

ฉัณฑญาทิพย์ K.1-2

คู่มือครู

ชั้นอนุบาล

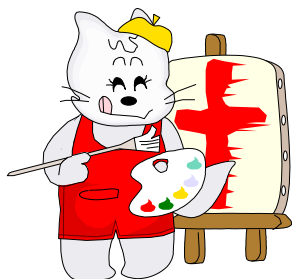

เรียนรู้อะไร

สิ่งที่พ่อพระทัยพระเจ้า

>>> สารบัญ <<<

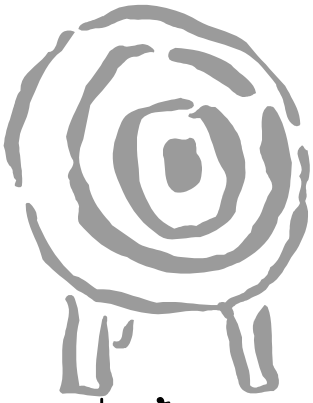
บทที่ 1 พระเยซูหายไปไหน	5
บทที่ 2 น้ำใจดาวิด	13
บทที่ 3 หญิงสาวน้ำใจงาม	20
บทที่ 4 โยเซฟช่วยเหลือบิดามารดา	27
บทที่ 5 คนสอดแนม	35
บทที่ 6 น้ำใจเด็กชาย	42
บทที่ 7 กูตูมาเยี่ยมอับราฮัม	49
บทที่ 8 ผู้ช่วยของพระเยซู	56
บทที่ 9 ราชีผู้ช่วยเหลือ	64
บทที่ 10 โยเซฟกับพี่ชาย	72
บทที่ 11 ห้องสำหรับเอลีซา	80
บทที่ 12 หญิงม่ายใจดี	87
บทที่ 13 พระเยซูทรงเยี่ยมเพื่อน	93

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาเพื่อแทคอสในประเทศไทย

สำนักงานธัญชาติพย์ 195 ซ.อุดมสุข37 ถนนสุขุมวิท103 พระโขนง บางจาก 10260

โทร. 089-365-5405 อีเมลล์ thanyathip1985@gmail.com เฟสบุ๊ก ธัญชาติพย์ บทเรียนเรวีซ

แนะนำการใช้คู่มือ

คู่มือเล่มนี้แบ่งการสอนออกเป็น 13 สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์จะแบ่งเวลาเรียนเป็น

เริ่มต้นชั้นเรียน : ครูต้องเข้ามาในห้องเรียนและเตรียมทุกสิ่งให้พร้อมก่อนที่เด็กๆ จะมาถึงห้องเรียน ครูควรซักทักทายและพูดคุยสั้นๆ ในเรื่องชีวิตประจำวันของเด็กๆ แต่ละคนก่อน แล้วจึงทำกิจกรรม “เริ่มต้นชั้นเรียน” ตามคู่มือครู ซึ่งเหมาะสำหรับชั้นเรียนที่มีเวลามากๆ หากชั้นเรียนมีเวลาน้อยก็อาจจะละไว้แล้วข้ามไปทำกิจกรรมนำสู่บทเรียน

กิจกรรมนำสู่บทเรียน : กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กได้จดจำเรื่องที่ได้อ่านไปแล้วได้ดีขึ้น ครูควรเตรียมกิจกรรมและอุปกรณ์ทุกชิ้นมาล่วงหน้า บางชิ้นอาจต้องตัดมาก่อน บางชิ้นอาจจะต้องปะลงกระดาษแข็งมาก่อนเป็นต้น

นมัสการ : นี่เป็นเวลาที่เด็กๆ จะได้อ่านเพลงสรรเสริญพระเจ้า ได้อธิษฐาน ได้ถวายทรัพย์ และเป็นเวลากล่าวต้อนรับเด็กๆ ที่มาเยี่ยมหรือรักเรียนใหม่ ครูควรเตรียมเพลงให้พร้อม ไม่จำเป็นต้องใช้เพลงที่ให้ไว้เสมอไป แต่เพลงที่เตรียมมานั้นควรให้สอดคล้องกับบทเรียน

เรื่องจากพระคัมภีร์ : การเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์สำคัญมาก ครูควรเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี โดยการอ่านพระคัมภีร์เรื่องที่แนะนำไว้ในคู่มือ อย่าท่องจำเรื่องเล่า แต่ครูจะต้องจำเรื่องและเรียงลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง สรุปลำดับให้สั้นชัดเจน ได้ใจความตามเป้าหมายของบทเรียนนั้นๆ ภาพประกอบจะช่วยครูให้เล่าเรื่องตรงตามเหตุการณ์และตรงตามเป้าหมายของบทเรียนมากขึ้น ครูควรฝึกเล่าเรื่องก่อนนำไปสอนจริง

การตอบสนองจากเด็ก : คำถามทบทวน เล่นหุ่นกระบอก หรือแสดงละคร อื่นๆ เพื่อช่วยให้เด็กได้จดจำสิ่งที่เรียนมาแล้ว และช่วยประเมินผลว่า เด็กเข้าใจเรื่องที่ครูเล่ามากน้อยเพียงไร

ข้อท่องจำ : ครูควรเตรียมอุปกรณ์การท่องจำมาให้แปลกตา แตกต่างกันไปเพื่อเด็กๆ จะไม่เบื่อและควรมีให้การทบทวนข้อท่องจำทุกครั้ง การท่องจำสำคัญมาก เพราะข้อท่องจำจะเกิดผลในชีวิตของเด็กได้เต็มที่มากกว่ากิจกรรมหรือการเล่าเรื่องเสียอีก ทำกิจกรรมในหนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียน

เลิกชั้นเรียน : เป็นเวลาที่ครูจะอธิษฐานเพื่อเด็กๆ การใช้เพลงเลิกชั้นเรียนจะช่วยให้การเลิกชั้นเป็นไปอย่างมีระเบียบมากขึ้น และเวลาเด็กๆ เดินออกจากชั้นเรียนครูวีอาจะแสดงความรักด้วยการเข้าไปสวมกอดเขา บอกเขาว่าพระเจ้าอวยพร เด็กๆ จะเห็นความรักของพระเจ้าผ่านชีวิตครูวีอา

อุปกรณ์การสอน

- การใช้รูปภาพ** ไม่จำเป็นต้องใช้ภาพแผ่นเสมอไป เราอาจเปลี่ยนเป็นรูปที่ใช้กับกระดานดำ หรือถาดทราย หรือแผ่นภาพแบบวงล้อก็ได้ การระบายสีควรใช้สีให้ถูกต้องสมจริงสมจัง อย่าใช้สีผิดเช่นผมของคนควรใช้สีน้ำตาลหรือสีดำ ไม่ใช่เป็นสีม่วง
- ข้อท่องจำ** เด็กๆบางคนยังอ่านหนังสือไม่ออก ฉะนั้นครูควรพูดบ่อยๆในขณะสอนและอาจให้เด็กพูดตามทีละประโยคสั้นๆในช่วงเวลาท่องข้อท่องจำ ครูควรทำแผ่นท่องจำขนาดใหญ่ ระบายสีให้สวยสะดุดตาน่ามองสำหรับเด็กๆ เพื่อเด็กจะสนใจที่จะหัดอ่านหนังสือให้เป็น ขณะเดียวกันเด็กบางคนอ่านหนังสือได้ ฉะนั้นแผ่นข้อท่องจำจะทำให้เขาท่องจำข้อพระคัมภีร์ได้มากขึ้น
- แผ่นเพลง** จำเป็นต้องมีเนื้อเพลงซึ่งเป็นเพลงง่ายๆให้เด็กๆร้องตามได้ เด็กๆจะได้มีส่วนร่วมในการนมัสการและในกิจกรรม แผ่นเพลงควรทำตัวหนังสือใหญ่พอสมควรให้เด็กเห็นชัดเจน
- แบบฝึกหัด** เป็นกิจกรรมที่จะให้เด็กๆทำเพื่อทบทวนบทเรียน หรือทำเป็นกิจกรรมนำสู่บทเรียน ซึ่งอยู่ที่การพิจารณาของคุณครู
- พระคัมภีร์** เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ที่เด็กๆควรจะได้เห็นครูถือพระคัมภีร์ทุกครั้งในขณะที่เราเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์ ครูจะต้องหมั่นบอกเขาเสมอว่า เรื่องต่างๆที่ครูนำมาเล่าวันนี้มาจากพระคำของพระเจ้าทั้งสิ้น
- กระดาษสี, กระดาษแข็ง, กาว, กรรไกร, ปากกาเมจิก, สี,** ครูควรมีเก็บไว้เป็นของตัวเอง เพื่อว่าหากมีสื่อการสอนขึ้นใดเป็นสิ่งที่ครูสามารถทำได้ก็ควรทำล่วงหน้า ซึ่งเป็นการประหยัดเวลาในการเตรียมสอนของแต่ละบทเรียน เพื่อให้ได้ใช้เวลาการอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ได้มากขึ้น

บทที่ 1 พระเยซูหายไปไหน?

ข้อพระคัมภีร์ : ลูกา 2:39-51

ข้อท่องจำ : เราจะเชื่อฟัง เปรอมีย์ 4:6

เป้าหมายบทเรียน

1. เพื่อให้เด็กรู้ถึงเหตุการณ์ในวันที่พระเยซูหายไป
2. ให้เด็กๆตระหนักว่าฉันจะต้องเชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่
3. ให้เด็กๆเชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่เหมือนพระเยซู

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการเล่าเรื่อง
แผ่นข้อท่องจำ, ภาพกิจกรรม, สี

แนวความคิดสำหรับครู

การเชื่อฟังเป็นสิ่งที่เราจำเป็นต้องปลูกฝังในชีวิตของเด็ก เด็กนั้นจะเรียนรู้จักการเชื่อฟังได้โดยการฝึกที่จะเชื่อฟังหลายๆครั้ง ซ้ำแล้วซ้ำอีก เด็กบางคนว่านอนสอนง่าย แต่บางคนก็มีนิสัยตรงกันข้าม เพราะเด็กส่วนใหญ่มีแนวโน้มว่าจะดื้อ ซึ่งเป็นมาจากลักษณะตามธรรมชาติในวัยของเขา บุคลิกของตัวเอง ผลของบาปในชีวิต และการขาดวินัย แล้วเราจะสอนการเชื่อฟังให้กับเด็กได้อย่างไรถึงจะได้ผลดี

การฝึกให้เด็กเชื่อฟังนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ทำกันทุกวันอย่างสม่ำเสมอ ละเลยไม่ได้เด็ดขาด ฉะนั้นครูจะต้องร่วมมือกับคุณพ่อคุณแม่ พูดคุยแลกเปลี่ยนกันถึงเรื่องการเชื่อฟังของเด็กขณะอยู่ที่บ้านหรืออยู่ที่ห้องเรียนและวิธีการพัฒนาการเชื่อฟังของเด็กด้วย

ครูต้องชี้ให้เด็กเห็นว่า การเชื่อฟังนั้นเป็นคุณความดีอย่างไร? เป็นที่น่านับถือมากเพียงไหน? และให้เขาเห็นว่าการดื้อดองนั้นเป็นบาปและโทษมหันต์ต่อชีวิตของเขาอย่างไร?

ระเบียบวินัยที่ประกอบด้วยความรัก เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเด็กวัยอนุบาล เขาต้องมีขอบเขต ฉะนั้นต้องมีครูที่ปกป้องเขาจากสิ่งเลวร้ายด้วยการฝึกวินัยแก่เขา เรื่องวินัยนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยากจนเกินไป แต่เป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากการเล่าเรื่องการเชื่อฟังของพระเยซูแล้ว คุณครูก็จำเป็นที่จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการเชื่อฟังด้วยเช่นกัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อถึงวันอาทิตย์ ครูควรจะรู้สึกตื่นเต้นที่ได้กลับมาพบกับเด็กๆ อีกครั้ง ถามตัวเองว่า..ได้อธิษฐานเพื่อเด็กๆ อย่าง
สัตย์ซื่อตลอดอาทิตย์นี้ไหม ได้เตรียมพร้อมแล้วหรือยัง

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน เราควรมีโอกาสช่วยครูจัดสิ่งต่างๆ ในชั้นเรียนให้พร้อมสำหรับการเรียน เด็กบางคนอาจ
ช่วยเหลือกันสอสี บางคนอาจช่วยเช็ดโต๊ะ ไม่ได้หมายความว่าเราจะใช้เวลาทั้งหมดกับสิ่งเหล่านี้ แต่เป็นการฝึกเด็กให้รู้จัก
ช่วยเหลือ และร่วมมือกับครู ชมเด็กๆ เมื่อเขาทำดี ตักเตือนเมื่อเห็นบางคนละทิ้งหน้าที่ของตน คุยกับเด็กถึงสิ่งที่เขา
พบระหว่างสัปดาห์

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

ให้เด็กๆ ปั่นดินน้ำมันเป็นเสมือนตัวแทนในครอบครัว มีพ่อแม่ลูก ตามจำนวนครอบครัวจริงๆ ของเด็ก ให้ครูผู้ช่วย
ปั้นเป็นตัวอย่างให้เด็กๆ เห็นก่อน แล้วเดี๋ยวเด็กๆ จะจินตนาการในการปั้นต่อ ถ้าเด็กๆ คนไหนปั้นไม่เป็นจริงๆ ให้คุณครูช่วย
เขา จับมือเขาปั้นไปพร้อมๆ กัน เมื่อปั้นเสร็จให้ครูถามเขาว่าที่ปั้นมาคนนี้เป็นใคร? และเขามีหน้าที่อะไรบ้างในบ้าน?
ปล่อยให้เด็กๆ ได้มีโอกาสนำเสนอครอบครัวของตนเอง (ระมัดระวังความรู้สึกของเด็กบางคนที่อาจไม่มีพ่อหรือแม่ หรือไม่มีทั้ง
พ่อและแม่ ครูอาจจะพูดหรือแสดงความรักกับเด็กคนนั้นเป็นพิเศษ)

นมัสการ

ก่อนที่จะเรียนเรื่องต่างๆ ก็ให้เด็กมีโอกาสนมัสการพระเจ้าร่วมกันก่อน

ต้อนรับ : ครูแสดงความยินดีที่พบเด็กๆ อีก แนะนำเพื่อนใหม่

ร้องเพลง : มา มาเอาความรักจากพระเยซู,

เชื่อและฟังคำ

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับเด็กๆ ในชั้นเรียนของเราทุกคน ขอพระเจ้าทรงอวยพรและทรงช่วยให้เราเป็นเหมือน
พระเยซูมากขึ้นทุกวัน

ถวายทรัพย์ : ให้เราถวายทรัพย์ด้วยกันเพื่อแสดงว่าเรารักพระองค์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี

เรื่องจากพระคัมภีร์

เมื่อสักครู่เราได้ปั้นดินน้ำมันครอบครัว วันนี้มีรู้จักครอบครัวของพระเยซูด้วยกัน เด็กๆรู้ใหม่ว่า..คุณแม่ของพระเยซูมีอาชีพอะไร? โยเซฟเป็นช่างไม้ แล้วเด็กๆบอกได้ใหม่ว่า ช่างไม้ต้องทำอะไรบ้าง (คุยกันสักครู่เรื่องเกี่ยวกับช่างไม้ ว่าเขาทำโต๊ะ เก้าอี้ สร้างบ้าน ฯลฯ)

(แสดงภาพที่ 1-1) ตอนพระเยซูเป็นเด็กอยู่ที่บ้าน พระองค์จะช่วยคุณแม่ คุณแม่ทำงาน ช่วยเก็บขี้เลื่อยไปทำเชื้อเพลิงให้คุณแม่ปรุงอาหาร บางทีก็จะช่วยตัดไม้ลบเสี้ยนไม้ให้คุณพ่อ (ให้เด็กๆทำทำตัดไม้ ทำท่าเก็บขี้เลื่อย)

วันหนึ่งคุณแม่ คุณแม่บอกว่า “เราจะไปยังโบสถ์ของพระเจ้าที่เมืองเยรูซาเล็ม เราต้องเตรียมตัว จัดข้าวของให้เรียบร้อย” พระเยซูดีใจมาก ช่วยคุณแม่จัดเสื้อผ้าและเสบียงอาหาร “แม่ครับ ผมอยากไปถึงเยรูซาเล็มเร็วๆจัง” พระเยซูพูด

(แสดงภาพที่ 1-2) เมื่อต้องออกเดินทางก็มีเพื่อนบ้านหลายคนไปด้วยกัน เพื่อนๆของพระเยซูอีกหลายคนก็ไปกับพ่อแม่ของเขา ทุกคนต่างตื่นเต้นที่ได้ออกเดินทาง บางคนก็ลาบางคนก็เดินไป พวกเขาออกเดินทางไปด้วยกันเพื่อจะไม่เหงาและไม่เป็นอันตราย เด็กๆชอบการเดินทางแบบใหม่?

เมื่อมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม “โอ้โฮ คนเยอะแยะ มาจากเมืองโน้นเมืองนี้ มาชุมนุมด้วยกันที่นี่ แม่ครับ ผมไม่เคยเห็นคนมากมายอย่างนี้มาก่อนเลย ผมตื่นเต้นจังเลย” เด็กคนหนึ่งพูด เมื่อถึงเวลาทุกคนก็ไปชุมนุมกันที่หน้าโบสถ์เพื่อร้องเพลงนมัสการพระเจ้า

พระเยซูทรงชอบที่นั่นมาก พระองค์ชอบฟังเขาทั้งหลายสรรเสริญพระเจ้า ชอบฟังพวกอาจารย์สั่งสอนพระคำของพระเจ้า พระเยซูขมึ้มด้วยความชื่นชมยินดีมีความสุขอย่างประหลาดเมื่อมาถึงโบสถ์ของพระเจ้าในวันนี้

เมื่อจบการนมัสการแล้ว ผู้คนต่างก็แยกย้ายกันไปเที่ยวในเมืองและเตรียมตัวกลับบ้าน คนที่เคยรู้จักกัน มาพบกันก็ได้มีโอกาสคุยคุ้ยไต่ถามความเป็นอยู่ มีคนพูดคุยกันเสียงดังทั่วกรุงเยรูซาเล็ม

รุ่งเช้าผู้คนก็มารวมกัน ตั้งแถวและเริ่มออกเดินทางกลับบ้านทันที พอถึงเวลาเย็นจวนจะค่ำก็ตั้งเต็นท์พักผ่อน ทุกคนครอบครัวเริ่มเอาอาหารออกมากินกัน พ่อแม่ของพระเยซูก็ตามหาพระเยซู ด้วยนึกว่าจะอยู่กับเพื่อนๆ แต่ก็ไม่เจอ “เอ๊ะ! ลูกเยซูหายไปไหน? ไม่เห็นตั้งแต่เช้า หลงทางหรือเปล่าก็ไม่รู้”

คุณแม่กับคุณแม่เริ่มค้นหาพระเยซู “เห็นลูกเยซูไหม?” ทุกคนต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ไม่เห็นพระเยซูเลยตั้งแต่เดินทางมาเนี่ยยังไม่เห็นเลย”

คุณแม่จึงชวนคุณแม่ว่า “ไปเถอะ เรากลับไปหาลูกที่เยรูซาเล็มกันเถอะ สงสัยจะยังคงค้างอยู่ที่เยรูซาเล็ม” ทั้งสองจึงเดินทางย้อนกลับไปยังเยรูซาเล็มทันที เขาทั้งสองเป็นห่วงพระเยซูมากและก็เหนื่อยมากด้วยเช่นกัน เพราะไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นหาลูกเยซูที่ไหนดี

ทั้งสองไปที่ตลาด ก็ไม่เห็นพระเยซู

ทั้งสองไปที่ร้านขนม ก็ไม่มีพระเยซู

ทั้งสองไปที่ร้านไม้ ก็ไม่เห็น.....

คุณพ่อถาม “เอ เราจะหาลูกที่ไหนดี” คุณแม่ตอบ “มีอีกแห่งที่เรายังไม่ได้ไปนั่นคือที่โบสถ์ ไปเถอะ ให้เราไปดูว่าลูกอยู่ที่โบสถ์ของพระเจ้าหรือเปล่า”

(แสดงภาพที่ 1-3) “นั่นๆ พวกอาจารย์ผู้สอนพระคัมภีร์กำลังคุยกันอยู่ตรงนั้น ลองไปถามท่านดูซิว่าเห็นลูกเราไหม” คุณพ่อชวนคุณแม่ไป พอทั้งสองเดินไปใกล้ แต่ยังไม่ทันถามอะไรใครก็เห็นพระเยซูอยู่ในกลุ่มอาจารย์ผู้สอนพระคัมภีร์ด้วย “นั่นไง ลูกเยซูของเราเนี่ยอยู่ที่นั่น กำลังคุยกับท่านอาจารย์ทั้งหลาย”

คุณแม่เรียก “ลูกจ๋า ทำไมลูกมาอยู่ที่นี่ล่ะ พ่อกับแม่เป็นห่วงและตามหาลูกเหนื่อยเหลือเกิน” พระเยซูพูด “พ่อกับแม่ตามหาลูกที่อื่นทำไม? ไม่รู้หรือว่าลูกต้องอยู่ในโบสถ์ของพระบิดาพระเจ้าผู้สถิตในสวรรค์”

พระเยซูเชื้อฟังกพระเจ้าและขอไปโบสถ์ แล้วพระเยซูก็เชื้อฟังกคุณแม่พ่อกับคุณแม่ออกเดินทางกลับบ้านด้วยกับอย่างมีความสุข ในวันนั้นคุณแม่พ่อกับคุณแม่ก็สบายใจที่มีพระเยซูกลับถึงบ้านด้วยกันอย่างปลอดภัยดี ถึงแม้ว่าพระเยซูอยากอยู่ในโบสถ์มากกว่า แต่พระองค์ก็เชื้อฟังกคุณแม่พ่อกับคุณแม่ เห็นใหม่ว่าเมื่อถึงเวลาที่เราคงจะเชื้อฟังก เราต้องเชื้อฟังกเหมือนอย่างพระเยซู

๘ การตอบสนองจากเด็ก

เล่นเกมสเชื้อฟังก ถ้าครูสั่งโดยใช้คำนำหน้าว่า คุณพ่อคุณแม่สั่งว่า..... เด็กๆจะต้องทำตามคำสั่งทันที ตัวอย่าง “คุณแม่พ่อกับคุณแม่สั่งให้ขึ้นขึ้น, คุณแม่พ่อกับคุณแม่สั่งให้นั่งลง” แต่ถ้าคำสั่งไม่มีคำว่า คุณแม่พ่อกับคุณแม่สั่งให้... นำหน้า ให้เด็กอยู่เฉยๆ ไม่ต้องทำตามคำสั่งนั้น การเล่นเกมสนี้อาจยาก และง สำหรับบางคน แต่ถ้าเล่นกันบ่อยๆก็จะเข้าใจเกมสได้ดี

ข้อท่องจำ

ตกแต่งอุปกรณ์ท่องจำให้สวยงาม โดยนำกระดาษแข็งสีตัดเป็นโครงร่างรูปเด็กๆกำลังจับกระดาษดำ และนำกระดาษสีเขียวตัดปะติดรูปด้านล่างให้สวยงาม แล้วติดไว้กำแพงห้อง หรือจะหาเชือกผูกไว้กับเก้าอี้และเอาไม้หนีบแบบสวยๆ มาหนีบติดเรียงกันให้สวยงามก็ได้

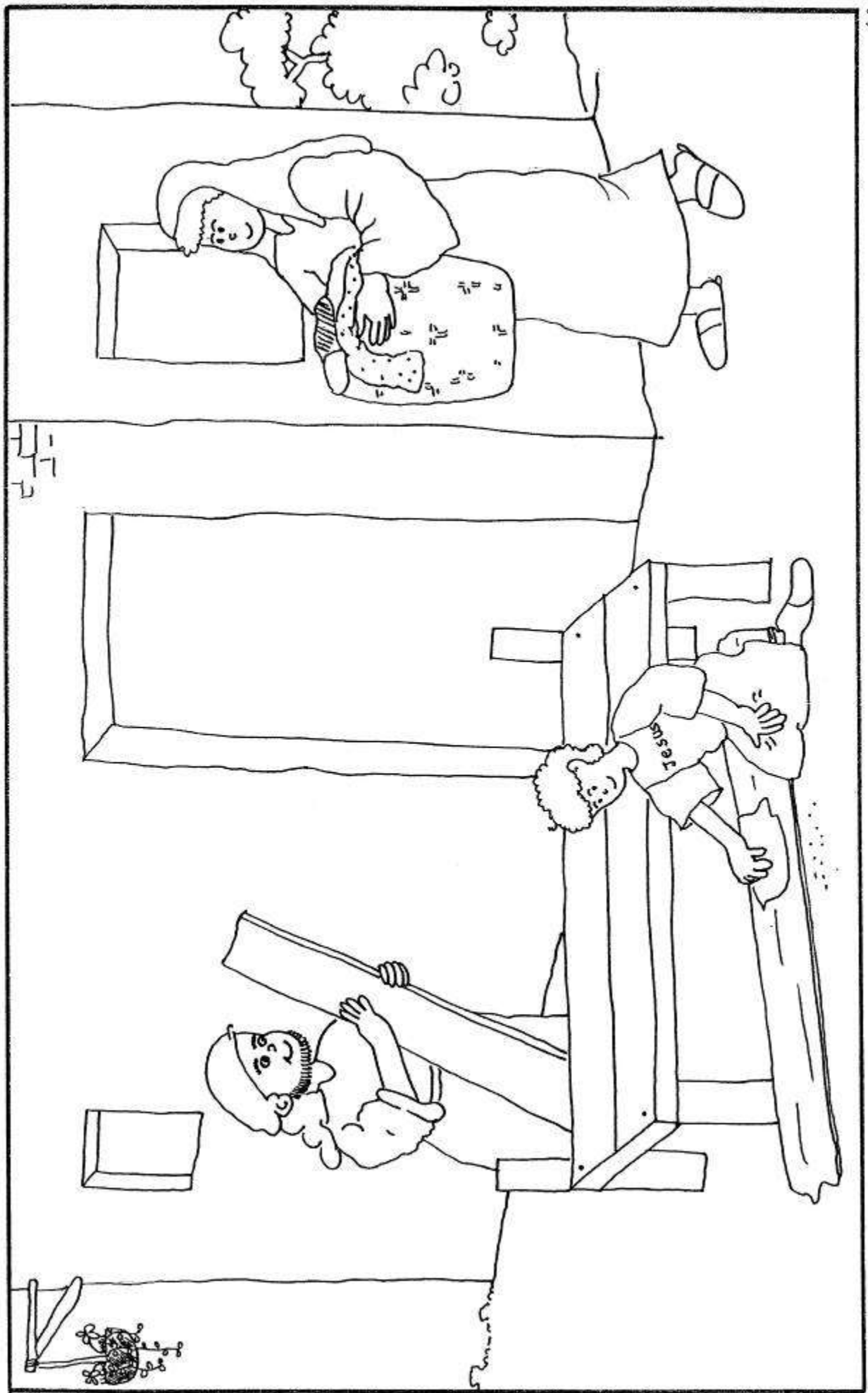
เลิกชั้นเรียน

ถามเด็กๆว่า.. รักพระเจ้าหรือเปล่า? รักคุณพ่อคุณแม่หรือเปล่า? รักคุณครูหรือเปล่า? ใครรักมากให้ยกมือ ถ้าเรารักเราก็ต้องเชื่อฟังท่านด้วยนะ ให้เราร่วมมือใจอธิษฐานเพื่อคนที่เรารัก และเพื่อตัวของเราเองที่จะเชื่อฟังคนที่รักเราด้วย

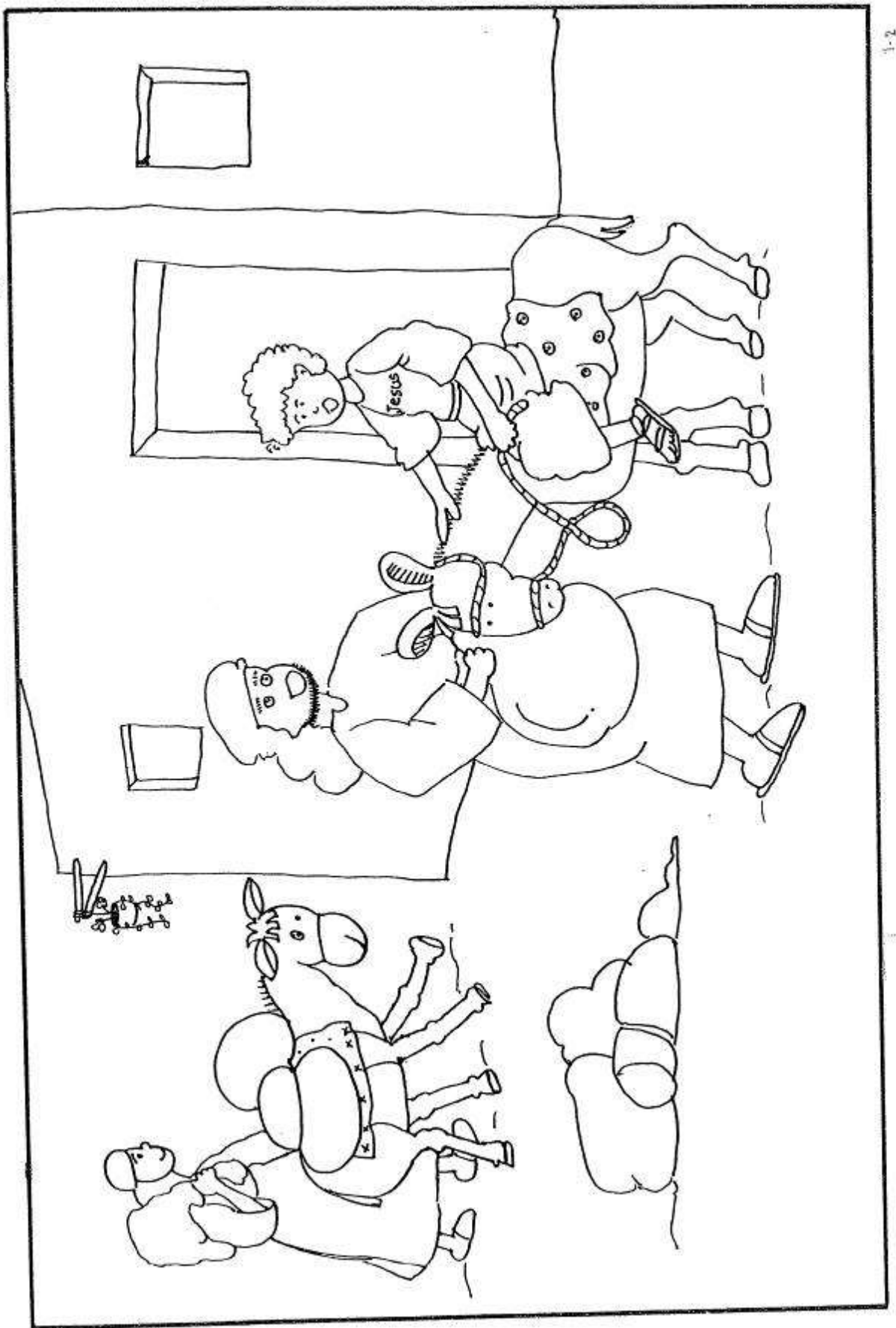
เมื่อถึงเวลาท่องข้อท่องจำ ให้คุณครูเรียกร้องความสนใจของเด็กโดยการเขียนข้อท่องจำ พร้อมสะกดคำแต่ละคำ ให้เด็กๆท่องตามซ้ำๆจนจำได้ แล้วให้เด็กๆจับคู่แล้วท่องข้อท่องจำสลับกันฟังสลับกันพูด ถ้าครูต้องการย้ำอีก ก็ให้เด็กๆเปลี่ยนคู่และให้ท่องซ้ำอีก จนครูเห็นว่าเด็กๆจำได้แล้ว

ร้องเพลงหนึ่งเพลงแล้วให้ครูนำเด็กๆอธิษฐานปิดชั้นเรียน ให้เด็กและครูได้มีโอกาสกอดกัน ให้ครูบอกเด็กๆว่าคุณพ่อคุณแม่ของหนูรักหนูมากนะ หนูควรต้องเชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่ และหนูจะเป็นคนน่ารักประจำบ้าน (ส่วนเด็กที่ไม่มีทั้งพ่อและแม่ก็บอกเขาว่าพระเจ้าและครูรักหนูมากนะ กอดเขาให้แน่นๆ และบอกพระเจ้าอวยพรนะ)

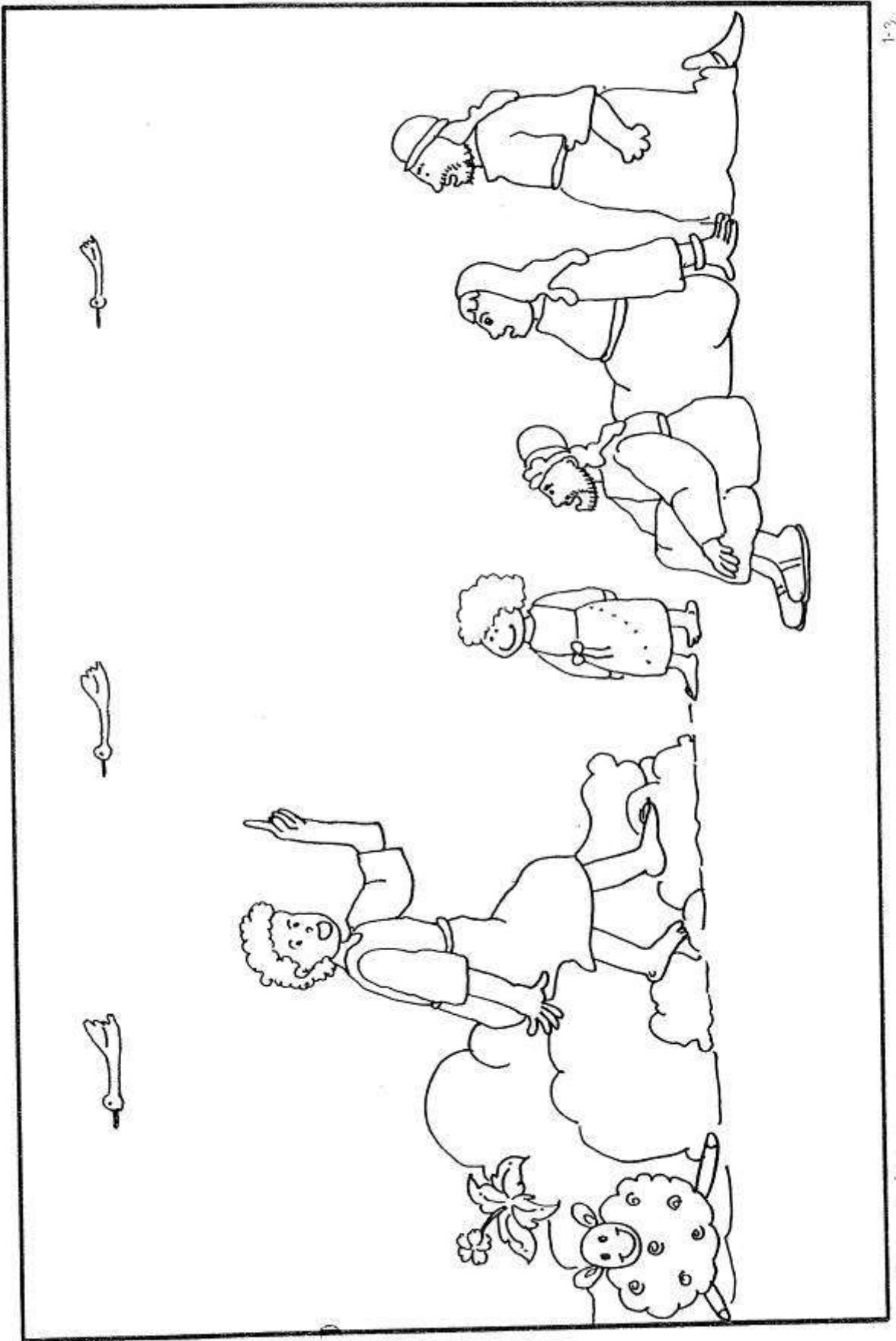

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 1-1

1-2

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 1-2

1-3

К.1.2. ฝึกผู้ฟังที่พอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 1-3

บทที่ 2 น้ำใจดาวิด

ข้อพระคัมภีร์ : 1 ซามูเอล 16:1-23

ข้อท่องจำ : “จงมีน้ำใจอัครยาศัยไมตรี” โรม 12:13

เป้าหมายบทเรียน :

1. เพื่อให้เด็กเห็นแบบอย่างแห่งความมีน้ำใจของดาวิด
2. ให้เด็กรู้สึกดีใจเมื่อมีน้ำใจต่อกันและกัน
3. ให้เด็กมีน้ำใจเหมือนอย่างดาวิด

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการเล่าเรื่อง,
แผ่นข้อท่องจำ, รูปดาวิดกับพิน, สี, แบบฝึกหัด

แนวความคิดสำหรับครู

ในปัจจุบันนี้ ชีวิตในสังคมและการทำงานที่รัดตัว ส่งผลให้ผู้คนต่างไม่สนใจซึ่งกันและกัน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับชีวิตของผู้อื่น แนวความคิดที่ว่าทำให้ตัวฉันรวย ทำให้ตัวฉันสุขสบายนั้นก็เพียงพอแล้ว ทำคะแนนก็กลายเป็นที่นิยมของคนทั่วไปในสังคมปัจจุบัน แต่พระเจ้าไม่ได้สอนเราเช่นนั้น พระเจ้าสอนให้เราห่วงใยผู้อื่นและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง พระองค์ทรงสอนเราไม่ให้เห็นแก่ตัว ยิ่งกว่านั้นก็ทรงสอนให้เราช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ สิ่งที่พระเจ้าทรงสอนให้เราประพฤตินั้น ต่างแตกต่างจากความคิดของคนในสังคมปัจจุบันราวฟ้ากับดิน

ดาวิดมีน้ำใจ เมื่อผู้ใดต้องการความช่วยเหลือ เขาช่วยทันที ช่วยจนสุดความสามารถ เขาทำอย่างนี้มาตลอดชีวิตของเขา หากเราศึกษาชีวิตของดาวิดให้ดีจะเห็นว่า น้ำใจของเขาเป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมสำหรับ ครูเพื่อครูจะได้นำความคิดนี้ไปใช้ใน ชีวิตของเราเอง เพื่อให้ชีวิตเป็นที่ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้ามากยิ่งขึ้น

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้ครูกล่าวสวัสดิกับเด็กๆ ขณะที่กำลังยกของหนักพะรุงพะรัง แล้วร้องขอความช่วยเหลือจากเด็กๆ แล้วให้ครูชมเชย เด็กๆ ที่มีน้ำใจช่วยเหลือหรืออาจเตรียมของขวัญพิเศษให้เป็นรางวัลแก่เด็กที่มีน้ำใจต่อหน้าเพื่อนๆ ของเขาในชั้นเรียน

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้เราจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กมีโอกาสแสดงน้ำใจต่อเพื่อนๆ ให้เด็กยืนเป็นวงกลม แล้วให้ครูส่งบอลให้เด็กที่อยู่ข้างๆ บอกให้เขาส่งบอลต่อๆกันไป ร้องเพลงเกี่ยวกับความรักระหว่างเพื่อน ถ้าเพลงจบแล้ว บอลอยู่ที่ใคร ให้เพื่อนทุกคนวิ่งไปกอดเขา ถามเด็กๆว่าถ้าเราหวงบอล เราจะได้เล่นสนุกไหม การให้บอลกับเพื่อนทำให้เราได้สนุกด้วยกัน เวลาเราเล่น เราจึงต้องแบ่งกันเล่นเสมอ

หนังสือการ

ตอนรับ : ร้องเพลง “ไอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน”

ครูกล่าวต้อนรับเด็กๆ

ร้องเพลง : ฮิบ ฮิบ ฮูเร (Top Kids 1)

เราหนังสือการองค์บริสุทธิ์ (Top Kids 1)

คำว่า รัก (Top kids2)

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนที่ใจดีมีน้ำใจต่อเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราได้มีน้ำใจต่อเพื่อนของเราทุกคนเสมอด้วย

ถวายทรัพย์ : ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย และร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี พร้อมกัน

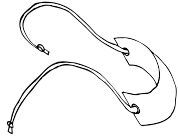
เรื่องจากพระคัมภีร์

ณ เมืองเบธเลเฮม มีชายคนหนึ่งชื่อเจสซี เขามีลูกชายหลายคน ลูกชายคนโตมีรูปร่างสูงใหญ่ คนที่สอง คนที่สาม คนที่สี่ คนที่ห้า คนที่หก คนที่เจ็ด ต่างมีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง มีก้ามใหญ่เป็นมัดๆ ใครงเห็นก็ต้องชมว่าลูกเจสซีหล่อจริงๆ แต่ว่าลูกคนสุดท้ายนี้ตัวเล็กกว่าใครๆ และเขาก็มีหน้าที่เลี้ยงแกะของครอบครัว

เด็กๆอยากรู้ใหม่ว่า ลูกชายคนสุดท้ายของคุณเจสซีมีชื่อว่าอะไร? เขาก็มีชื่อว่า..“ดาวิด” นั่นเอง ทุกเช้าเขาจะพาแกะออกจากคอกไปกินหญ้าบนภูเขา ที่บ้านของเขามีแกะเป็นจำนวนมาก ดังนั้นดาวิดก็ต้องนับดูด้วยว่า เขาเอาแกะออกไปกี่ตัว เวลาลับก็ต้องนับว่า เอากลับมากครบหรือไม่ หากมีแกะหายไปจากฝูง ดาวิดก็จะออกไปตามหาจนเจอ และนำแกะนั้นกลับบ้าน

บางวันที่ดาวิดพาแกะออกไป ก็มีกรรมาต่อสู้บ้าง ในบางครั้งจะมีสิงโตย่องเข้ามาเพื่อจะโจมตีแกะของดาวิด (ทำเสียงเบาๆ) มันจะย่องเข้ามาเงียบๆ ไม่ส่งเสียงสักนิด แต่ดาวิดรู้สึกตัวเสมอ เขามักจะเห็นสิงโตก่อนที่มันจะรู้ตัว ดาวิดจะเหวี่ยงสลิง วิ้ว วิ้ว วิ้ว (ครุทำท่าหมุนสลิง)

ไปก็..... กรรมาออออ..... เสียงสิงโตร้องด้วยความเจ็บปวด และมันก็ล้มลงตายสนิท หรือไม่มันก็จะหนีเข้าไปไปเลย (หยุดเล่าให้รู้สึกเจ็บสักรู)

(แสดงภาพที่ 2-1) วันหนึ่ง ซามูเอลผู้รับใช้ของพระเจ้าเดินทางมาหาคุณลุงเจสซี ที่บ้าน พูดว่า “ขอตัวลูกชายของท่านทุกคนเลยนะ” คุณลุงเจสซีจึงเรียกลูกชายทุกคนให้มาพบท่านซามูเอล ท่านซามูเอลอธิษฐานเพื่อลูกของคุณลุงเจสซีทุกคน แต่จริงๆ แล้ว ท่านซามูเอลมาเพื่อหาลูกของเจสซีคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าสั่งให้ท่านซามูเอลมาเพื่ออธิษฐานเจิมแต่งตั้งให้เขาเป็นกษัตริย์คนต่อไปของอิสราเอล (เรื่องนี้เป็นความลับนะ เด็กๆอย่าเพิ่งบอกใครไป เตียวลูกๆคุณลุงเจสซีจะรู้ตัวก่อน)

เจสซีให้ลูกชายทุกคนเดินผ่านซามูเอล ให้ท่านเลือก ซามูเอลดูแล้วก็เห็นว่าไม่ใช่สักคน เอ..... “ท่านเจสซี นี่ลูกของท่านมาครบทุกคนแล้วหรือ” เออ จริงซิ ยังมีลูกชายอีกคน กำลังเลี้ยงแกะอยู่กลางทุ่ง เด็กๆบอกได้ไหมว่า เขาคือใคร (ให้เด็กตอบ) ใจแล้วดาวิดไง ดาวิดอยู่ที่กลางทุ่ง กำลังเลี้ยงแกะอยู่

“จงไปตามดาวิดมา เราจะไม่ง้อจนกว่าจะพบเขา” ดังนั้นเจสซีจึงใช้คนวิ่งไปตามดาวิดที่ทุ่ง “ดาวิด รีบกลับบ้านเร็ว ท่านซามูเอลผู้รับใช้ของพระเจ้าอยากพบเจ้า” พอดาวิดได้ยินดังนั้นเขาก็รีบกลับบ้านทันที เมื่อไปถึงบ้าน ซามูเอลก็ร้องออกมาด้วยความยินดีว่า “เด็กคนนั้นแหละที่พระเจ้าทรงเลือก วันหนึ่งเขาจะกลายเป็นกษัตริย์”

(แสดงภาพที่ 2-2) แล้วซามูเอลเทาน้ำมันลงบนศีรษะของดาวิด และอธิษฐานเจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์คนต่อไป จากนั้นดาวิดก็กลับไปเลี้ยงแกะอย่างเดิม

ในขณะที่เลี้ยงแกะอยู่นั้น ดาวิดชอบตีพิณและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเสมอ และเขาเล่นพิณได้ไพเราะมาก

เข้าวันหนึ่งซาอูลผู้เป็นกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอลไม่สบายอย่างหนัก มีวิธีเดียวที่จะรักษาพระองค์ให้หายได้ เด็กๆรู้ไหมว่าหมอแนะนำว่าอย่างไร? หมอให้หาคันตีพิณเก่งๆ มาตีพิณให้กษัตริย์ฟัง แล้วกษัตริย์จะหายโรค คนในวังจึงออกตามหาว่าใครเป็นคนที่ตีพิณได้ไพเราะที่สุด ชาวบ้านชาวเมืองต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ดาวิดนั้นแหละ ตีพิณได้ไพเราะที่สุด”

คนในวังไปตามหาดาวิดที่ทุ่งหญ้า “ดาวิด โปรดช่วยเราด้วย กษัตริย์ของเราไม่สบาย ถ้าท่านได้ไปตีพิณให้กษัตริย์ซาอูลฟังนะ พระองค์จะทรงหายจากอาการไม่สบายแน่ๆเลย ดาวิดโปรดไปที่วังกับข้าเถิด”

(แสดงภาพที่ 2-3) ดาวิดยิ้มกว้าง “แน่นอน ผมยินดีไปตีตีพิณให้กษัตริย์ฟังเดี๋ยวนี้เลย” ดาวิดไม่รอช้า เขาฝากแกะไว้มือกับเพื่อนของเขา และรีบไปตีตีพิณให้กษัตริย์ซาอูลฟังทันที เด็กๆรู้ไหมว่าเมื่อกษัตริย์ฟังเพลงของดาวิด กษัตริย์มีความสุขยิ่งนัก และต่อมาไม่นานนัก พระเจ้าก็ทรงให้ดาวิดเป็นกษัตริย์ต่อจากซาอูลด้วย ดาวิดเป็นกษัตริย์ที่ดีมีน้ำใจคอยช่วยเหลือประชาชนเป็นอย่างดี เหมือนกับที่เขาเคยดูแลป้องกันแกะของเขาให้พ้นจากรั้วอันตราย

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำในวันนี้คือ โรม 12:13 “จงมีน้ำใจอภัยโทษไมตรี” ให้ตกแต่งอุปกรณ์ท่องจำให้สีสันสดใสสวยงาม เพราะจะช่วยให้พวกเด็กๆสนใจและเห็นคุณค่ากับการท่องจำพระคำของพระเจ้ามากขึ้น

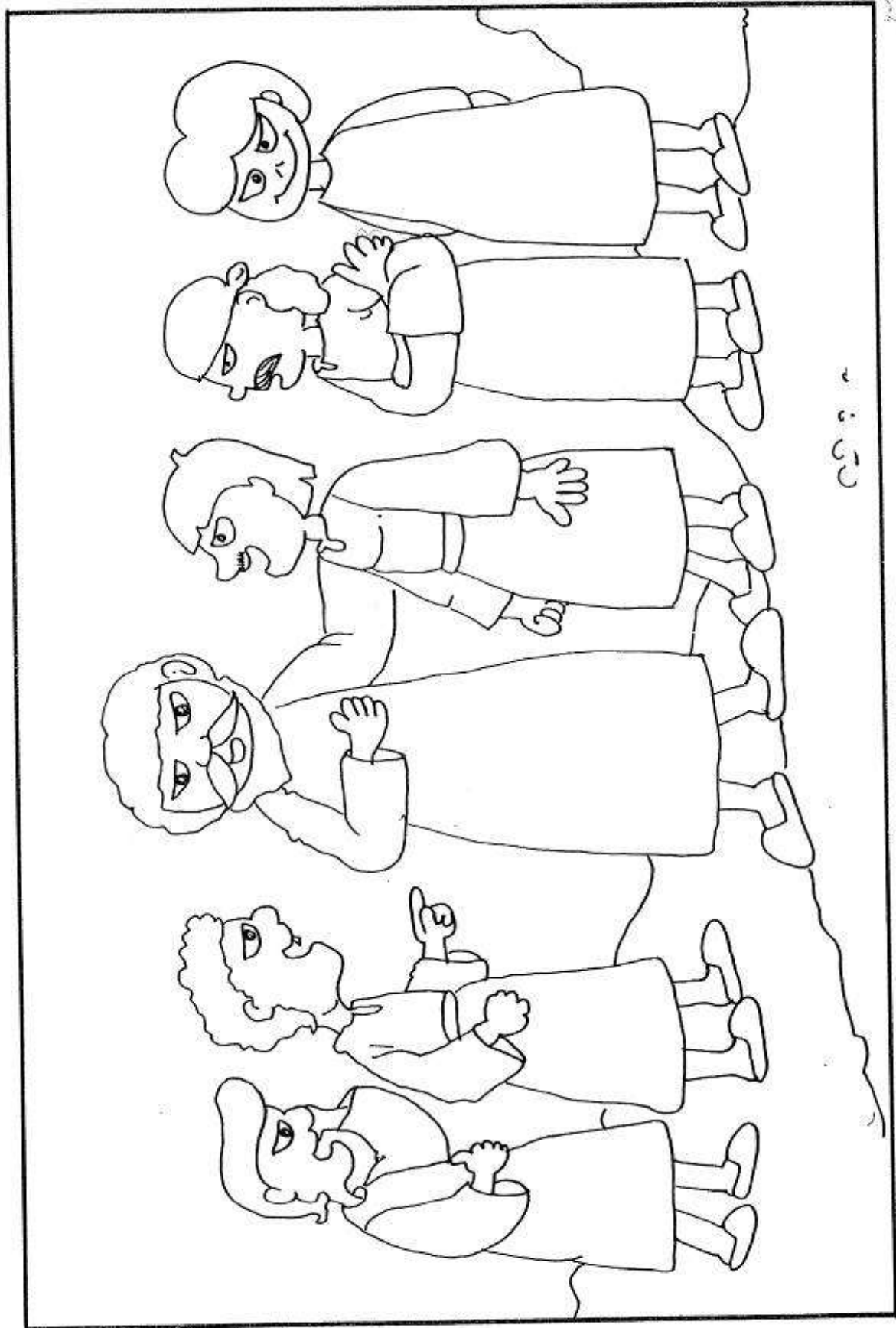

การตอบสนองจากเด็ก

เด็กๆคิดว่า.. ดาวิดเป็นคนใจดีมีน้ำใจไหม? ทำไมเด็กๆว่าเขาเป็นคนใจดีมีน้ำใจ ?
เมื่อเราเห็นน้องหกล้ม เราต้องทำอย่างไร..... เมื่อเพื่อนของเราตกขังขัง เราต้องทำอะไร เมื่อเด็กๆ มีของเล่นจะแบ่งให้เพื่อนๆ ด้วยไหม?

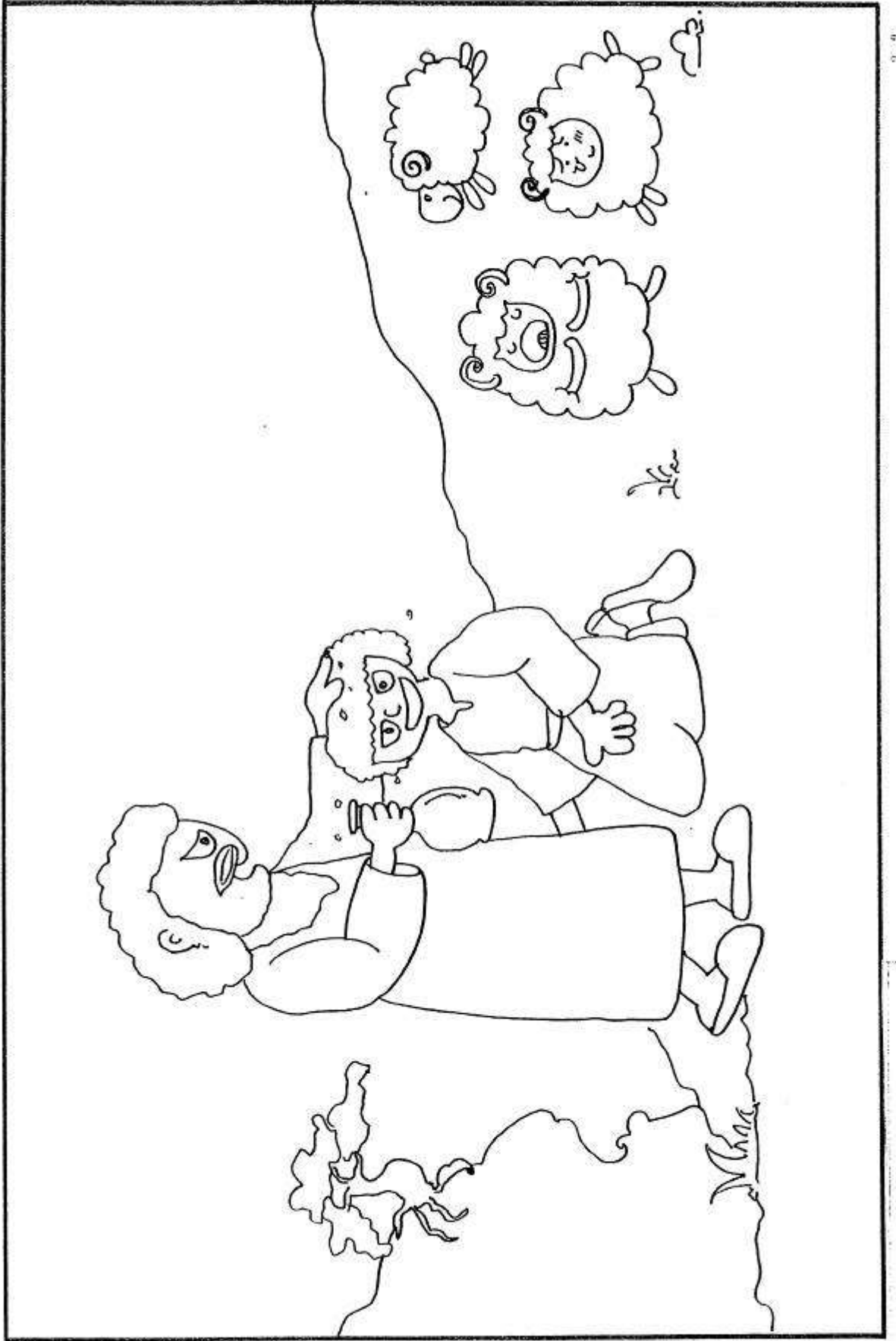
เลิกชั้นเรียน

แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆทำ 5-10 นาที แล้วให้สิ่งที่คุณครู ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน” ด้วยกัน แล้วให้คุณครูนำเด็กๆอธิษฐานขอบคุณพระเจ้า ขอสติปัญญาในการนำบทเรียนในวันนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กทุกคน

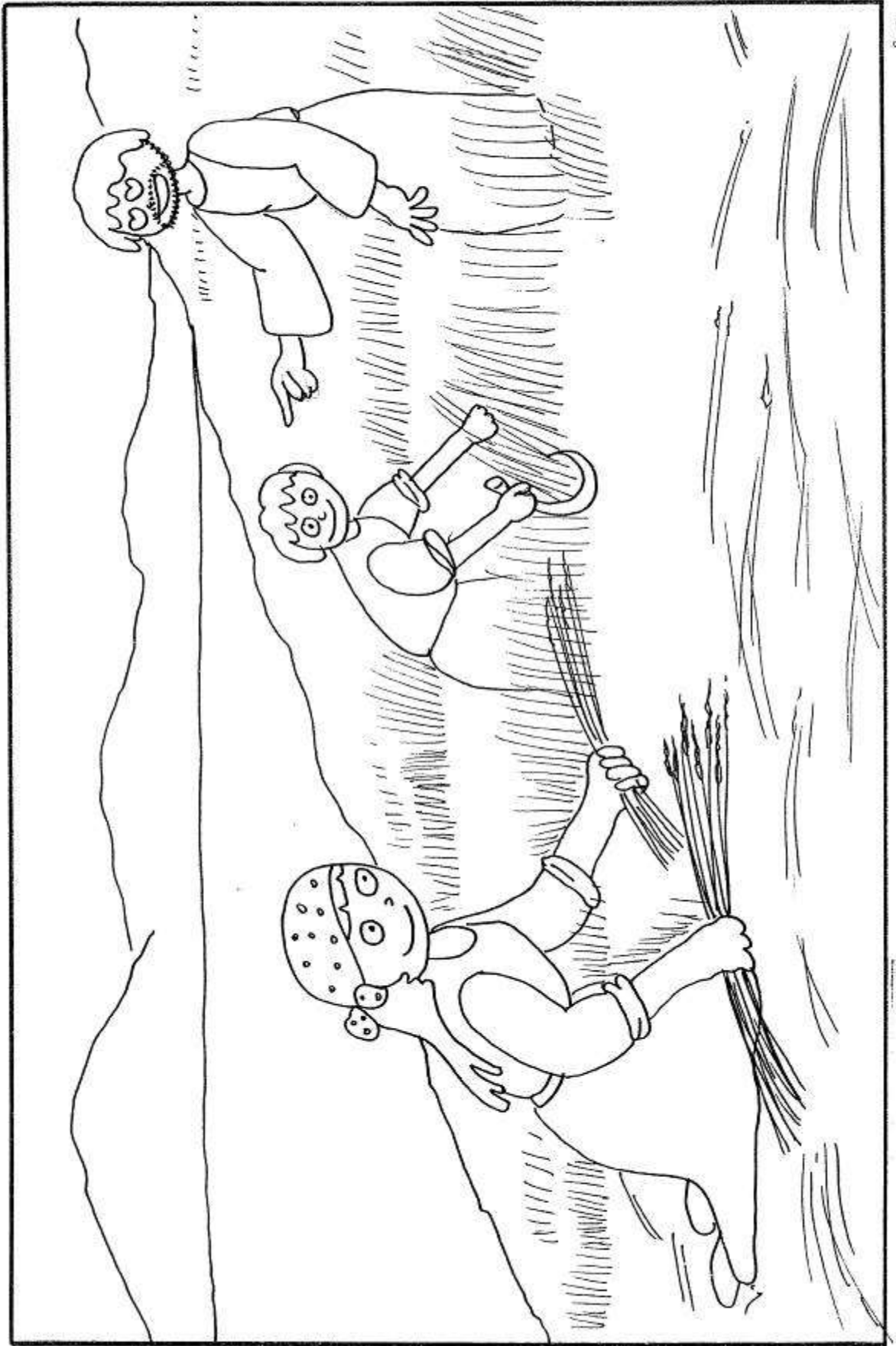

๒-๙

ก.1-2 เรือนผู้ซึ่งที่พระมหิตพระเจ้า ภาพที่ 2-1

K.1-2 เป็นสิ่งที่มีพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 2-2

2-2

K.1-2 เขียนสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 3-2

บทที่ 3 นางรุทผู้มีใจกตัญญู

ข้อพระคัมภีร์ : นางรุท 1:1-18,22 และ 2:1-23

ข้อท่องจำ : “จงเคารพนับถือบิดามารดา” มัทธิว 15:4

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กเรียนรู้ความกตัญญูของนางรุท
2. ให้เด็ก ๆ เห็นคุณค่าของการมีใจกตัญญูรู้คุณ
3. ให้เด็ก ๆ กตัญญูต่อคุณพ่อคุณแม่และผู้ที่เกี่ยวข้อง

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน,
แบบฝึกหัด, อุปกรณ์ของกิจกรรม, สี

1. แนวคิดสำหรับครู

บทเรียนในวันนี้จะเป็นการหวนใจเด็กๆ ให้เห็นความดีของการรักบิดามารดา และผู้ใหญ่ในครอบครัว ครูควรจะเน้นสอนให้เด็กมีน้ำใจต่อผู้ใหญ่ เด็กบางคนที่ถูกกล่เลยไม่มีการสอนเรื่องนี้จะกลายเป็นเด็กที่ไม่ชอบช่วยเหลือ ไม่ใส่ใจที่จะปรนนิบัติผู้ที่มีอายุมากกว่าหรือสูงอายุ ดังนั้นในชั้นเรียนวันนี้ เราจะส่งเสริมและชวนให้เด็กๆ เห็นคุณค่าความดีงาม ความน่ารัก ของเด็กที่รักและเคารพผู้ใหญ่

ทุกครั้งที่เห็นนักเรียนหรือลูกหลานมีน้ำใจ สิ่งที่คุณและคุณพ่อคุณแม่จะต้องไม่ลืมคือ การกล่าวชมเชยเขาและรับน้ำใจของเขาที่มีต่อผู้ใหญ่ นั่นคือรอยยิ้ม การทำเช่นนี้จะสร้างความมั่นใจว่าตัวเองทำในสิ่งที่ถูกต้องให้แก่เด็ก และมันจะกลายเป็นสิ่งที่ติดตัวเขาไปจนตลอดชีวิต

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้เด็กจับคู่กัน และเราจะเล่นเกมสลับเพื่อสอนความมีน้ำใจแก่เขา ครูแจกขนมให้เด็กคู่ละ 4 ชิ้น แล้วบอกว่า “คุณไม่ได้ให้ของนั้นกับคนอื่นดูเลย ให้คนที่รับของไปนั้นแบ่งกับคู่ของตน” ขอครูดูว่า เขาแบ่งอย่างละเท่าๆกันหรือไม่ และชมเชยคนที่แบ่งให้คู่ของตนเยอะกว่าหรือเท่าๆกัน ว่าเขามีน้ำใจที่ดี

3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

ให้เราเล่นเกมสลับกัน เกมสลับทายชื่อใครเอ่ย (ทำกรรพครอบหัวจะช่วยให้เด็กเข้าใจง่ายขึ้น)ถามเด็กๆว่า

1. ผู้คลอดเราออกมา..? (แม่)
2. สามีของแม่ เราจะเรียกเขาว่า..? (พ่อ)
3. พ่อของพ่อ เราจะเรียกเขาว่า..? (ปู่)
4. แม่ของพ่อ เราจะเรียกเขาว่า..? (ย่า)
5. พ่อของแม่เรา เราจะเรียกเขาว่า..? (ตา)
6. แม่ของแม่เรา เราจะเรียกเขาว่า..? (ยาย)
7. น้องของพ่อ เราจะเรียกเขาว่า..? (อา)
8. น้องของแม่ เราเรียกเขาว่า..? (น้า)
9. พี่ชายของพ่อ เราเรียกเขาว่า..? (ลุง)
10. พี่สาวของแม่ เราเรียกเขาว่า..? (ป้า)
11. ทุกคน เราจะเรียกเขาว่า..? (ญาติผู้ใหญ่)

ใครเคยยกน้ำมาให้ญาติผู้ใหญ่ดื่มบ้าง ให้ยกมือขึ้น ให้ทุกคนในห้องตบมือให้เด็กที่มีน้ำใจด้วย

4. นมัสการ

ตอนรับ : เด็กๆแสดงความดีใจที่พบกันด้วยการร้อง เพลง “โอ้เพื่อนรัก”

ร้องเพลง : เพลง..พระเจ้าเป็นความรัก

เพลง..ฮีบ ฮีบ ฮูเร

เพลง..พระเจ้าแสนดี

ถวายทรัพย์สิน : ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี”

ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคุณพ่อคุณแม่ที่ดีของเรา ขอพระเจ้าช่วยให้เราเป็นเด็กที่มีน้ำใจกับผู้อื่นด้วย

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

ครุจะเล่าเรื่องจริงในพระคัมภีร์เรื่องหนึ่งให้เด็กๆ ฟัง เรื่องมีอยู่ว่า.. มีหญิงคนหนึ่งชื่อนานาโอมิ นางมีสามีและลูกชายสองคน ทั้งครอบครัวของนางย้ายไปอยู่ในแผ่นดินโมอับ ทุกคนอยู่ที่นั่นอย่างสุขสบาย และลูกชายทั้งสองก็ได้แต่งงานกับผู้หญิงชาวโมอับที่สวยงามมาก แต่ต่อมาไม่นานนักสามีและลูกชายทั้งสองของนางนาโอมิก็ตายจากไป นางนาโอมิเสียใจมาก ลูกสะใภ้ทั้งสองก็เสียใจมากด้วยเช่นกัน

(แสดงภาพที่ 3-1) เวลาผ่านไป นางนาโอมิก็ตัดสินใจจะเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอนของตน คือกลับไปที่ยิสราเอล เมื่อนางนาโอมิลำลาเพื่อนบ้านทุกคนแล้วนางก็เดินทางร่วมกับลูกสะใภ้ชาวโมอับทั้งสองคน ระหว่างทางนางนาโอมิเป็นห่วงลูกสะใภ้ทั้งสองกลัวว่าเธอจะต้องพบความลำบากในการเป็นหญิงม่าย จึงสั่งให้เธอทั้งสองกลับไปอยู่ที่บ้านพ่อแม่ของตน และอวยพรให้เธอทั้งสองได้แต่งงานใหม่ มีสามีที่ดีที่ดูแลเธอได้

แต่เมื่อจะลาจากกันจริงๆ ลูกสะใภ้คนที่ชื่อรุธกล่าวแก่นางนาโอมิว่า “แม่จ๊ะ ฉันจะไปกับแม่ด้วย แม่จะเดินทางไปคนเดียวไม่ได้นะ หนทางก็เปลี่ยว ลำบาก อันตราย และถ้าแม่เดินไปคนเดียวแม่จะเหงามาก ให้รุธไปด้วยเถิด รุธรักแม่” รุธพูดต่ออีกว่า “ญาติของแม่ก็จะเป็นญาติของรุธ พระเจ้าของแม่ก็จะเป็นพระเจ้าของรุธด้วย” เมื่อนางนาโอมิเห็นรุธตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไปด้วย ทั้งสองจึงเดินทางกลับไปยังเมืองเบธเลเฮมด้วยกัน

(แสดงภาพที่ 3-2) ตีจริงๆ ด้วยว่านางนาโอมิได้รุธเดินทางไปด้วย เพราะการเดินทางนั้นลำบากมากและเมื่อมาถึงเมืองเบธเลเฮม ก็เป็นเวลาที่จะขานาจะพากันเกี่ยวข้าวพอดี เมื่อขานาเกี่ยวเกี่ยวข้าวเสร็จแล้ว รุธก็จะออกไปเกี่ยวข้าวที่เหลือที่ตกอยู่ริมนาทุกๆ วัน เพื่อนำมาเลี้ยงดูนางนาโอมิและตัวเธอเอง

(ถ้าเป็นไปได้ ให้ครุหาลาพรวงข้าวมาให้เด็กๆ ดู ครุทำข้าวสารตกที่พื้นสักครึ่งกำมือ แล้วชวนให้เด็กๆ ช่วยกันเก็บข้าวใส่ถาด) เด็กๆ คิดว่างานเกี่ยวข้าวที่ตรากตรำเป็นงานสบายหรือเปล่า? ไม่ใช่งานที่สบายเลย เพราะรุธต้องก้มตัวเกี่ยวข้าวทั้งวัน ต้องอยู่กลางแจ้งที่ร้อนจัด หิวก็หิว ร้อนก็ร้อน ต้องเดินถือตะกร้าที่จะใส่ข้าวเป็นระยะทางไกล แต่รุธไม่เคยบ่นรุธทำด้วยความเต็มใจ จนเจ้าของนาได้มาเห็นความกตัญญูของรุธก็ใจเมตตาต่อเธอ เขาบอกรุธว่า “เธอไม่ต้องไปเกี่ยวข้าวในที่นาของใครนะ มาเก็บที่นี้แหละ และถ้าหิวน้ำก็ขอให้มาดื่ม น้ำที่คนงานของฉันเตรียมไว้นะ”

(แสดงภาพที่ 3-3) เด็กๆ ดูซิ รุธเธอมีความกตัญญูมีน้ำใจงดงาม เธอได้ดูแลปรนนิบัตินางนาโอมิแม่สามีของเธอเป็นอย่างดี นางนาโอมิรักรุธมาก พระเจ้าก็รักและอวยพรให้เธอพบกับคนใจดี ให้ข้าวให้น้ำเพื่อตัวเธอและแม่สามีของเธอ เด็กๆ เห็นไหมว่าคนที่มิใช่ญาติกัน พระเจ้าจะอวยพรแก่เขา

ยิ่งกว่านั้น เจ้าของนาผู้ใจยังชวนให้รุธมาเกี่ยวข้าวกับเขา เจ้าของนาพูดคุยกับรุธว่า “เราได้ข่าวว่าเจ้าขอมจากบ้านเมืองของเจ้า จากญาติพี่น้องและทุกอย่างเพื่อมาดูแลแม่สามีอย่างนางนาโอมิ เจ้าเป็นคนดี พระเจ้าจะทรงอวยพรพระพรเธออย่างมาก”

ทุกๆ วันรุธจะตั้งใจออกไปเกี่ยวข้าวที่ตกหล่นอยู่ในนา และเด็กๆ รู้ไหม? ทำไมนางรุธเกี่ยวข้าวได้มากกว่าใครๆ เพราะเจ้าของนาเห็นถึงความกตัญญูของรุธจึงบอกให้คนงานของเขาแก่งล้างข้าวตกเยอะๆ จึงทำให้รุธเกี่ยวข้าวได้พอกินทุกวัน พระเจ้า

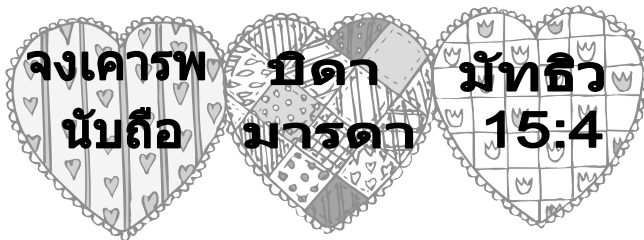
อวยพรแก่คนที่มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและมีน้ำใจดีต่อคนอื่น เด็กๆใครอยากได้พรจากพระเจ้าให้ยกมือขึ้น ถ้าใครอยากได้พรจากพระเจ้าก็ตองกตัญญูต่อผู้มีพระคุณกับเรา มีน้ำใจกับผู้อื่นๆ และเราจะได้เป็นที่รักของทุกคนเหมือนอย่างรูปปั้นที่รักของทุกคนรวมถึงของพระเจ้าด้วย

6. การตอบสนองจากเด็ก

แล้วเราจะมีส่วนใจต่อคุณพ่อคุณแม่ของเราได้อย่างไรบ้าง? สมมุติว่าคุณพ่อคุณแม่กลับจากที่ทำงานเหนื่อยมาก เด็กๆจะทำอะไร? (ให้เด็กทุกคนมีโอกาสตอบคำถาม)

7. ข้อท่องจำ

วันนี้ เราจะมาเล่นเกมสัพอแม่ลูกด้วยกัน ให้ครูเขียนสามภรรยาในคริสตจักรมาเป็นคุณพ่อคุณแม่สมมุติหนึ่งคู่ที่เพิ่งกลับจากที่ทำงานด้วยอาการเหนื่อยมาก แล้วเด็กๆในห้องทั้งหมดสมมุติให้เป็นลูกๆ (ให้เด็กมีโอกาสปรนบัติคุณพ่อคุณแม่สมมุติ ให้บางคนอาจจะไหว้บนตัก บางคนอาจจะนวดไหล่หลังหลัง บางคนอาจยกน้ำ) และหนุนใจให้เขากลับไปทำเช่นนี้กับคุณพ่อคุณแม่ของเขาเอง

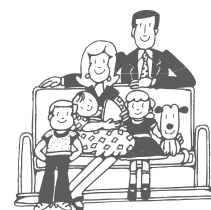

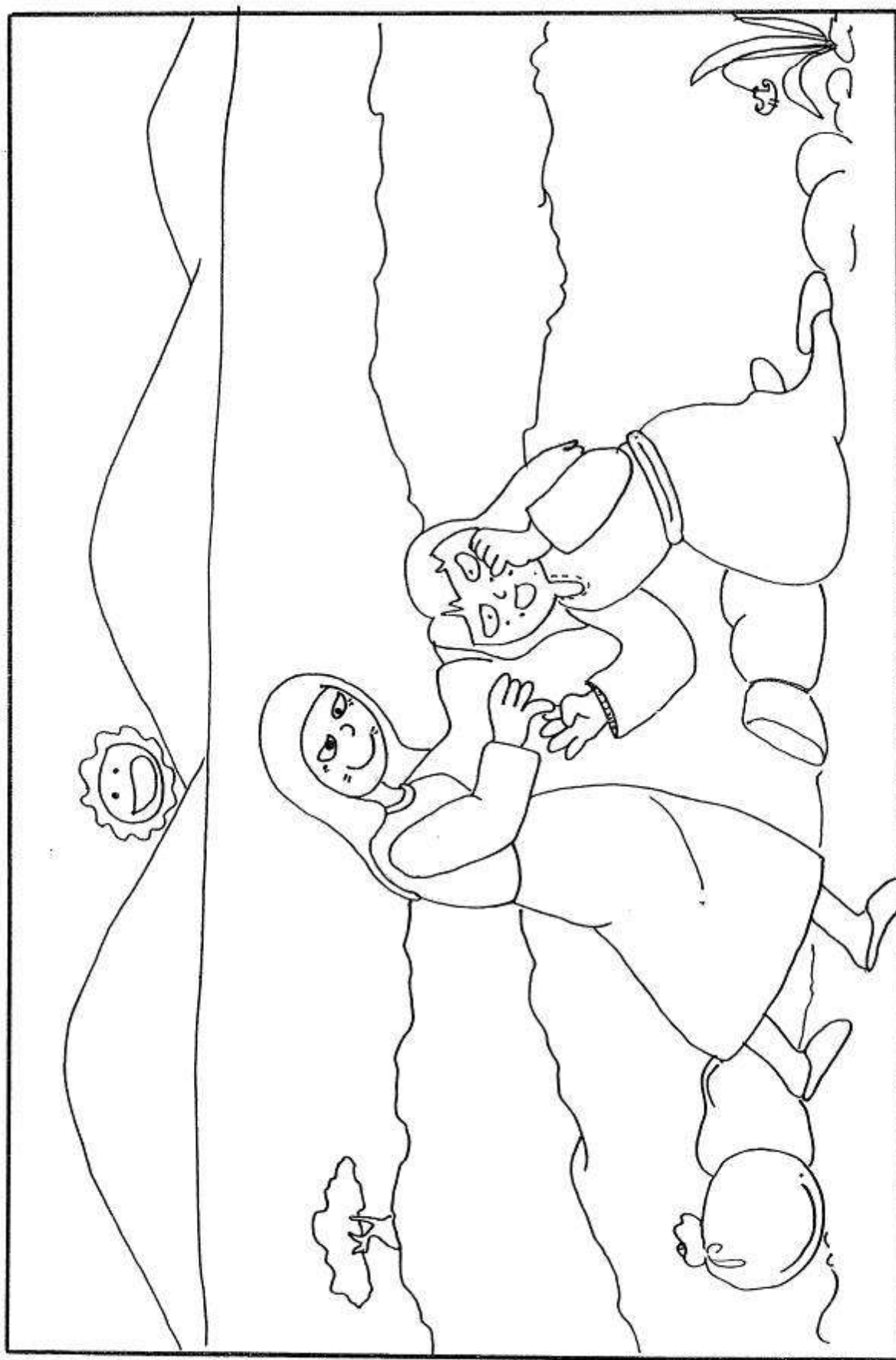
แล้วให้เด็กๆ จำข้อท่องจำวันนี้ให้ได้ “จงเคารพบิดามารดา” มัทธิว 15:4 (อาจใช้แผ่นหัวใจของจำ หรือพูดตามครูหลายๆรอบ) จากนั้น ให้บรรดาลูกๆสมมุติมาท่องข้อท่องจำให้คุณพ่อคุณแม่สมมุติฟัง

8. เลิกขึ้นเรียน

ให้คุณพ่อคุณแม่สมมุติเข้าไปกอดเด็กแต่ละคน และชมเชยในสิ่งที่เขาทำดี เมื่อทำเช่นนี้ครบทุกคนแล้ว ก็ให้อธิษฐานอวยพรเด็กๆ ให้เป็นเด็กที่น่ารักของคนในครอบครัว และในคริสตจักร ให้ครูวิหรรณใจเด็กๆ ให้กลับไปที่บ้านและปรนบัติคุณพ่อคุณแม่ของตนด้วยความเคารพรักในตัวอย่าง

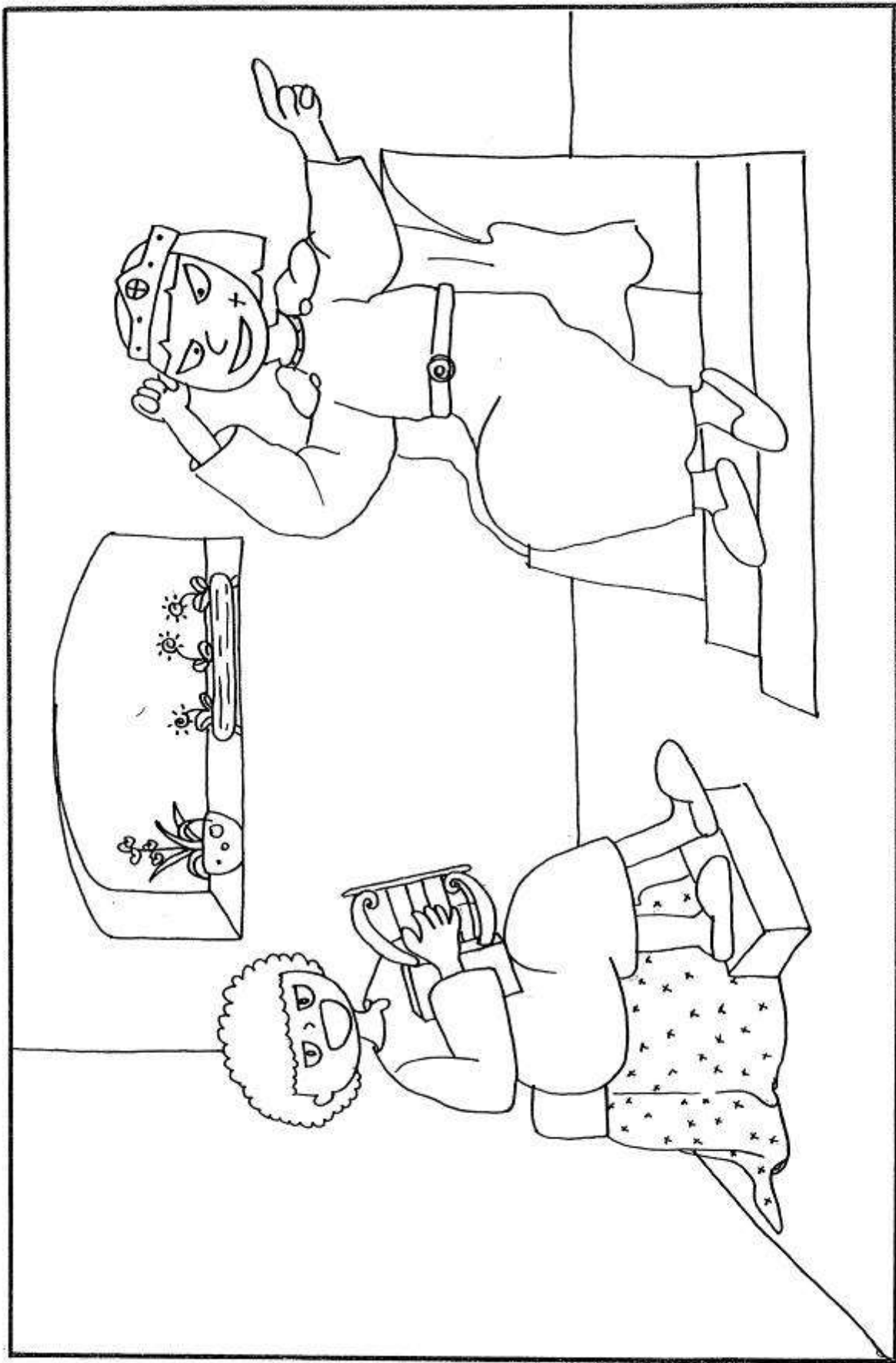
แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆ ให้เวลาทำ 5-10 นาที แล้วส่งครู ร้องเพลง “เราจะลากันไปเดี๋ยวนี้ ขอพระเจ้าอวยพร” แล้วให้ครูนำเด็กๆอธิษฐานขอคุณพระเจ้า อวยพรเด็กและครอบครัว

3-1

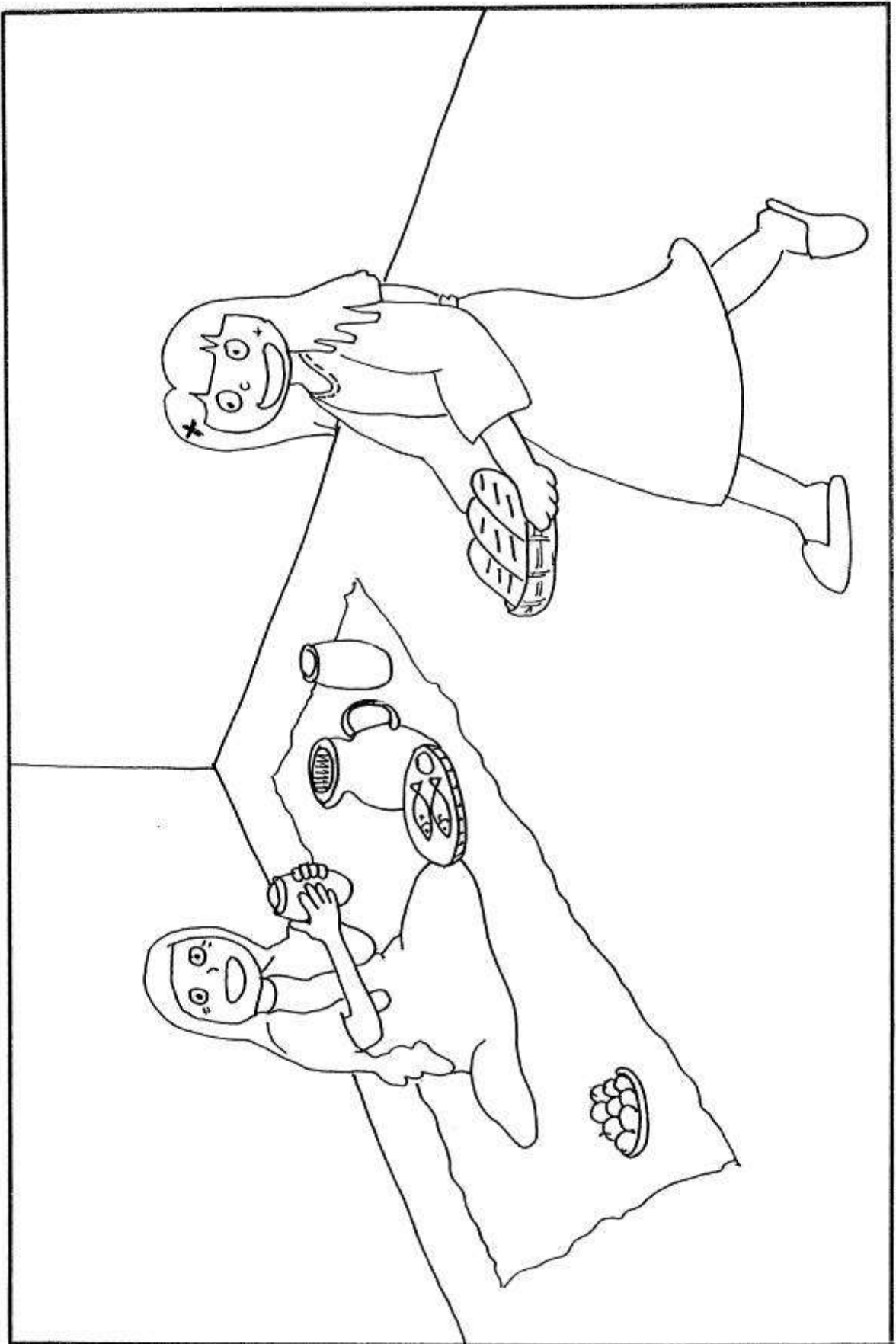
K.1-2 เกือบผู้สังเกตพระเยซู ภาพที่ 3-1

2-2

K.1-2 เรียบเรียงคำพูดพระเจ้าน้ำทิพย์ ภาพที่ 2-3

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

3-2

K.1-2 เรียนรู้สิ่งทีพอพระทัยพระเจ้าภาพที่ 3-3

บทที่ 4 โยเซฟช่วยเหลือนิดาของเขา

ข้อพระคัมภีร์ : ปฐมกาล 37:1-4, 12-17

ข้อท่องจำ : ลูกๆทั้งหลายจงเชื่อฟังพ่อแม่ทุกอย่าง โคลอสส์ 3:20

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กได้เรียนรู้ว่าการเชื่อฟังคืออะไร จากแบบอย่างชีวิตโยเซฟ
2. ให้เด็กเข้าใจว่าการเชื่อฟังเป็นสิ่งที่ดีที่เราควรทำ
3. ให้เด็กๆเชื่อฟังบิดามารดาเหมือนโยเซฟ

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน
แผ่นข้อท่องจำ, สีสีกาว, แบบฝึกหัด

1. แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องน้ำใจของโยเซฟนี้ เป็นเรื่องที่คุณหลายคนอาจมองข้ามไป และคิดว่าโยเซฟก็เป็นเพียงเด็กคนหนึ่งที่ถูกบิดารักเท่านั้น แต่ถ้าเราศึกษาสภาพครอบครัวนี้ดีๆแล้ว เราจะเห็นได้ว่า นอกจากโยเซฟจะเป็นลูกที่พ่อรักเป็นพิเศษเพราะเกิดจากภรรยาคนที่พ่อรักมากแล้ว โยเซฟยังเป็นลูกที่มีความเชื่อฟังอีกด้วย เขาเป็นคนที่รู้ใจพ่อดีกว่าลูกคนอื่นๆ ชีวิตของโยเซฟเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเรา

พระสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า...เพื่อเจ้าจะไปดีมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก” (เอเฟซัส 6:2-3) นั้นเป็นจริงอย่างเพราะถึงแม้ว่าชีวิตของโยเซฟจะตกทุกข์ได้ยาก แต่ในทุกช่วงเวลาแห่งความยากลำบากนั้นพระเจ้าก็สถิตอยู่กับเขาเสมอ และเขาหลุดพ้นจากความลำบากทั้งหลายได้นั้นก็เพราะพระสัญญาของพระเจ้าที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและเป็นจริงเสมอ

ขอให้เราซึ่งเป็นครูได้วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าทุกเรื่อง และให้ชีวิตของเราได้เป็นแบบอย่างแก่เด็กๆในการเชื่อฟังพระเจ้าและเชื่อฟังกันและกัน

2. เริ่มต้นขึ้นเรียน

วันนี้เราจะมาทบทวนถึงความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก ๆ กับคุณพ่อคุณแม่ของเราเอง เน้นในเรื่องการเคารพ การให้เกียรติ และการมีน้ำใจ โดยให้ครูสอนสามคำนี้คือ สวัสดิ์ค่ะ/ครับ, ขอโทษค่ะ/ครับ, ขอบคุณค่ะ/ครับ พร้อมกับการยกมือไหว้ให้สวยงามและเหมาะสมกับมารยาทไทย

ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม และคุยกันเรื่องคุณพ่อคุณแม่ได้ทำอะไรให้เราบ้าง? เรารักคุณพ่อคุณแม่ไหม? ถามเด็ก ๆ อีกว่า เมื่อเราต้องลาคุณพ่อคุณแม่ไปโรงเรียน เราต้องกล่าวคำว่าอะไร? สวัสดิ์พร้อมยกมือไหว้ทำงานหรือเปล่า (ถ้าเด็ก ๆ ก็ให้ชมเขา ถ้ายังก็หนุนใจให้ลองทำดู) ให้อธิบายกับเด็ก ๆ ว่าการทำงานเช่นนี้ก็คือการแสดงความรักและเคารพกับท่านทั้งสอง เมื่อเด็ก ๆ กลับถึงบ้าน เด็ก ๆ ควร..(สวัสดิ์).. คุณพ่อคุณแม่ไหม? เมื่อคุณพ่อคุณแม่ให้เงินค่าขนมไปโรงเรียนกับเด็ก ๆ ควรจะกล่าวคำว่าขอบคุณและยกมือไหว้ทำงานหรือไหม? เมื่อเด็ก ๆ ทำผิดหรือทำให้คุณพ่อคุณแม่เสียใจเด็ก ๆ ควรพูดคำว่าขอโทษกับคุณพ่อคุณแม่ (ให้เด็ก ๆ ส่งตัวแทนมา 3 คน แล้วทำท่าสวัสดิ์, ขอบคุณและขอโทษให้เพื่อน ๆ ดู)

แจกลูกอมให้เด็ก ๆ คนละ 2 เม็ด แล้วให้เด็ก ๆ จับคู่เป่าขลุ่ย ถ้าแพ้ให้ยกมือไหว้พร้อมกล่าวคำว่าขอโทษแล้วมอบลูกอมให้กับผู้ชนะ ถ้าชนะให้ยกมือไหว้พร้อมกล่าวขอบคุณแล้วรับลูกอมมา 1 เม็ด และถ้าเสมอกันให้ยกมือไหว้พร้อมกล่าวคำว่าสวัสดิ์ (ให้เล่นกับเพื่อนสัก 2-3 คู่)

3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เอารูปโยเซฟกับคุณพ่อให้เด็ก ๆ ดู และบอกเด็ก ๆ ว่า โยเซฟเป็นลูกที่เชื่อฟังคุณพ่อ คุณพ่อรักเขามาก และได้เย็บเสื้อสวยๆ ให้เขาใส่

4. เริ่มต้นขึ้นเรียน

ตอนรับ : ร้องเพลง “เราทั้งสองนั่งเล่นด้วยกัน”

ให้ทุกคนแสดงความยินดีที่พบกัน

ร้องเพลง : พระเจ้ารักเธอและฉัน

เราจะร้องสรรเสริญ Top Kids 2

ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใด Top Kids 1

อธิษฐาน : ขอบคุณพระเจ้าสำหรับคุณพ่อคุณแม่ และพี่น้องของเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรามีน้ำใจที่จะช่วยทุกคนเสมอ

ถวายทรัพย์ : เลือกเด็กหนึ่งคนให้เป็นตัวแทนเพื่อนๆ ออกมาถือถุงถวาย และให้เราทั้งชั้นร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”
ด้วยกัน

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

คุณพ่อโยคอบท่านมีอายุมากแล้ว คุณพ่อโยคอบมีลูกชายที่แข็งแรงอยู่ถึง 12 คน พี่ชายมักจะออกไปเลี้ยงสัตว์ในทุ่งไกลๆ ใช้เวลาหลายวัน เพราะจำเป็นต้องหาหญ้าที่เขียวสดให้มากพอสำหรับแกะกินเป็นอาหาร แต่เมื่อหญ้าแถวบ้านขึ้นเขียวสดเหมือนเดิมพี่ชายก็จะกลับมาเลี้ยงสัตว์แถวบ้าน และเมื่อถึงเวลาที่เขาจะตัดขนแกะเขาก็กลับมาแถวบ้านด้วยเช่นกัน

(แสดงภาพที่ 4-1) แต่มีลูกชายคนหนึ่งไม่ได้ออกไปเลี้ยงสัตว์เหมือนพวกพี่ๆ เขาเป็นน้องชื่อ โยเซฟ ซึ่งเป็นลูกที่พ่อรักมากที่สุด พ่อได้เขียนเสื้อสีสวยสดใสให้กับโยเซฟหนึ่งตัว โยเซฟภูมิใจกับเสื้อสวยของเขามาก เขามักจะใส่มันอยู่เสมอ และบอกใครๆ ว่า นี่เป็นเสื้อที่คุณพ่อเย็บให้เขา

ครั้งหนึ่งพี่ชายของโยเซฟบอกพ่อว่าจะไปเลี้ยงแกะที่เมืองเขเคม พวกเขาไปอยู่ที่นั่นนานมากจนพ่อคิดถึง คุณพ่อโยคอบอยากเจอลูกๆ มาก แต่ถ้าจะเข้าไปหาลำบากมาก เพราะคุณพ่ออายุมาก แล้วจะทำอย่างไรดี พ่ออยากรู้ว่าเขาเป็นอย่างไรกันบ้าง? สบายดีหรือเปล่า? มีแกะเพิ่มขึ้นอีกกี่ตัว? แล้วพี่ๆ มีอาหารพอหรือไม่? คุณพ่อโยคอบจึงสั่งว่า “โยเซฟ มาหาพ่อหน่อย” โยเซฟรีบเดินตรงมาหาคุณพ่อโยคอบทันที “ครับคุณพ่อ”

(แสดงภาพที่ 4-2) “พ่อจะให้เจ้าไปหาพี่ชายของเจ้าที่เมืองเขเคมนะ เอา ขนม นม เนย ไปฝากเขาด้วย แล้วดูซิว่าพี่ๆ ของเจ้าอยู่สบายดีหรือเปล่า? แล้วให้เจ้ารีบกลับมาบอกพ่อ”

“ได้ครับคุณพ่อ” แล้วโยเซฟก็หยิบขนม นม เนยไปด้วย “ผมไปละครับคุณพ่อ สวัสดีครับ แล้วผมจะรีบกลับมาบอกข่าวให้พ่อรู้โดยเร็ว” โยเซฟออกเดินทางไปคนเดียว เขาต้องเดินข้ามทุ่งหญ้า ข้ามลำธาร ข้ามภูเขาไปหลายลูก พอตกค่ำโยเซฟก็หาที่นอนพัก และเมื่อถึงเวลาเช้า โยเซฟก็รีบลุกเพื่อเดินทางต่อไป

ในที่สุดโยเซฟก็มาถึงเมืองเขเคม แต่เขาไม่เห็นคนเลี้ยงแกะแถวนั้นเลย “เอ พวกพี่ๆ เราไปไหนกันหมด พี่ๆ บอกคุณพ่อว่าจะมาที่เมืองนี้ไม่ใช่หรือ” โยเซฟเดินไปเดินมาในท้องนาหลายชั่วโมง แต่ก็ไม่เห็นมีร่องรอยของพี่ชายทั้งสิบคนเลย และไม่เห็นแม่แต่แกะสักตัว

“อ้าว! เดินไปเดินมาแถวนี้ตั้งนานแล้ว หออะไรอยู่หรือ” มีชายใจดีคนหนึ่งถามโยเซฟหวังว่าจะช่วยเขาได้ “คุณลุงครับ ผมมาหาพี่ชาย คุณพ่อบอกว่าพี่ๆอยู่ที่เมืองเชเคม แต่ผมหาพวกเขาไม่เจอเลยครับ”

“พี่ชายของเจ้า พวกเขาทำอะไรกัน” “อ้อ พวกเขาพาแกะมาเลี้ยงที่นี้ครับคุณลุง ผมมีพี่ชายทั้งหมด 10 คนมีฝูงแพะ ฝูงแกะใหญ่่มากเลยครับ เขาช่วยกันเลี้ยงมันแล้วก็พามันมาหาหมักินแถบนี้”

เออ ลุงพอจะจำได้แล้ว มีคนเลี้ยงสัตว์มาแถวนี้ เขาอยู่ที่นี้ไม่นานเท่าไรหรอก แล้วเขาก็ไปแล้ว ลุงได้ยินเขาพูดกันว่า เขาจะไปเมืองโดธานกันล่ะ “เมืองโดธานหรือครับคุณลุง มันอยู่ที่ไหนกัน?... ไกลจากที่นี้ไหมครับ?” ลุงก็ไกลเหมือนกันนะ ต้องเดินไปทางเหนือ ใช้เวลาเป็นวันๆเลยล่ะ” “ขอคุณมากครับคุณลุง” เมืองโดธานอยู่ตั้งไกล แล้วเราจะกลับบ้านไปหาพ่อก่อนดี หรือว่าจะไปหาพวกเขาเลยดีนะ (ถามเด็กๆ : โยเซฟจะกลับไปหาพ่อหรือจะเดินทางต่อไปหาพี่ชายดีนะ? เด็กๆคิดว่าอย่างไรดีกว่ากัน)

แต่คุณพ่ออยากรู้ว่าตัวของพี่ๆนี่นา ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องเดินทางไปหาพี่ๆก่อน จะได้ว่าพี่ๆสบายดีหรือเปล่า เมื่อคุณพ่อถามถึงพี่ๆเราก็จะตอบได้ คุณพ่อก็จะสบายใจ (คุณครูชมโยเซฟว่าเป็นเด็กรักและเคารพคุณพ่อดีจริงๆ)

(แสดงภาพที่ 4-3) โยเซฟออกเดินทางไปเมืองโดธานทันที เขาต้องไปอีกไกลเลยทีเดียว แต่ในที่ที่สุด เมื่อเขามาใกล้เมืองโดธานเขาก็เห็นฝูงสัตว์มากมาย “นั่นไง เห็นแล้ว เห็นฝูงแพะ ฝูงแกะแล้ว พี่ๆต้องอยู่บนภูเขานั้นแน่ๆ” แล้วโยเซฟก็วิ่งตรงไปยังภูเขาลูกข้างหน้า ที่นั่นเขาก็ได้พบพี่ชายทุกคน ตามที่พ่อต้องการ

6. การตอบสนองจากเด็ก

ให้ครูถามเด็กดังต่อไปนี้ (ถ้าเด็กๆตอบได้ดีให้เพื่อนๆปรบมือและชมเขา)

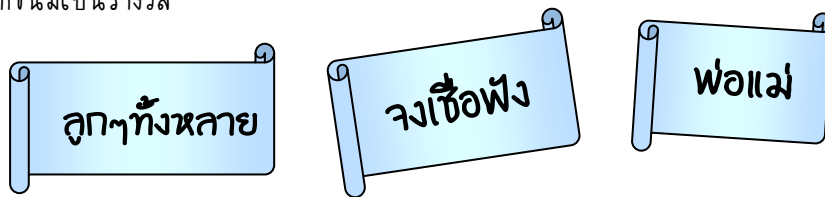
1. ถ้าคุณแม่ขอให้ช่วยเก็บของเล่น เราจะทำอย่างไร?
2. ถ้าคุณพ่อขอให้ช่วยรดน้ำต้นไม้ เราจะทำได้ไหม?
3. ถ้าครูขอให้เด็กๆช่วยเก็บขยะในห้องไปทิ้งถังขยะ? เราจะทำได้ไหม? (ให้เด็กลงมือเก็บขยะเลย)

7. ขี้อ้อจ้่า

ให้เด็กเข้าแถว แถวละ 4-5 คน คุณครูกระซิบบอกเด็กคนหัวแถวว่า.. **“ลูกๆทั้งหลาย จงเชื่อฟังพ่อแม่ทุก
อย่าง” โคโลสี 3:20** และให้เด็กๆกระซิบต่อกันจนถึงท้ายแถว ส่วนคนที่อยู่ท้ายแถวกระซิบบอกครูผู้ช่วย แถว
ไหนบอกเร็วที่สุดและถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ

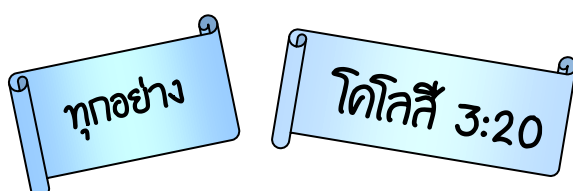
แต่ถ้าเด็กคนใดในแถวใดจ้่าไม่ได้ก็ให้ครูกระซิบบอกคนหัวแถวใหม่และกระซิบบอกต่อกันอีกครั้งหนึ่ง
จนกว่าทุกคนจะจ้่าได้

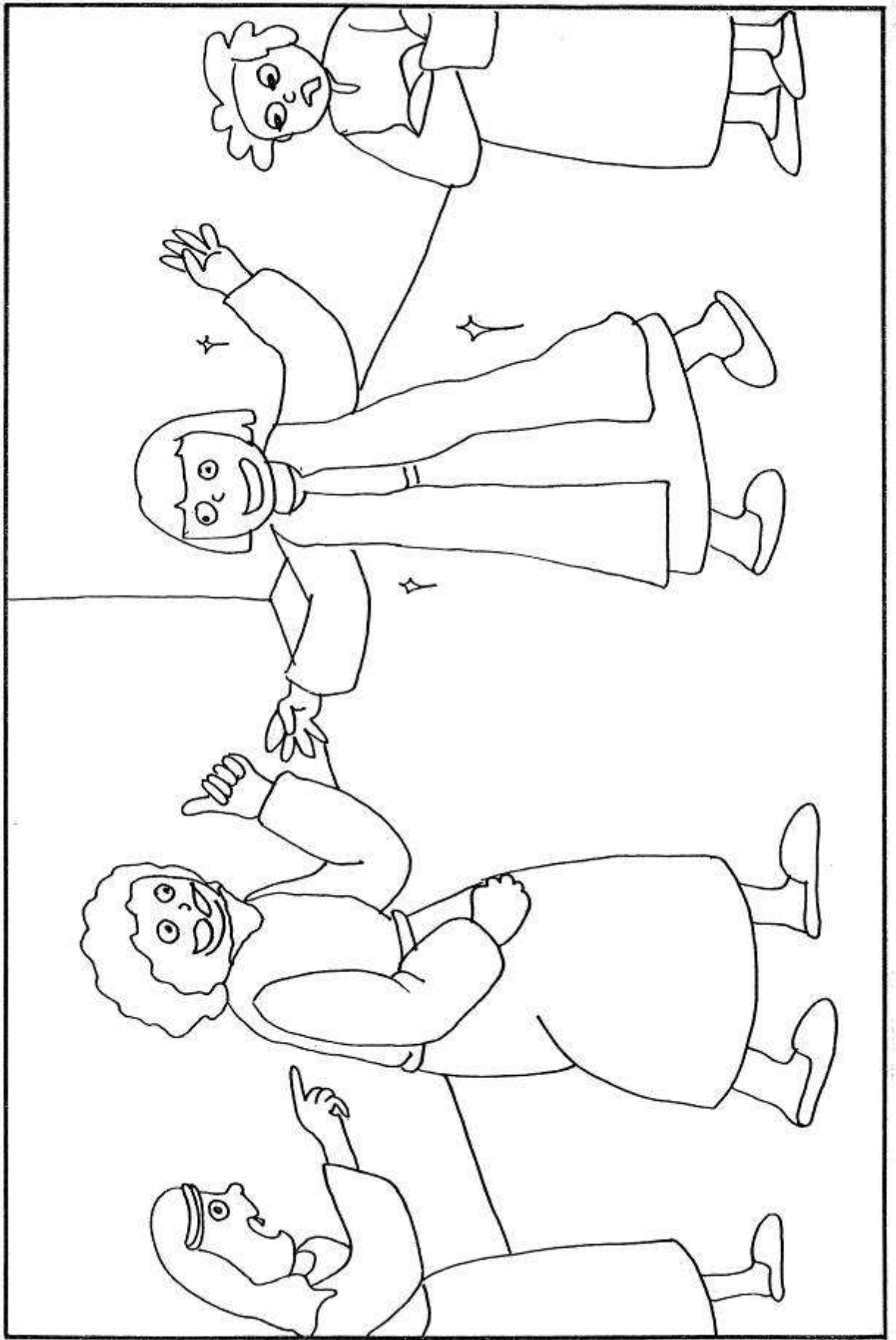
เมื่อทุกคนในชั้นเรียนจ้่าได้แล้ว และบอกขี้อ้อจ้่ากับครูผู้ช่วยถูก ก็ให้ท่องเสีียงตั้งพร้อมกันอีกครั้ง แล้ว
คุณครูแจกขนมเป็นรางวัล

8. เลิกชั้นเรียน

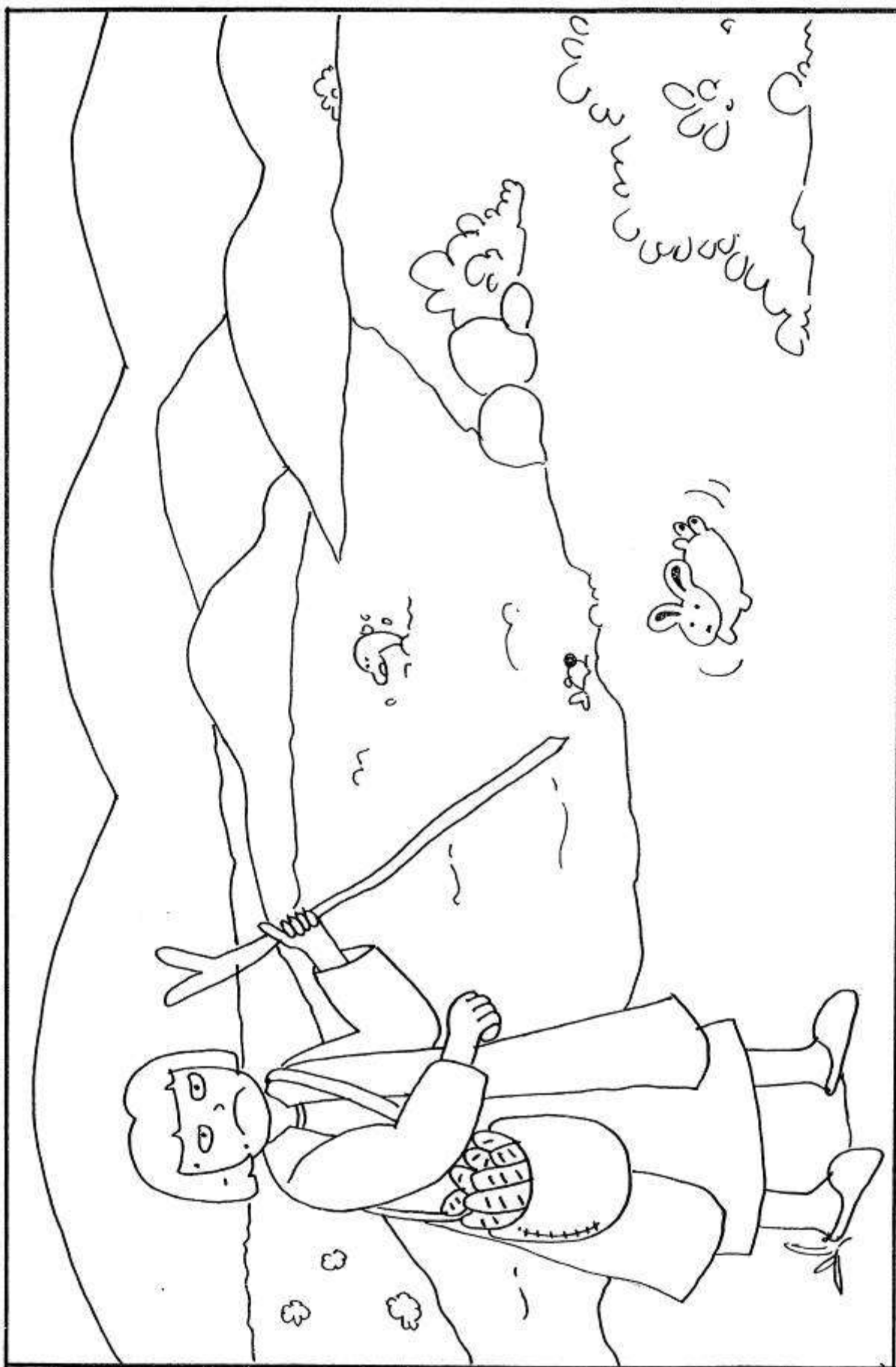
ให้ครูหนุนใจเด็กๆ ให้เชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่ของตนด้วยความเคารพรักในตั้วท่าน
แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆ ให้เวลาเด็กๆทำ 5-10 นาที แล้วส่งครู
ร้องเพลง..ก่อนที่เราพูดลาก่อน หรือ เพลง..เราจะลากันไปเดี๋ยวนี๊ ขอพระเจ้าอวยพระพร
ให้ตั้วแทนเด็กๆนำอธิษฐานขอพระคุณพระเจ้า และครูนำอธิษฐานอวยพระพรเด็กๆกับครอบครัว เมื่อจบ
ชั้นเรียนแล้วคุณครูอย่าลืมกอดเด็กๆที่กำลังจะเดินออกจากชั้นเรียนทุกคนก่อนเก็บสื่อการสอน

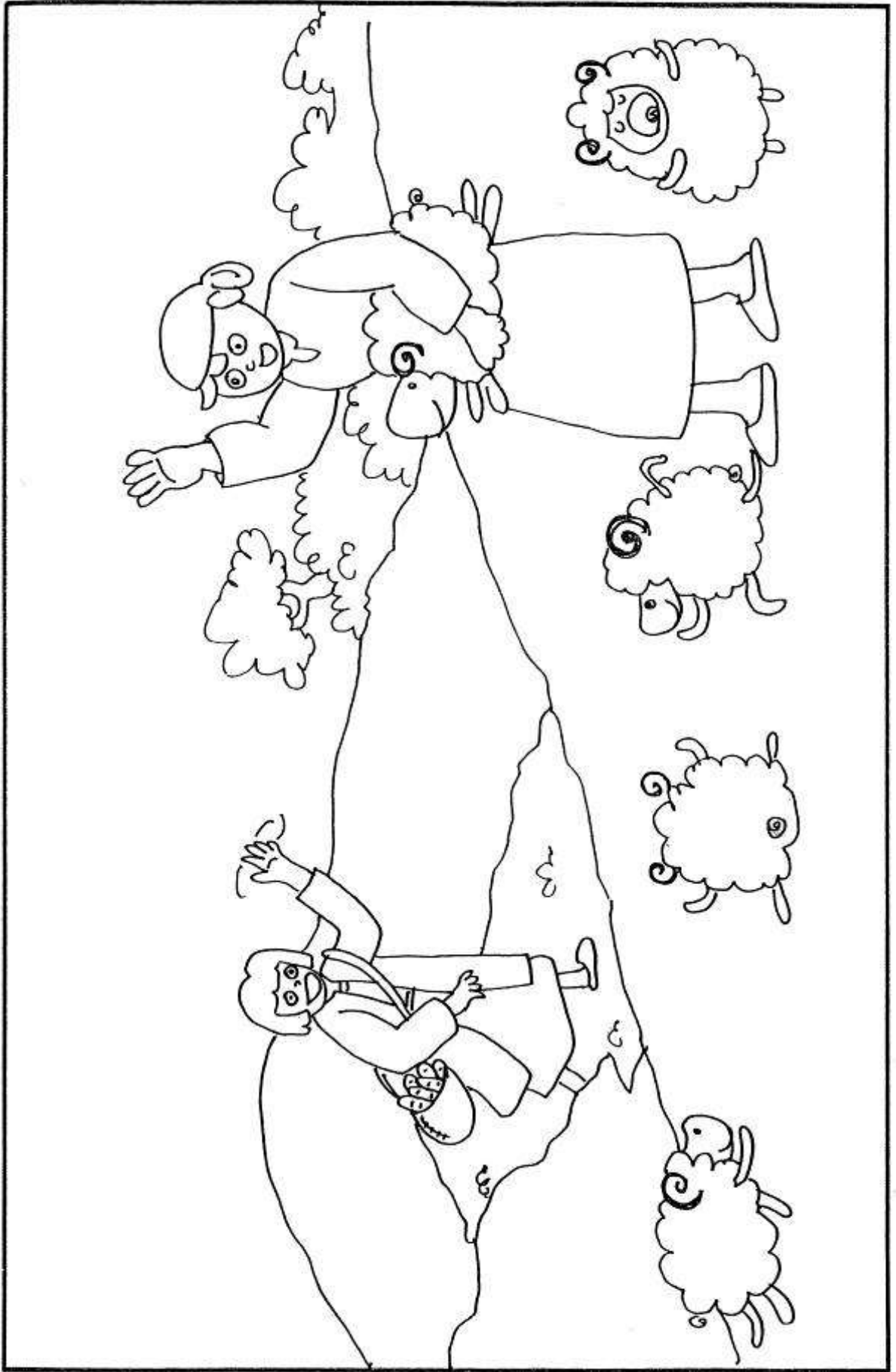

๑-๖

K.1-2 เป็นสิ่งที่มีพระทัยพระเจ้า กทที่ 4-1

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พระเยซูเจ้าภาพที่ 4-2

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่มีพระเยซูภาพที่ 4-3

บทที่ 5 นกสีบ (คนสอดแนม)

ข้อพระคัมภีร์ : โยชูวา 2:1-24, 6:22-25

ข้อท่องจำ : “เราเรียกท่านว่า.. เพื่อน” ยอห์น 15:15

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็ก ๆ รู้ว่านางราหับแสดงความเป็นมิตรและมีน้ำใจกับคนของพระเจ้า
2. ให้เด็ก ๆ แสดงความเป็นมิตรและมีน้ำใจกับคนของพระเจ้า
3. ให้เด็ก ๆ เริ่มช่วยเหลือคุณครูและเพื่อนๆ ในห้องเรียน

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, สี, กรรไกร, หินหรือใบไม้สีต่างๆ

1. แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องคนสอดแนมที่ไปยังเมืองเยรีโค สามารถสอนอะไรเราได้หลายอย่าง แต่สำหรับเด็กอนุบาลในวันนี้ เรื่องที่เราจะเน้นก็คือ น้ำใจของราหับที่มีต่อคนของพระเจ้า และความซื่อสัตย์ต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ต่อกันไว้

ที่ราหับยินดีช่วยเหลือคนของพระเจ้า เพราะนางเคยได้ยินเรื่องของพระเจ้าที่ยิ่งแถมยังน่ามหัศจรรย์ นางรู้ว่าในอิสราเอลมีพระเจ้าองค์หนึ่งทรงเป็นพระเจ้าแท้จริงที่น่าทึ่งใจได้ นางเคยได้ยินถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ราหับก็ศรัทธาต่างของพระองค์เป็นที่รู้จักกันในหมู่คนเมืองเยรีโค นางรู้ว่า เมืองเยรีโคไม่มีวันชนะพระเจ้าได้เลย และด้วยความเชื่อของราหับนี้เอง เป็นเหตุให้นางรอดพร้อมกับครอบครัวของนางด้วย

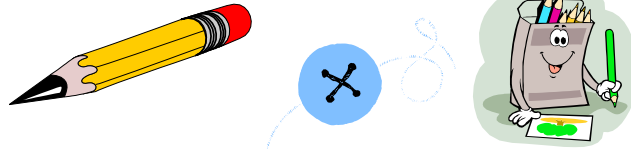
ราหับมิได้เชื่ออย่างเดียว แต่การกระทำของนางหนุนความเชื่อของนาง ดังนั้นเราจะเห็นได้ชัดว่า เรารอดโดยพระคุณและความรักของพระเจ้า แต่การประพฤติของเรานั้นก็ต้องดำเนินไปทางเดียวกับความเชื่อด้วย

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาทพบกัน” และทำท่าประกอบเพลงด้วยกัน บอกให้เด็ก ๆ กอดกับเพื่อนๆ ในห้องเรียน และบอกกันและกันว่า “เรารักเธอนะเพื่อน”

3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

ให้ครูชวนเด็ก ๆ มาช่วยกันแยกของแต่ละชนิดแต่ละสีออกจากกันและวางไว้เป็นกองๆ ให้เด็ก ๆ ช่วยกันแยกสิ่งๆ ที่เหมือนกันให้อยู่ในกองเดียวกัน ครูต้องเตรียมเอา.. หิน, ใบไม้, กระดุมสีต่างๆ, เมล็ดถั่วต่างๆ, หลอดดูดน้ำ, ปากกา หรือดินสอสี ฯลฯ เป็นต้น

4. นมัสการ

คำอวยพร : ครูกล่าวต้อนรับเด็ก ๆ และให้เด็กอีกคนได้มีโอกาสกล่าวต้อนรับด้วย ร้องเพลง “โอ้ เพื่อนรักเรามาพบกัน”

ร้องเพลง : รักพระเยซู (Top kids2)

ฉันรักพระเยซูมากขึ้นทุกวัน

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนของเรา และทุกคนที่ดีต่อเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราดีต่อคนอื่นเสมอ

ถวายทรัพย์ : ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” และให้เด็กคนหนึ่งถือถาดถวาย

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

โยชูวาเป็นผู้นำของชาวอิสราเอลต่อจากโมเสสได้ตั้งกองทัพใหญ่ และคิดว่าจะต้องเข้าโจมตีเมืองหนึ่งที่เขาชื่อว่า.. “เมืองเยรีโค” ในเร็ววันนี้

โยชูวาอยากทราบว่าที่เมืองเยรีโคนั้นเป็นอย่างไรบ้าง? ผู้คนและทหารของเมืองเยรีโคเข้มแข็งแค่ไหน? เอ...จะอย่างไรถึงจะรู้ได้ล่ะ ถ้าหากจะเดินเข้าไปเลยๆ คงต้องถูกจับเป็นแน่ ดังนั้นโยชูวาจึงเรียกชายสองคนมาหาทักถามกล่าวว่า..

“นี่แหละ เราจะให้เจ้าเป็นนักสืบ เราให้เจ้าทั้งสองไปเข้าไปสืบข่าวในเมืองเยรีโค จู๊ๆ เจ้าต้องเข้าไปอย่างเงียบๆ อย่าให้ใครรู้ นะว่าเจ้าเป็นใคร เจ้าจงไปดูว่า ในเมืองนั้นผู้คนและเหล่าทหารเขาทำอะไรกันบ้าง แล้วรีบกลับมาบอกเรานะ”

“ครับท่าน ผมจะรีบไปสืบวันนี้เลย ผมจะเข้าไปในเมืองนั้นอย่างเงียบๆ เพราะถ้าพวกทหารของเมืองนั้นรู้เข้า ผมคงถูกจับ และชาวอิสราเอลคงต้องแย่งเพราะผมแน่ๆเลย

(แสดงภาพที่ 5-1) วันนั้นเอง นักสืบทั้งสองก็แอบเข้าไปในเมืองเยรีโค เขาเข้าไปดูในเมืองว่า เป็นอย่างไรบ้าง? มีหญิงชาวเยรีโคคนหนึ่ง เธอแสดงความเห็นใจและสนใจโดยการให้ที่พักหรืออาหารกับนักสืบทั้งสอง เธอชื่อว่า.. “ราหับ”

มีชาวเมืองเยรีโคบางคนเห็นนักสืบสองคนนั้นเป็นคนแปลกหน้า และสงสัยว่าเป็นคนต่างชาติที่เข้ามาสืบข่าวในเมือง จึงนำเรื่องไปบอกกษัตริย์เมืองเยรีโค เมื่อกษัตริย์รู้ข่าวก็โกรธมาก รีบสั่งทหารทันที “ทหารทั้งหลาย พวกเจ้าจงรีบออกไปตามจับตัวนักสืบ

สองคนที่แอบเข้ามาในเงาของเราเดี๋ยวนี้ จับตัวมาให้ได้เร็ว” เด็กๆคิดว่าพวกเขาจะไปตามจับนักสืบที่ไหน... แฉ่วนอน ทหารต้องรีบวิ่งไปยังบ้านของนางราห์อย่างรวดเร็วแน่ๆ ถ้าเป็นเช่นนั้น นักสืบทั้งสองคนของอิสราเอลก็กำลังจะตกอยู่ในอันตรายแน่เลย

เมื่อพวกเขาถึงบ้านของราห์ พวกทหารก็เคาะประตู “เปิดประตูเร็วๆหน่อย เร็ว ไม่งั้นเดี๋ยวพังประตูเข้าไปนะ” ราห์รีบวิ่งมาเปิดประตูทันที พวกทหารตะโกนเสียงดังว่า.. “เราได้ว่าว่ามีนักสืบ 2 คนมาพักอยู่ที่นี้ โปรดส่งตัวเขาทั้งสองมาให้เราโดยเร็ว”

“อ้อ ใ้ค้ะ มีชายสองคนมาพักที่บ้านของฉัน แต่เขามาจากไหนฉันไม่รู้ และตอนเย็นเขาก็ออกไปแล้ว แฉ่วนอนถ้าท่านรีบตามเขาไปคงจะทัน คงไปไม่ได้ไกลหรอกค้ะ” ราห์ตอบ ทหารได้ยินดังนั้นก็รีบขี่ม้าออกไปนอกเมืองเพื่อตามหาตัวนักสืบทั้งสองอย่างรวดเร็ว

ส่วนนางราห์ก็รีบไปบนบานท่านที่ ไปที่หลังคา ซึ่งซ่อนนักสืบทั้งสองไว้ (แสดงภาพที่ 5-2) “ท่านทั้งสองออกมาได้แล้ว พวกทหารที่มาตามตัวท่านนั้น กำลังขี่ม้าออกไปตามท่านนอกเมืองแล้ว”

เด็กเห็นใจนางราห์ให้ที่พักล้นเกินแก่นักสืบทั้งสอง และช่วยไม่ให้เขาพลัดรั้งด้วย เอ...ทำไมนางราห์จึงทำเช่นนั้นล่ะ? เพราะนางราห์มีน้ำใจและนางก็รู้ว่าพระเจ้าของนักสืบทั้งสองนั้นเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกานะซี นางเชื่อว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของนักสืบทั้งสองนั้นจะช่วยเหลือนางพ้นอันตรายได้เช่นกัน

นักสืบทั้งสองได้ให้คำสัญญาไว้กับนางราห์ว่า.. เมื่อกองทัพอิสราเอลจะเข้ามาโจมตีเมืองนี้ เราจะช่วยเหลือนางและครอบครัวให้ปลอดภัยเหมือนอย่างที่ท่านเคยช่วยปกป้องเราสองคนไว้

จากนั้นนางราห์จึงเอาเชือกผูกกับหน้าต่างเพื่อให้ให้นักสืบทั้งสองหย่อนตัวลงมาตามเชือกนั้น และนางราห์เตือนว่า “อย่าขึ้นไปบนภูเขานะท่าน จงซ่อนตัวอยู่สามวันก่อน แล้วค่อยเดินทางต่อไป ไม่อย่างนั้นพวกทหารจะตามท่านเจอ และท่านจะเป็นอันตรายได้”

“ขอบใจเธอมากสำหรับการช่วยเหลือนักสืบทั้งสองไว้ พระเจ้ารักเธอมากและพระองค์จะดูแลเธอให้ปลอดภัย” (แสดงภาพที่ 5-3) แล้วนักสืบทั้งสองก็ซ่อนตัวอยู่จนครบสามวัน แล้วจึงกลับไปยังที่ตั้งของกองทัพชาวอิสราเอล เพื่อเข้าพบโยชูวาและเล่าเรื่องราวให้โยชูวาฟังถึงเหตุการณ์ทั้งสิ้นที่เกิดขึ้น และเมื่อกองทัพของโยชูวากลัทธิเมืองเยรีโค ท่านก็ไม่ได้ทำร้ายครอบครัวของนางราห์เลย แต่ได้ปกป้องนางและครอบครัวไว้อย่างปลอดภัยดังที่สัญญาไว้ทุกประการ

6. การตอบสนองจากเด็ก

แจกสมุดแบบฝึกหัดให้เด็กๆทำกัน เมื่อเด็กๆทำส่งครบทุกคนแล้ว ถามเด็กๆ ว่า...

1. ชายสองคนที่กำลังป็นก้าแวงอยู่เขาเป็นใคร แล้วเขาป็นก้าแวงทำไม?
2. หญิงที่อยู่ตรงหน้าต่างนั้นเขาเป็นใคร แล้วเขามกทำอะไรที่หน้าต่างกันเอ่ย!

(ให้คุณครูใช้คำพูดที่ชื่นชมนางราห์ถึงการแสดงความป็นมิตรและการมีน้ำใจช่วยเหลือคนที่ตกทุกข์ได้ยาก) และหนุนใจให้เด็กๆ เป็นมิตรที่ดีกับทุกคน และช่วยเหลือในสิ่งที่เราสามารถช่วยได้ ให้เด็กๆหันไปถามเพื่อนๆในห้องว่า.. (ชื่อเพื่อน เธอมีอะไรให้ฉันช่วยไหม? ฉันเต็มใจช่วย)

เพลงรักพระเยซู

พระเยซู เรารู้พระองค์ทรงรักเรามากมาย

พระเยซู เรารู้พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ในเรา

ไม่มีสิ่งใด เปรียบรักพระองค์

** แม้ภูเขาและทะเล แผ่นฟ้าและพื้นดิน

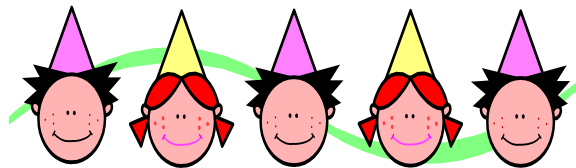
ทุกสิ่งต่างร้องสรรเสริญ

ด้วยความรักที่มั่นคง ดำรงในใจเรา

และเราเฝ้าขอบคุณพระองค์

7. ข้อท่องจำ

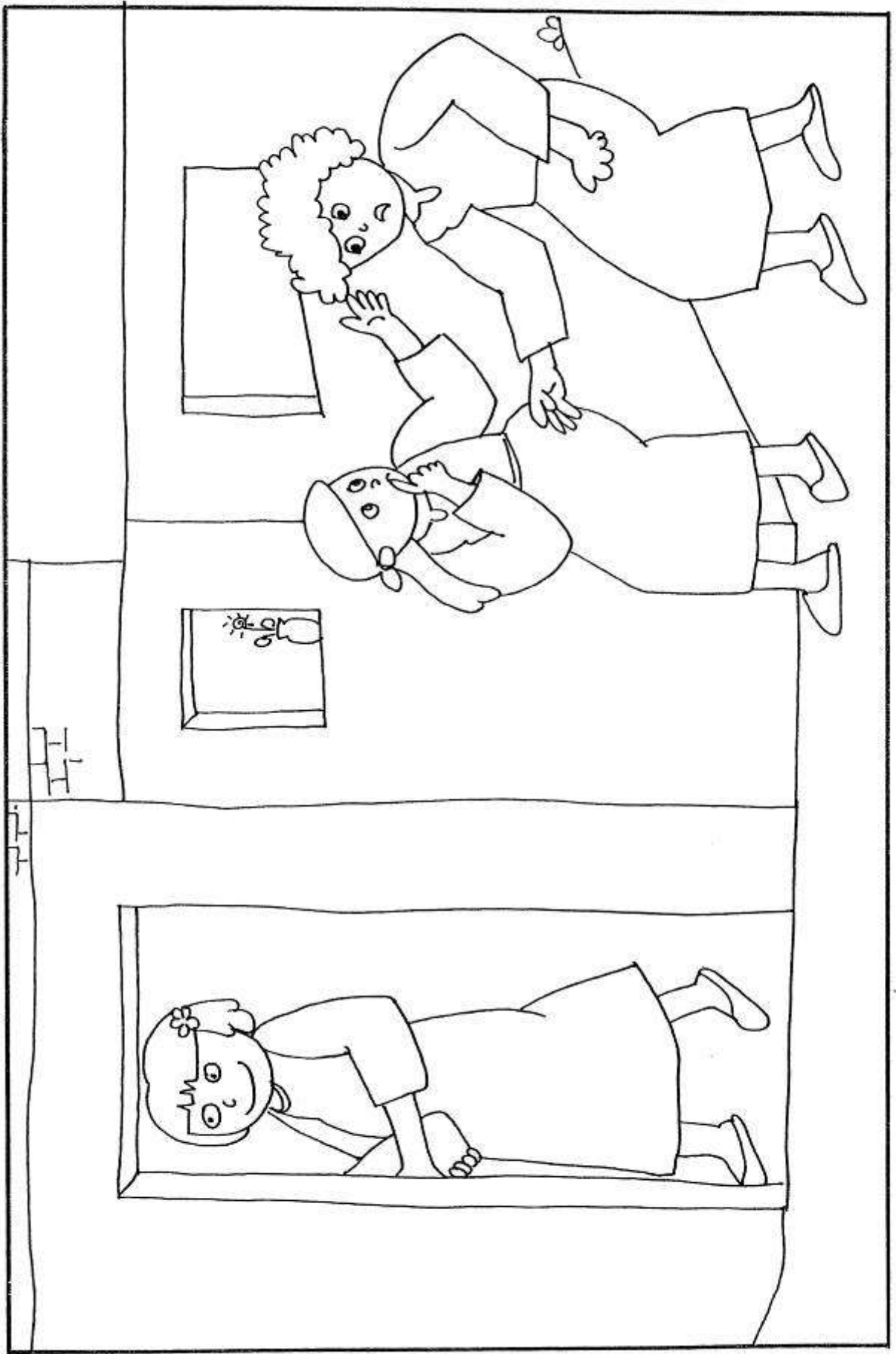
ข้อท่องจำวันนี้คือ **“เราเรียกท่านว่าเพื่อน”** ยอห์น 15:15 ให้ใช้อุปกรณ์ท่องจำ และอย่าลืมทบทวนบทที่เรียนมาด้วย

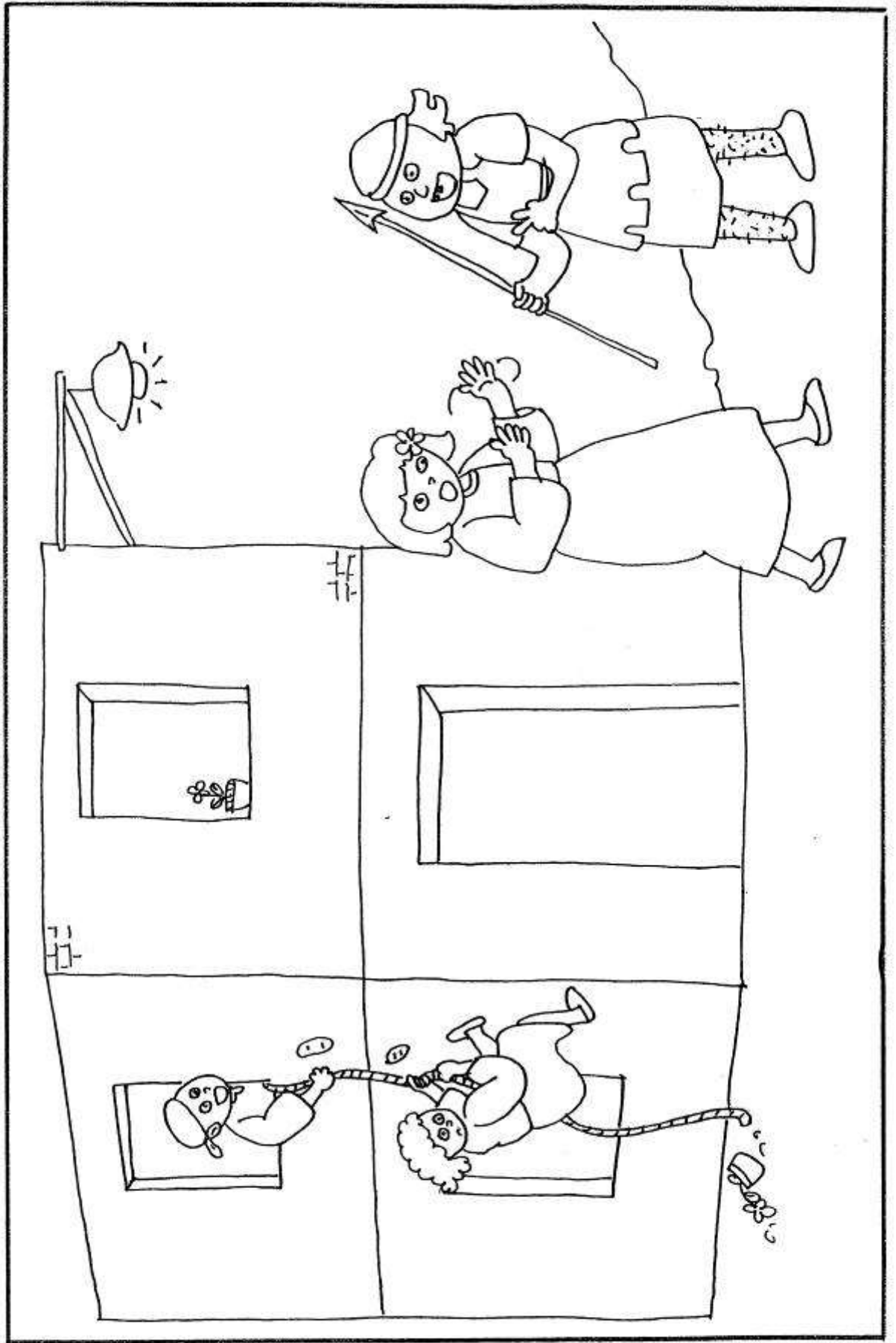
เรา เรียก ท่าน ว่า เพื่อน
ยอห์น 15:15

8. เลิกขึ้นเรียน

ร้องเพลง “รักพระเยซู” ครูนำอธิษฐานขอพระเจ้าประทานความรักให้เด็กๆ อย่างมากมายเพื่อเด็กๆ จะสามารถรักช่วยเหลือคนอื่นได้มากขึ้น ขอพระเจ้าเพื่อนที่ดีให้กับเด็กๆ ด้วยเช่นกัน

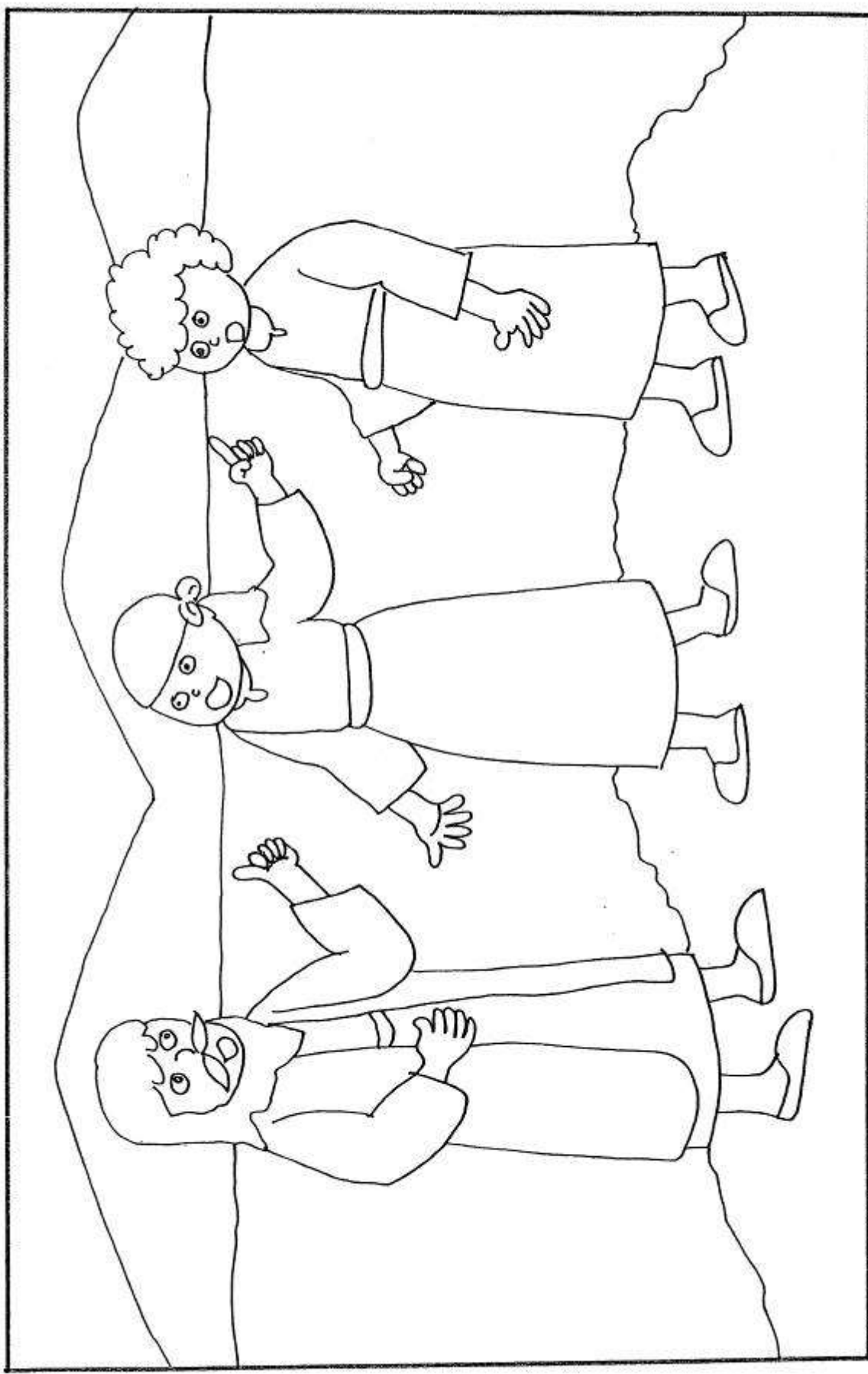

K.1-2 เรือนผู้ซึ่งพ่อพระยักพระเจ้าภาพที่ 5-1

K.1-2 เรียงสิ่งต่างที่พระทัยพระเจ้าภาพที่ 5-2

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

K.1-2 ฝึกผู้ฟังที่พอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 5-3

บทที่ 6 เด็กหญิงเฉลยใจกล้าหาญ

ข้อพระคัมภีร์ : 2 พงศ์กษัตริย์ 5:1-4, 9-14

ข้อท่องจำ : “ประกาศนามพระเยซูด้วยใจกล้าหาญ” กิจการ 9:29

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าของเราที่ดีที่สุด
2. ให้เด็กบอกให้คนอื่นรู้จักพระเจ้า
3. ให้เด็กบอกผู้อื่นด้วยใจกล้าหาญเหมือนเด็กหญิงเฉลยคนนั้น

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, สี, อุปกรณ์ทำกิจกรรม, สมุดแบบฝึกหัด

1. แนวความคิดสำหรับครู

การเป็นพยาน ดูเหมือนว่าเป็นคำที่เข้าใจยากสำหรับเด็ก แต่ในความเป็นจริงแล้ว เด็กๆสามารถเป็นพยานได้ เหมือนกับผู้ใหญ่ เด็กบอกครูที่โรงเรียนของเขาได้ว่า ที่เขาไม่ไหวรูปเคารพหรือสวดมนต์เพราะเขาเป็น คริสเตียน เขาทำสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ เขาสามารถบอกครูหรือเพื่อนซึ่งยังไม่รู้จักพระเจ้าได้ว่า พระเจ้าทรงรักเราทุกคน สิ่งที่อยู่จากปากของเด็กเป็น คำไว้เตียงสาและจริงใจ ซึ่งเกิดผลในชีวิตของหลายๆคนได้ ดังที่เราหลายคนอาจได้ประสบมาด้วยตัวเอง

แม้กระทั่งคุณพ่อคุณแม่ ที่ไม่รู้จักพระเจื่อก็มีโอกาสที่จะรู้จักพระเจ้าได้จากเด็กๆ ที่เคยได้ยินเรื่องของพระองค์จากชั้น วิชา เพราะฉะนั้นการสอนให้เด็กเล่าเรื่องของพระเจ้าให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง และเพื่อนของเขาฟังนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็น และควรเปิดโอกาสให้เด็กได้กระทำอยู่เสมอ เด็กหญิงที่ถูกจับไปเป็นเชลยในบ้านของแม่ทัพใหญ่นาอามาน ได้ทำหน้าที่ของผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และเธอเป็นตัวอย่างที่ดีของเราทุกคน

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียนครบแล้ว ให้เขาจับมือกันเป็นวงกลม และฝึกการเล่าเรื่องให้คนอื่นฟังดังนี้

กระซิบบ้างหนึ่งให้เด็กคนหนึ่ง เพื่อให้เขากระซิบบ้างเรื่องนั้นให้เพื่อนข้างๆต่อ แล้วดูซิว่าเด็กคนสุดท้ายจะพูดสิ่ง เดียวกับที่ครูพูดหรือไม่ (ใช้ประโยคสั้นๆเช่น พระเยซูทรงรักเรา, พระเจ้าอยู่กับเรา เป็นต้น)

3. นมัสการ

ก่อนรับ : ครูแสดงความดีใจที่พบเด็ก ๆ อีกครั้ง

ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรัก”

ร้องเพลง : รักพระเยซู (Top kids2)

กลัาหามญ เจิมแฉง (Top Kids1)

อภิษฐาน : ขอบคุดพระเจ้ำที่ทรงใ้เราเป็นบุตรของพระองค์ ขอให้เราได้บอกใ้คนอื่นรู้ว่า พระองค์ทรงดีกับเรามากเพียงไร

ถวายทรัพย์ : ใ้เด็กคนหนึ่งถ้อถูงถวายทรัพย์ และร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

4. เรื่องจากพระคัมภีร์

นาอามาเป็นแม่ทัพชาวซีเรีย ท่านเป็นคนเก่งกล้าสามารถมากที่สุด ไม่ว่าจะไปรบที่ไหน ก็จะชนะเสมอไป ใครก็สู้สู้กลัว เมื่อได้ยินชื่อของท่านนาอามา

ครั้งหนึ่งนาอามาออกไปสู้รบกับพวกอิสราเอล กองทัพของท่านมีกำลังใจเข้มแฉง และทหารทุกคนกล้าหามญมาก ดังนั้นจึงสามารถเอาชนะอิสราเอลได้อย่างสบาย และยังจับชาวอิสราเอลมาเป็นเชลยอีกด้วย

ท่านได้นำเชลยเด็กหญิงคนหนึ่งกลับมาที่บ้านของท่าน เด็กหญิงคนนี้ขยันทำงานมาก เธอคอยช่วยภรรยาของนาอามาอยู่เสมอ ไม่ว่าจะทำความสะดวกสบายบ้านหรือทำกับข้าว และทุกวันนี้เด็กหญิงจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอย่างมีความสุขเสมอแม้ขณะทำงานก็ตาม

(แสดงภาพที่ 6-1) แต่วันหนึ่งเด็กหญิงต้องตกใจมาก เพราะเห็นนายหญิงนั่งร้องไห้คนเดียว “นายหญิงไม่สบายหรือคะ นายหญิงต้องการอะไรบอกหนูได้นะคะ หนูจะช่วยใ้ใ้ได้วันนี้เลย” นายหญิงตอบ.. “ไม่ใช่ออย่างนั้นหรอก”

“แล้วถ้าอย่างนั้นนายหญิงเป็นอะไรคะ ใ้หนูช่วยใ้ใ้ไหม?” นายหญิงพูดขึ้นว่า.. “ก็ท่านนาอามาไม่สบายมากนัก ท่านเป็นโรคเรื้อนเป็นแผลตามผิวหนังทั้งตัวเจ็บปวดทั้งวันทั้งคืนเลย รักษาเท่าใ้ไรก็ไม่หาย น่าสงสารเหลือเกิน”

นายหญิงไม่ต้องกังวลนะคะ ที่อิสราเอลบ้านเมืองของหนู มีผู้รับใ้ของพระเจ้าคนหนึ่งชื่อว่า “เอลีซา” และเอลีซาผู้นี้สามารถช่วยท่านนาอามาได้แน่ “ถ้านายหญิงจะใ้ท่านนาอามาไปหาเอลีซาและขอให้เขาช่วยรักษาใ้ได้นะ เอลีซาเป็นผู้รับใ้ของพระเจ้า และพระเจ้าประทานฤทธิ์ของพระองค์ใ้กับเอลีซา หนูเคยได้ยินว่ามีคนฟื้นขึ้นจากความตายด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ฉะนั้นโรคเรื้อนที่ท่านนาอามาเป็นอยู่ใ้ หนูก็เชื่อว่าพระเจ้าจะรักษาใ้แน่นอนเลยคะนายหญิง”

ดังนั้นนาอามาจึงรีบออกเดินทางไปยังบ้านของเอลีซาทันที เมื่อไปถึงก็เคาะประตูเรียกท่านเอลีซา คนใ้ของเอลีซาก็มาเปิดประตู “ว่ายังไงหรือท่าน” นาอามาตอบ.. “เรามาหาท่านเอลีซา เราไม่สบายเป็นโรคเรื้อน” คนใ้ของเอลีซาตอบ “รอสักครู่หนึ่งครับ”

(แสดงภาพที่ 6-2) คนใช้กลับเข้าไปในบ้าน แล้วก็ไหล่ออกมาอีกครั้งพร้อมกล่าวว่า.. “ท่านเอลีซาบอกว่าให้ท่านไปลุ่มตัวในแม่น้ำจอร์แดน 7 ครั้ง แล้วท่านจะหายจากโรคเรื้อนอย่างแน่นอน” เมื่อนานาอามานได้ยินเช่นนี้เกิดความโกรธ “นี่มันอะไรกัน เอลีซาไม่ออกมาต้อนรับข้าหน่อหรือ รู้ไหมข้าเป็นใคร?” คนใช้ของเอลีซาจึงพูดอีกครั้งว่า “ขอให้ท่านทำตามที่ท่านเอลีซาบอกแล้วท่านจะหายเป็นโรคเรื้อนอย่างแน่นอน”

แม่ทัพนาอามาน รู้สึกโมโหมากที่เอลีซาไม่ออกมาพบ “เราจะกลับบ้านของเรา เรื่องอะไรที่จะต้องมาลุ่มตัวในแม่น้ำจอร์แดนในเมื่อแม่น้ำที่บ้านเมืองของข้าก็มี สะอาดกว่าที่นั่นตั้งเยอะ”

แต่คนรับใช้ของแม่ทัพนาอามานที่มาด้วยกันนั้นรู้สึกเป็นกังวลมาก เพราะรู้ว่าท่านแม่ทัพนาอามานควรเชื่อฟังคำของผู้รับใช้ของพระเจ้า ถ้าไม่เชื่อฟังท่านแม่ทัพนาอามานก็จะไม่หายแน่นอน เขาจึงร้องขอให้นาอามาน “ท่านครับ ขอท่านไปทำตามที่ท่านเอลีซาบอกเถอะครับ ถ้าท่านไม่ทำตามท่านคงไม่หาย ไหนๆเราก็มาอยู่ใกล้แม่น้ำจอร์แดนแล้ว ไปลุ่มตัวในน้ำเถอะครับ เจ็ดครั้งเท่านั้นเองไม่นานหรอก”

นาอามานก็ยอมที่จะทำตามสิ่งที่เอลีซาผู้รับใช้ของพระเจ้าบอก “ไปก็ไป” แล้วนาอามานก็ลงไปแม่น้ำจอร์แดน ลุ่มตัวลงน้ำ (ครูดอกทำท่าลุ่มตัวลงในน้ำให้เด็กดูด้วย) ครั้งที่ 1 ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ครั้งที่ 2 ก็ไม่รู้สักอะไร ครั้งที่ 3-4-5-6 ก็แล้วก็ยังไม่เห็นมีการเปลี่ยนแปลง

(แสดงภาพที่ 6-3) “อีกครั้งเดียวเท่านั้นครับท่านนาอามาน” คนรับใช้ของนาอามานร้องบอกให้กำลังใจ ลุ่มอีกครั้งก็ครบ 7 ครั้งแล้วครับ

พอครบครั้งที่ 7 นาอามานก็หายจากโรคเรื้อนจริงๆ ทุกคนก็ร้องโวยวายกันเสียงดังลั่น แม่ทัพนาอามานร้องเสียงดังกว่า “ขอบคุณพระเจ้า” ด้วยความดีใจยิ่งนัก

และนาอามานก็ได้เดินทางกลับบ้านอย่างมีความสุข และยังมีคนที่ดีใจมากอีกคนก็คือภรรยาของท่าน เด็กหญิงเขลยที่บอกเรื่องของพระเจ้าให้กับครอบครัวนี้ฟังก็กระโดดโลดเต้นร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทั้งวันทั้งคืนอย่างมีความสุข

5. การตอบสนองจากเด็ก

ถาม : ให้เด็กตอบ

1. “ทำไมแม่ทัพนาอามานจึงรู้ว่า.. พระเจ้าช่วยได้” ?
2. “เด็กหญิงเขลยที่บอกเรื่องของพระเจ้าให้นายผู้หญิงฟัง เขาเชื่อพระเจ้าองค์เดียวกับพวกเราหรือเปล่า” ?
3. “ถ้ามีคนไม่สบาย เราจะบอกให้เขาหาพระเจ้าเหมือนกับเด็กหญิงเขลยไหม” ?

6. ข้อท่องจำ

กิจการ 9:29 “ประกาศนามพระเยซูด้วยใจกล้าหาญ” โดยการให้กระซิบบอกต่อกันไปที่ละคำ ทีละคำจนจำได้ ให้คุณครูหนุนใจให้เด็กๆ รักที่จะเล่าเรื่องของพระเจ้าให้ผู้อื่นฟัง เหมือนดังเด็กหญิงคนนี้ได้บอกสิ่งดีๆ กับนายผู้หญิงทำให้นายหญิงได้รู้จักพระเจ้า จนแม่ที่พนาอาสานสามีของนางได้รับการรักษาจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า จนหายจากโรคเรื้อน และให้เด็กๆ ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดที่ 6

7. เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง.. กล้าหาญ เจ้มแจ๋ง และอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กๆ ให้เด็กมีความกล้าหาญที่จะบอกสิ่งดีๆ กับคุณพ่อคุณแม่ พี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ และคนรอบข้างทุกคน

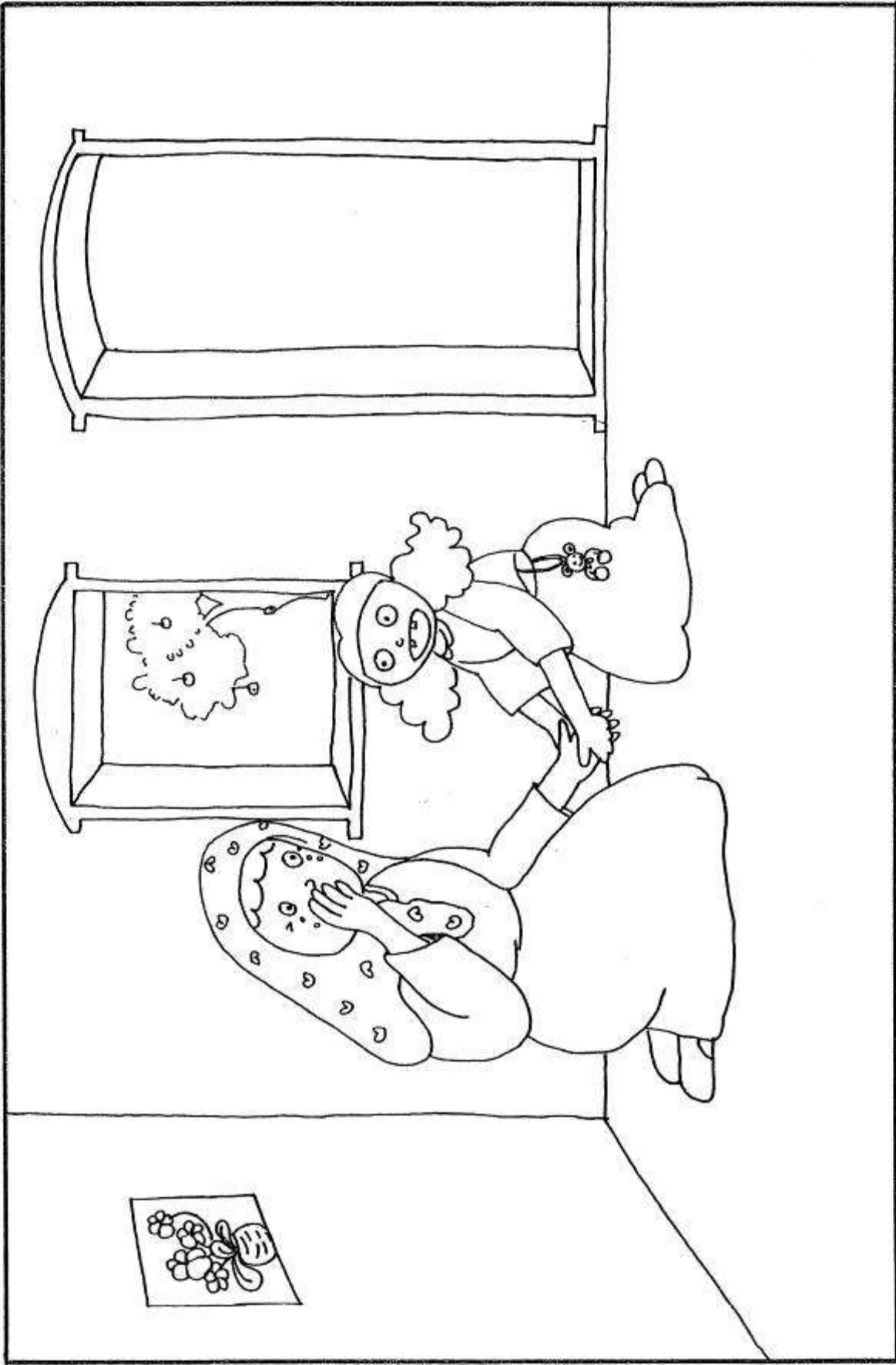

อธิษฐานเพื่อครอบครัวของเด็กๆ และ อธิษฐานเพื่อเด็กที่ขาดเรียนและไม่สบาย

A decorative frame with a wooden texture, containing text for a song and prayer. The text is as follows:

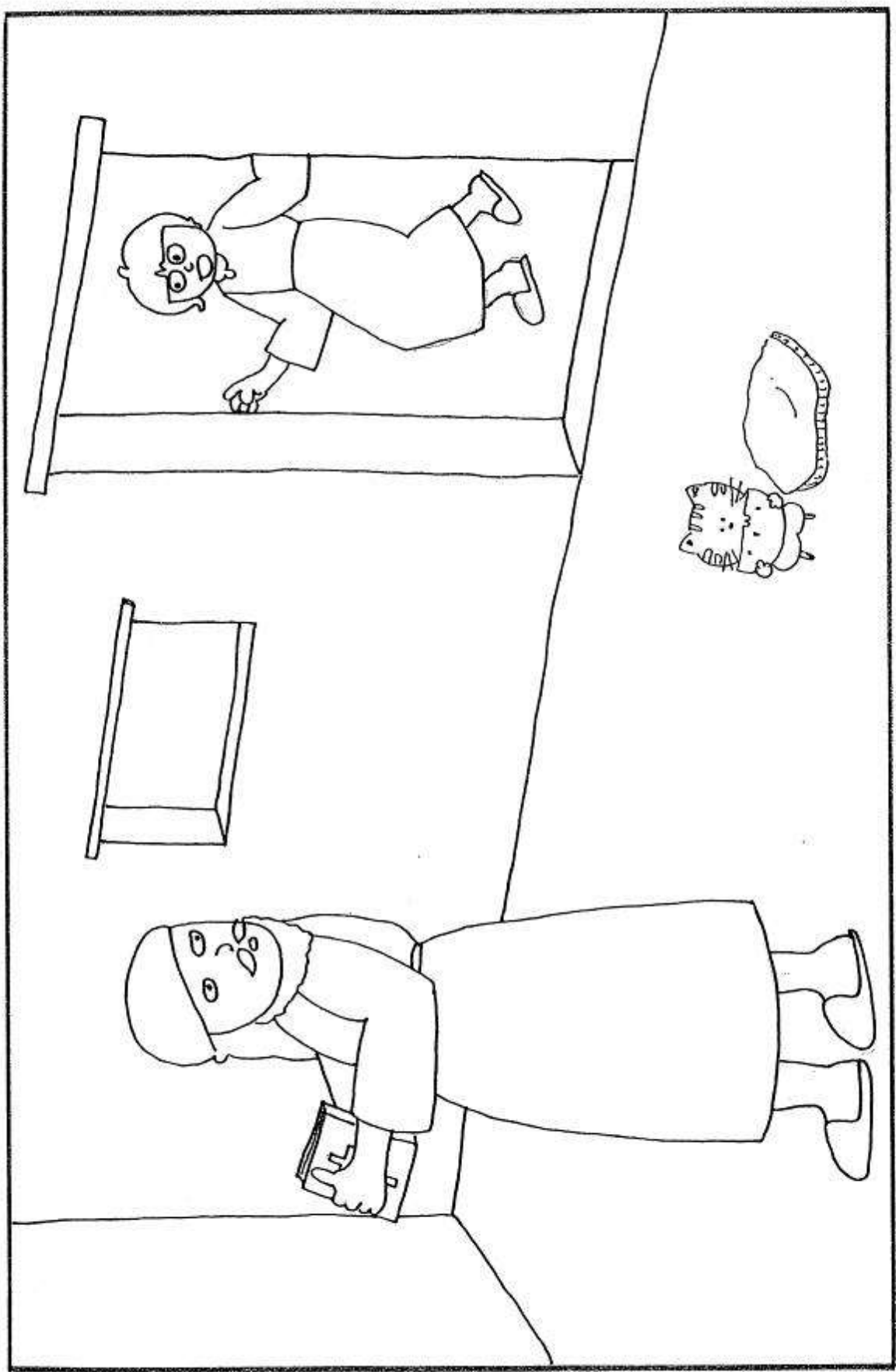
เพลง.. กล้าหาญ เจ้มแจ๋ง
* กล้าหาญ ๆ เจ้มแจ๋ง ๆ
เพราะพระเจ้าของเราสถิตอยู่ (X2)
* เราจึงไม่ต้องกลัว เราจึงไม่หวั่นไหว
เพราะพวกเราเดินในความเชื่อ และซึ้งซนนะ
ให้เราเดินในความเชื่อและซึ้งซนนะ
เพราะพระเจ้าของเราสถิตอยู่

๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐

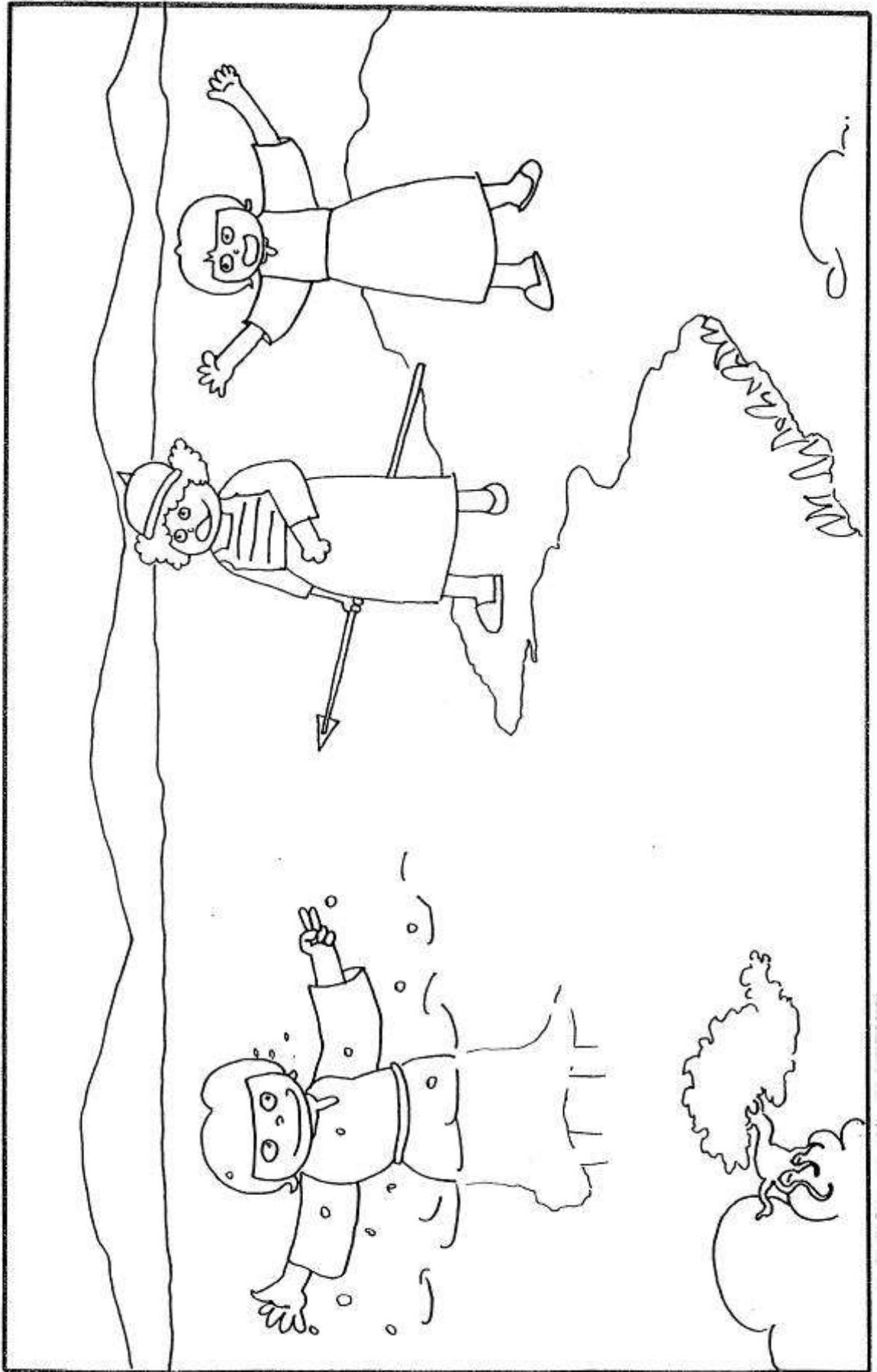
๕๗

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พระเยซูพระเจ้า ภาพที่ 6-1

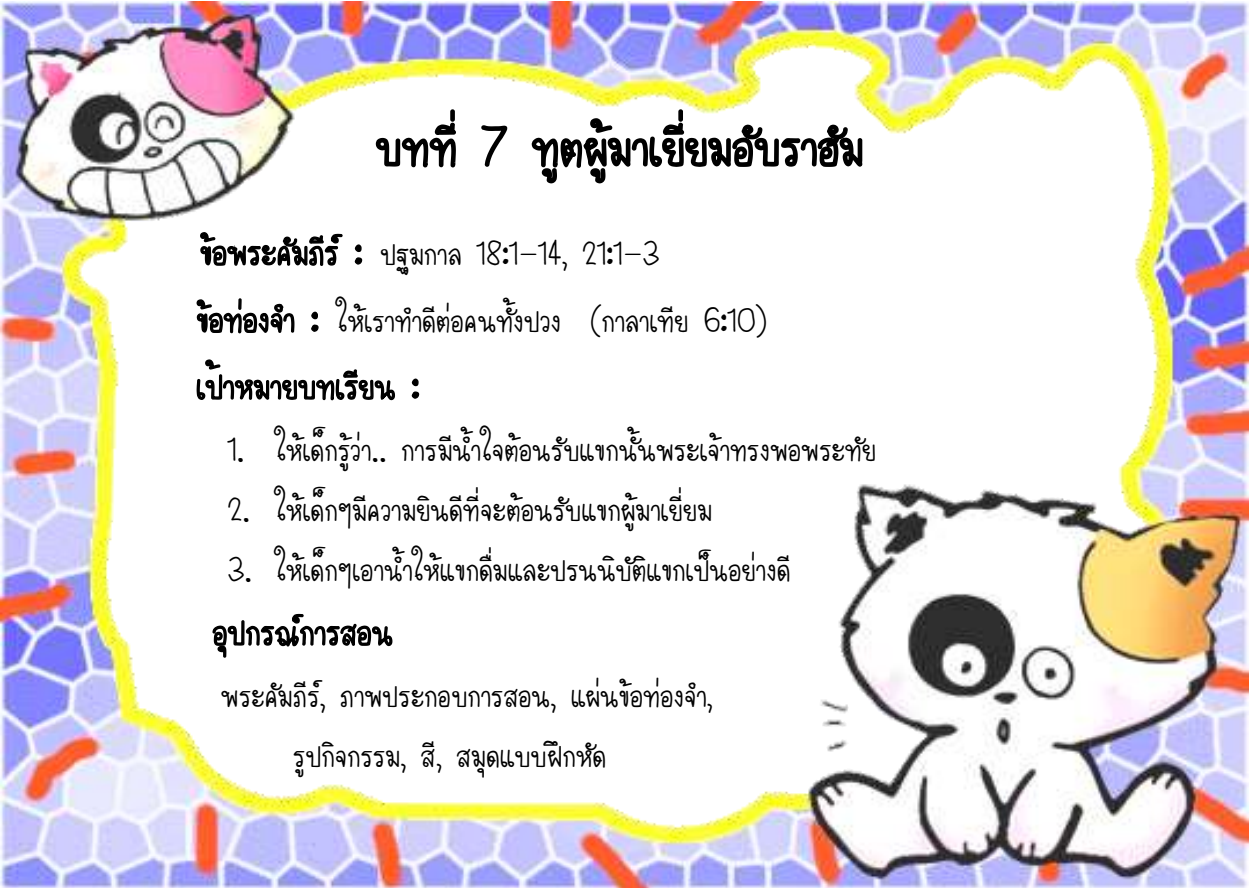
6-2

K.1-2 เรียนรู้สิ่งพอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 6-2

6-3

ก.1-2 เขียนสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 6-3

บทที่ 7 ทูตผู้มาเยี่ยมอับราฮัม

ข้อพระคัมภีร์ : ปฐมกาล 18:1-14, 21:1-3

ข้อท่องจำ : ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง (กาลาเทีย 6:10)

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กรู้ว่า.. การมีน้ำใจต้อนรับแขกนั้นพระเจ้าทรงพอพระทัย
2. ให้เด็ก ๆ มีความยินดีที่จะต้อนรับแขกผู้มาเยี่ยม
3. ให้เด็ก ๆ เอาน้ำใจให้แขกดื่มและปรนนิบัติแขกเป็นอย่างดี

อุปกรณ์การสอน

พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, แผ่นข้อท่องจำ, รูปกิจกรรม, สี, สมุดแบบฝึกหัด

1. แนวความคิดสำหรับครู

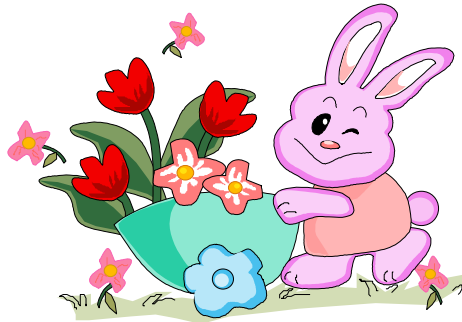
“น้ำใจในการต้อนรับแขกผู้มาเยือน” เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทย เป็นคนที่น้ำใจต้อนรับแขกเป็นอย่างดีอยู่แล้ว แต่ในปัจจุบันเราอาจเห็นว่าน้ำใจเข้านั้นค่อยๆ เสื่อมลงไปเรื่อยๆ เพราะการเปลี่ยนแปลงของสังคม เด็กๆ อาจไม่ต้องสนใจเมื่อมีแขกมาที่บ้านเลย เด็กๆ อาจรู้สึกว่าการก็อยู่ส่วนแขก แขกคุยคุ้ยกับคุณพ่อคุณแม่ เด็กก็อยู่ส่วนเด็ก

แต่น้ำใจของเด็กที่จะแสดงต่อแขกนั้น จะทำให้ผู้มาเยือนได้รับความประทับใจ และเกิดความรู้สึกว่าตัวเองได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น เด็กจะเป็นที่รักที่เอ็นดูของแขกผู้มาเยือนเราจำเป็นที่จะต้องสอนเด็กในเรื่องนี้ การที่สอนให้เด็กต้อนรับแขกนั้นเป็นสิ่งจำเป็น แต่การที่เราจะ让孩子ได้ทำจริงนั้น เป็นเรื่องที่เราจะต้องคุยกับผู้ปกครองว่า.. ผู้ปกครองควรให้เด็กได้หัดรับรองแขกด้วย อาจจะเป็นการนำน้ำมาให้แขกดื่ม คุยกับแขก หรือเล่นกับแขกในขณะที่แขกรอคุณพ่อคุณแม่อยู่

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

ขอให้คุณครูเชิญแขกพิเศษหนึ่งท่านเข้ามาพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึกกับเด็กๆ และเตรียมห้องเรียนไว้เป็นห้องรับแขก ซึ่งประกอบด้วย ถาดวางแก้วน้ำ แก้วน้ำแบบพลาสติก จัสมิ์โต๊ะกลางและที่นั่ง

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้ครูบอกเด็กๆว่า.. วันนี้เราจะจะมีแขกพิเศษมาเยี่ยมในชั้นเรียนของเรา แล้วขอความคิดเห็นจากเด็กๆว่าเราจะช่วยกันต้อนรับแขกอย่างไรดี? ให้เด็กๆลองเล่นสมมุติกันก่อนว่าจะทำอะไร โดยให้สักสองคนเป็นแขก และคนทั้งห้องเป็นเจ้าของบ้าน ให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสที่จะฝึกต้อนรับแขก 5-10 นาที

3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

แล้วแขกผู้มาเยี่ยมตัวจริงเคาะประตู รอที่จะเข้าในห้องเรียน เมื่อพบกันก็กล่าวคำสวัสดิ์ ทามได้ทุกข์สุข ทามเด็กๆว่าที่โรงเรียนมีแขกมาเยี่ยมบ่อยไหม? แล้วที่บ้านละมีแขกมาเยี่ยมบ่อยไหม? แล้วเด็กๆทำอะไรเมื่อมีแขกมาเยี่ยมที่บ้านหนู? และให้แขกผู้มาเยี่ยมเล่าถึงอดีตตอนเป็นเด็กของตน ว่าเมื่อมีแขกมาเยี่ยมที่บ้านเขาทำอะไรและได้รับผลอย่างไรเมื่อทำเช่นนั้น (เล่าสั้นๆ ได้ใจความ) เปิดโอกาสให้เด็กๆทามในระยะเวลาสั้นๆ และกิจกรรมสนทนาด้วยการอภิปรายเพื่อและขอตัวกลับไป

4. นมัสการ

ต้อนรับ : ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” ให้ทุกคนแสดงความยินดีที่พบกัน

ร้องเพลง : พระเจ้าแสนดี
พระเจ้าทรงสง่างาม (TopKids1)
พระเจ้ารักเธอและฉัน

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับแขกที่มาเยี่ยมเราที่บ้าน ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรารู้จักแขกที่จะรับรองแขกเป็นอย่างดี เมื่อเราได้เรียนบทเรียนในวันนี้ไปแล้ว

ถวายทรัพย์สิน : ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย และร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพที่ 7-1) อับราฮัมเป็นชายชราอายุมากแล้ว ผมของท่านขาวไปหมด ภรรยาของท่านชื่อซาราห์ นางก็เป็นคนชราเหมือนกัน

วันหนึ่งอับราฮัมกำลังนั่งอยู่ตรงประตูเต็นท์วันนั้นแดดร้อนมากทีเดียว ร้อนๆอย่างนี้ถ้าต้องเดินทางก็คงเหน็ดเหนื่อยมาก อับราฮัมมองออกไปนอกเต็นท์ก็เห็นชายสามคนยืนอยู่ท่ามกลางแดดที่ร้อนจัด ดังนั้นอับราฮัมจึงรีบวิ่งออกไป “สวัสดิ์ครับท่านทั้งสาม ขอให้ท่านเข้ามาพักใต้ร่มต้นไม้ก่อน เดี่ยวข้าพเจ้าจะนำน้ำมาล้างเท้าให้ท่าน เพื่อท่านจะได้สดชื่นขึ้น”

เด็กๆคิดว่าแขกดีใจใหม่ที่บ้านให้การต้อนรับดีเช่นนี้ แขนงอนแขกจะรู้สึกถึงความเหน็ดเหนื่อยนั้นค่อยๆหายไป และมีกำลังมากขึ้น อับราฮัมไม่ได้ให้แขกพักใต้ต้นไม้และเอาน้ำให้ล้างเท้าเท่านั้น อับราฮัมพูดต่ออีกว่า “นั่งรอตรงนี้สักครู่หนึ่งท่าน ข้าพเจ้าจะเอาน้ำและอาหารมาให้ท่านกินให้อิ่ม ก่อนที่ท่านจะต้องเดินทางต่อไป ไหนๆท่านก็มาที่บ้านข้าพเจ้าแล้ว อย่าเพิ่งรีบไป ตอนนี้แดดร้อนมากและเดี๋ยวจะเป็นไข้ไปซะก่อน”

แขกทั้งสามยิ้มดีใจและกล่าวว่า “ขอบคุณมากครับ” แขกทั้งสามนั่งพักผ่อนอย่างสบายใจบนเสื่อใต้ต้นไม้ และพูดคุยกันอยู่เบาๆ อับราฮัมเองก็รีบเข้าไปในเต็นท์เพื่อหานางซาราห์ภรรยาของท่าน

ซาราห์รู้ว่ามิใช่แขกมาที่บ้านก็รีบเอาแป้งมาทำขนม เอาแป้งที่ตีที่สุดจนวดกับน้ำมัน เมื่อนวดแป้งกับน้ำมันจนเข้ากันดีแล้วจึงนำไปอบให้เป็นขนมที่แสนอร่อย สักครู่กลิ่นขนมของซาราห์ก็ลอยอบอวลหอมน่ากินไปทั่วหน้าเต็นท์ใต้ต้นไม้

ส่วนอับราฮัมก็วิ่งไปที่ฝูงสัตว์ของท่าน เลือกลูกวัวตัวที่ดีที่สุด เพื่อให้คนรับใช้ของท่านนำไปปรุงเป็นอาหารที่อร่อยที่สุดทันที และแล้วกลิ่นของอาหารนั้นหอมมากๆ เมื่ออาหารเสร็จเขาก็ตักใส่จานสามใบใหม่รอเตรียมยกไปให้แขก

อับราฮัมเองก็รีบวิ่งไปเอาน้ำเพื่อให้แขกได้ดื่มดับกระหาย และนำน้ำใส่ภาชนะมั่งมาเพื่อล้างเท้าให้แขกด้วย

(แสดงภาพที่ 7-2) จากนั้นอับราฮัมก็นำอาหารให้แขกรับประทาน ส่วนอับราฮัมเองก็ยืนคอยรับใช้อยู่ตรงใต้ต้นไม้ เมื่อน้ำดื่มหมดท่านก็เติมให้ เมื่ออาหารหมดท่านก็ยกขึ้นเคาะขอให้เติมอีก เพื่อให้แขกได้อิ่มและมีแรงเดินทาง

(แสดงภาพที่ 7-3) “เราทั้งสามต้องขอขอบคุณท่านอับราฮัมจริงๆ อาหารมื้อนี้อร่อยมาก ทำให้เราทั้งสามมีกำลังที่จะเดินทางต่อไปได้” แขกคนหนึ่งกล่าวเสริม “ใช่แล้ว ขอใจท่านมาก ท่านมีน้ำใจดีเหลือเกิน” แขกอีกคนหนึ่งให้

พบว่า “พระเจ้าจะทรงอวยพระพรให้ท่านมีลูกชายปีหน้านี้แหละ” เมื่อได้ยินอย่างนั้นอับราฮัมก็ดีใจ ท่านอยากมีลูกมานานแล้วแต่ก็ไม่มีสักที ดีจริงๆพระเจ้าทรงอวยพรอับราฮัมให้มีลูกด้วย สรรเสริญพระเจ้า

เมื่อแจกรับประทานเสร็จ เขาก็กล่าวขอบคุณอับราฮัม แล้วก็ขอลาจากไป อับราฮัมก็เดินไปส่งท่านทั้งสามคน เด็กๆ เห็นใหม่ว่า.. ท่านอับราฮัมเป็นเจ้าของบ้านที่ดีจริงๆ และเราเองก็ควรเป็นเจ้าของบ้านที่ดีอย่างอับราฮัมเช่นกันด้วย

6. การตอบสนองจากเด็ก

ถามเด็กว่า.. เมื่อแขกมาที่บ้าน เราควรทำอะไร ? (ควรสวัสดี หาน้ำให้แขกดื่ม บอกให้แจกรอ และรีบไปบอกคุณพ่อคุณแม่มาพบ)

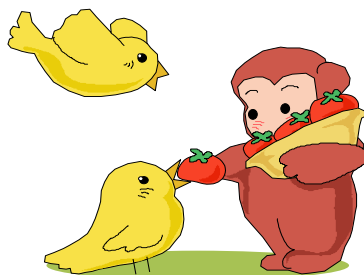
7. ข้อท่องจำ

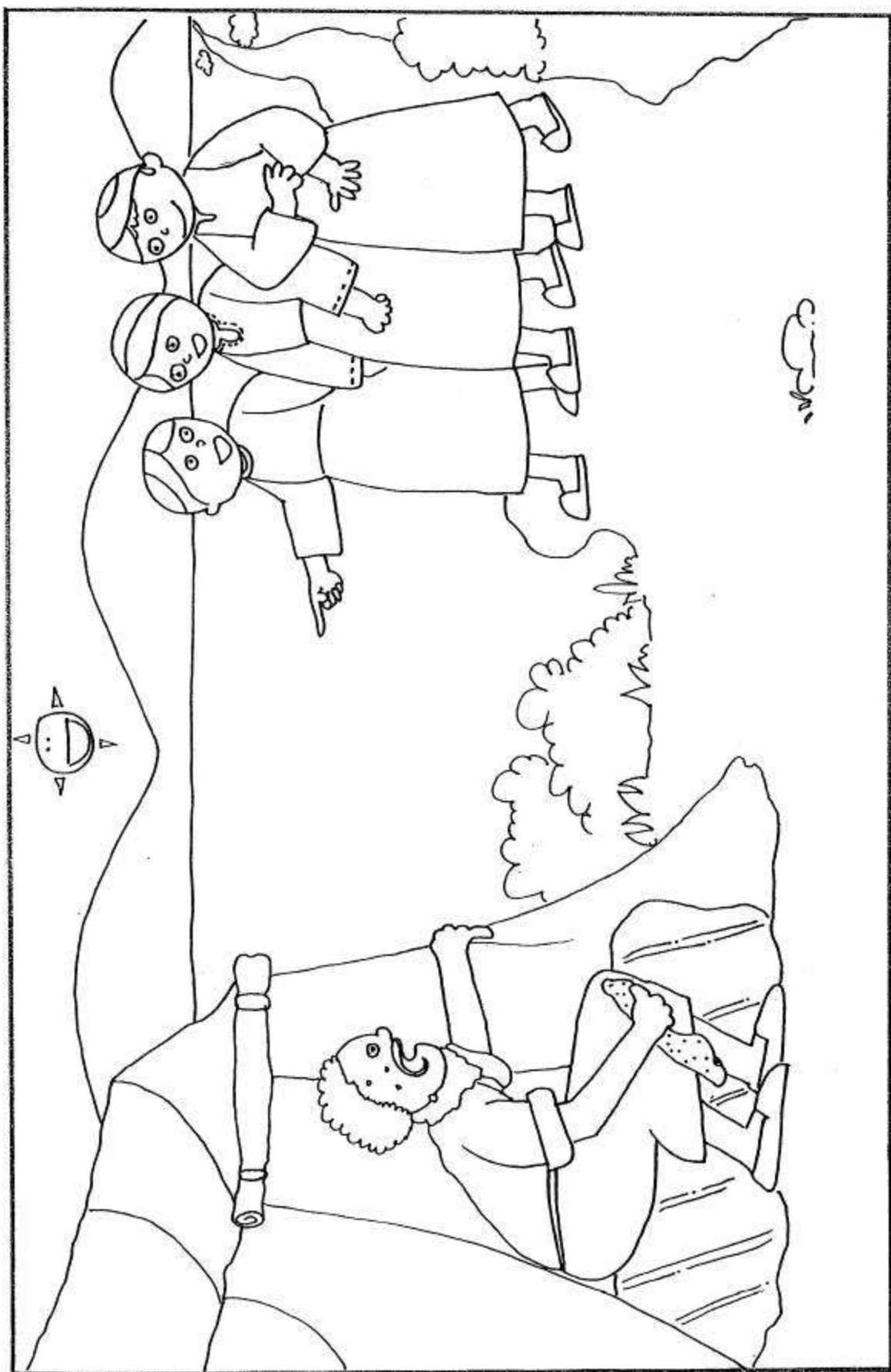
“ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง” กาลาเทีย 6:10 ให้อุปกรณ์ท่องจำ

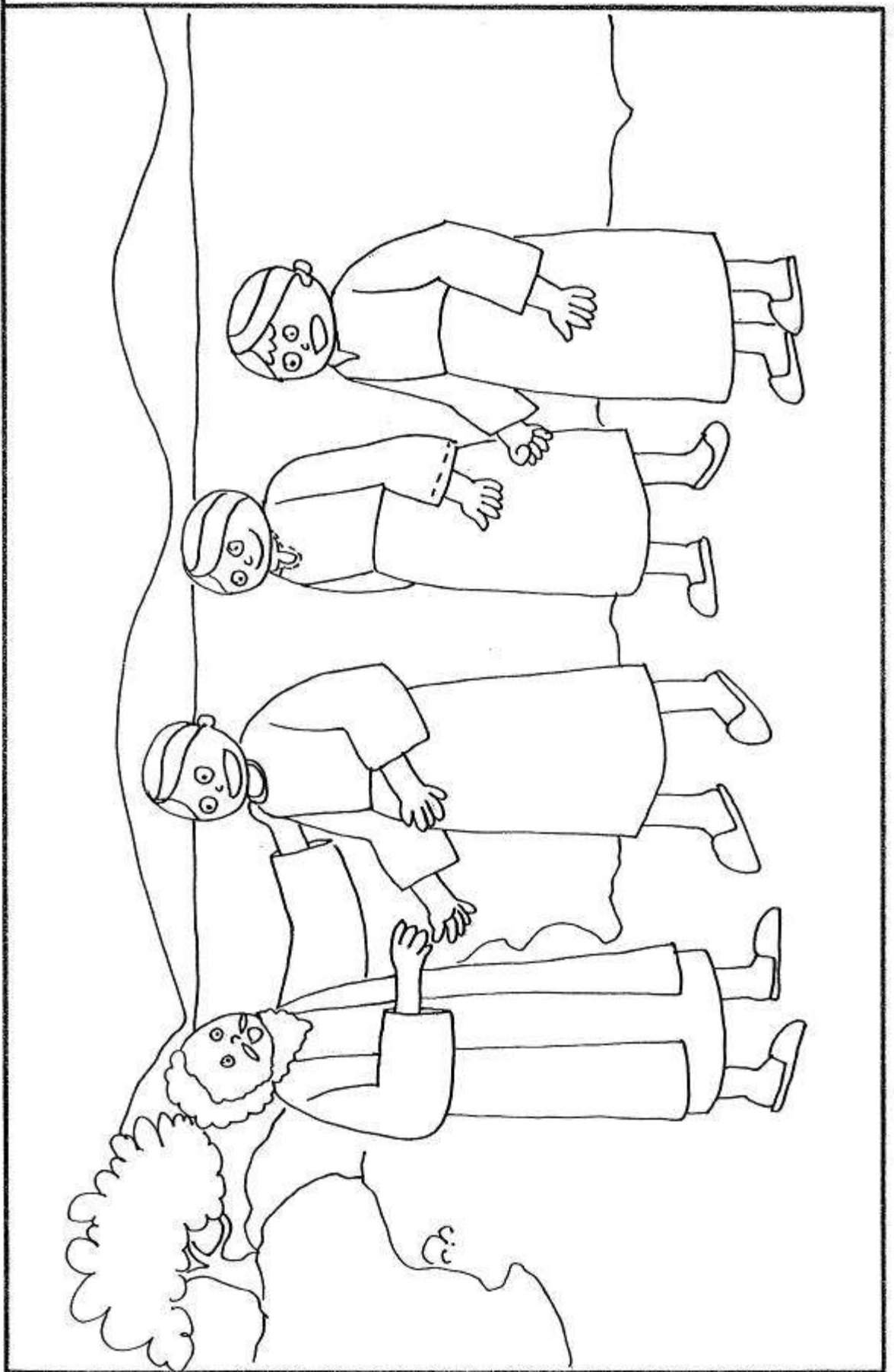

8. เลิกขึ้นเรียน

ให้เด็กๆทำแบบฝึกหัดบทที่7 ใช้เวลา10-15นาทีแล้วส่ง ให้ครูตรวจให้คะแนนหรือดาวเพื่อเป็นกำลังใจให้เด็กได้ทบทวนบทเรียนด้วยความตั้งใจ แล้วร้องเพลง ก่อนที่เราพูดลาก่อน แล้วครูนำอธิษฐานขอพระพรเพื่อกันและกัน

บทที่ 8 ผู้ช่วยของพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์ : ลูกา 10:1-11

ข้อท่องจำ : เราเป็นคนรับใช้ของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 4:1)

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กรู้ว่าเขาสามารถช่วยงานของพระเยซูได้
2. ให้เด็กมีใจรักที่จะช่วยงานพระเยซูและช่วยงานผู้อื่น
3. ให้เด็กช่วยงานคุณครูที่โบสถ์และช่วยงานที่บ้านทุกวัน

อุปกรณ์การสอน :

พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, สมุดแบบฝึกหัด

กิจกรรม อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ไม้กวาด ไม้ขัดขนไก่ ฯลฯ

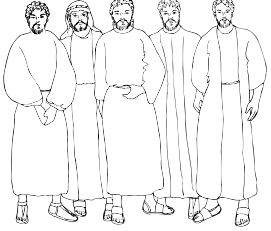
1. แนวความคิดสำหรับครู

การเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูนั้น เด็กๆสามารถเรียนรู้ได้ง่ายและเข้าใจได้ดีที่สุด ด้วยวิธีให้เด็กได้ลงมือทำ ไม่ว่าจะ เป็นช่วยเหลือคุณครู คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อนๆ หรือคนรอบข้าง ก็ถือเป็นการรับใช้พระเยซูเช่นกัน

“การช่วยเหลือผู้อื่น” เป็นคุณงามความดีที่เราควรปลูกฝังในตัวเด็กๆ ให้เขารู้ว่า การช่วยเหลือนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่พอ พระทัยของพระเจ้า ซึ่งทำให้เขาเองมีความสุข มีความอิ่มอกอิ่มใจ และมีความภูมิใจในการที่จะช่วยเหลือมากขึ้น

หากเด็กได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้ช่วยตั้งแต่เล็ก เขาก็จะไม่พบความลำบากใจเมื่อต้องช่วยเหลือคนอื่นในยามที่เขาโตขึ้น

การมีน้ำใจช่วยเหลือเป็นคุณสมบัติประการหนึ่งของคริสเตียน หากคริสเตียนคนใดไม่มีน้ำใจและเฉยเมยต่อความทุกข์ยากของผู้อื่น เขาต้องกลับไปดูและพิจารณาถึงพระลักษณะของพระเยซูและน้ำพระทัยของพระเจ้าใหม่อีกครั้ง แล้ว

เลียนแบบอย่างจากพระองค์

บทนี้ เราเน้นในเรื่องการที่สาวกช่วยแบ่งเบาภาระของพระเยซู เรื่องนี้จะช่วยให้เด็กได้คิดถึงการแบ่งเบาภาระของคุณครูด้วย

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

วันนี้ ครูขอให้เด็กๆทุกคนช่วยกันแบ่งเบาภาระของครู ด้วยการช่วยกันทำความสะอาดห้องเป็นพิเศษ คุณครูแจกผ้าเช็ดโต๊ะ หรือไม้ปัดขนไก่ หรือไม้กวาด ให้แก่เด็กๆ และให้เขาช่วยกันทำความสะอาดห้อง ก่อนที่จะเริ่มเรียน

3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดในบทที่ 8 บอกเด็กว่า เรามีโอกาสช่วยพระเยซูได้หลายอย่าง ให้เขาดูรูป และบอกว่าเราช่วยพระเยซูได้อย่างไรบ้าง? จากนั้นจึงระบายสี และทำตามคำแนะนำที่ให้ประกอบไว้

4. นมัสการ

ตอนรับ : ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” ให้ทุกคนแสดงความยินดีที่พบกัน

ร้องเพลง : พระเจ้าแสนดี

บัญญัติรัก

เราจะร้องสรรเสริญ (Top Kids 2)

อธิษฐาน : ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเลือกเรามาเป็นผู้ช่วยของพระองค์ และขอพระเจ้าทรงสอนให้เราเป็นผู้ช่วยที่ดีของพระองค์ในทุกๆวัน

ถวายทรัพย์สิน : ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย และร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆรู้ไหมว่า.. เมื่อพระเยซูเริ่มต้นออกเดินทางไปตามที่ต่างๆ เพื่อสั่งสอนทางของพระเจ้านั้น พระเยซูต้องทำอย่างไรบ้าง?

เวลาเช้าพระเยซูตื่นขึ้นมาก่อนอธิษฐานก่อน และจึงค่อยออกเดินทางไปตามหมู่บ้านต่างๆ ไม่ว่าพระเยซูจะไปที่ไหนผู้คนก็จะมาห้อมล้อมเพื่อฟังคำสอนของพระเยซูบ้าง เพื่อให้พระเยซูรักษาโรคบ้าง บางวันก็จะมีคนที่ถูกผีสิงเข้ามาขอให้พระองค์ช่วย

ขับไล่ให้ พระเยซูช่วยเหลือผู้คนตั้งแต่เช้าจนเย็น เมื่อเย็นลงพระองค์ก็จะไปพักที่บ้านของพระองค์ หรือถ้าอยู่ในเมืองไกล พระองค์ก็จะพักที่บ้านของคนที่มีน้ำใจเชิญพระองค์ไปพัก

ใครบ้างที่มาขอให้พระเยซูช่วย? ก็เป็นคนเจ็บป่วยนะซิ เด็กๆบอกครูได้ไหมว่า คนป่วยเหล่านี้เป็นโรคอะไรบ้าง เขาจึงมาหาพระเยซู (ให้เด็กมีโอกาสดตอบ)

(แสดงภาพที่ 8-1) ไข้แล้วมีคนเป็นง่อยเดินไม่ได้ ต้องมีคนหามเขามาหาพระเยซู บางคนเป็นโรคหูหนวก หูของเขาไม่ได้ยินเสียงอะไรเลย ไม่ได้ยินเสียงเพลง ไม่ได้ยินเสียงของคุณพ่อคุณแม่ บางคนตาบอดมาตั้งแต่เกิด เขาจึงมองไม่เห็นอะไรเลย เขาอยากเห็นต้นไม้ ดอกไม้ ภูเขา เขาอยากเห็นทะเล อยากเห็นหอย อยากเห็นปู กุ้ง ปลา อยากเห็นสัตว์ต่างๆ อยากเห็นคนที่เขารัก แต่เขาก็ไม่มีโอกาสมองเห็น แต่พวกเขาทั้งหลายรู้ว่า.. พระเยซูรักษาเขาได้ เมื่อเขามาหาพระเยซู พระองค์ก็ทรงรักษาพวกเขาจริงๆคนตาบอดเห็นได้ คนหูหนวกก็ได้ยิน คนง่อยก็เดินได้ เมื่อมาหาพระเยซูรักษา

คนป่วยที่ต้องการให้พระเยซูช่วยรักษานั้นมีมากมาย แต่หากว่าพระเยซูทรงรักษาคนทั้งวันแบบนี้ พระองค์ก็ไม่มีเวลาจะสอนเรื่องของพระเจ้าแน่ๆ อีกอย่างถ้าพระเยซูทำคนเดียว พระองค์ก็จะเหนื่อยมาก เด็กๆว่าจริงไหม? (รอเด็กๆตอบ) ถ้าอย่างนั้นจะทำอย่างไรดี... เด็กๆช่วยกันคิดเร็ว? (รอเด็กๆตอบ) ไข้แล้ว พระเยซูต้องการผู้ช่วยที่จะมาช่วยเหลือคนเจ็บป่วยด้วยกันกับพระองค์ พระเยซูทรงคิดเช่นนั้นเหมือนกัน ดังนั้นพระเยซูจึงทำสิ่งที่แปลกมาก

(แสดงภาพที่ 8-2) พระเยซูทรงเลือกคนที่ขยัน คนที่รักพระเจ้า และทรงเลือกคนที่แข็งแรงถึง 70 คน พระองค์ทรงให้เขาจับคู่กันทีละ 2 คน ดังนั้นเราจึงมีคนทั้งหมด 35 คู่ ผู้ช่วยจะต้องเดินทางไปล่วงหน้าก่อนพระเยซู เพื่อประกาศว่า “แผ่นดินของพระเจ้ามาใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว”

เด็กๆรู้ว่าเขาเดินทางไปอย่างไร? (รอเด็กๆตอบ) เขาทุกคนเดินทางด้วยเท้า เขาต้องเดินทางขาทั้งสองของเขา (ให้เด็กยื่นขึ้น และเดินขยับเท้าอยู่กันที่) เวลาที่เราเดินทางไปไหน ส่วนใหญ่เราจะเตรียมของไปเยอะๆ แต่พวกเขาไม่ได้ขนของไปมากมายอย่างพวกเราในสมัยนี้ เขาไม่ได้เอาเสื้อผ้าสวยๆไป เวลาเขาไปเมืองไหน เขาก็จะพบคนมีน้ำใจเชิญเขาทานอาหารและให้ที่พักแก่เขาเสมอ

ทุกวันที่เขาได้เดินทางไปตามเมืองต่างๆ ทำให้เขารักที่จะออกไปประกาศเรื่องของพระเยซูมากขึ้น เขาจะบอกให้ทุกคนรู้ว่า “พี่น้องที่รักทั้งหลายฟังทางนี้ อีกสองสามวัน พระเยซูจะมาถึงที่เมืองของท่าน จึงขอให้ท่านเตรียมพร้อม ใครที่เจ็บป่วยก็ขอให้พากันเข้ามาหาพระเยซูรักษาได้”

(แสดงภาพที่ 8-3) และแน่นอนเมื่อชาวเมืองได้ยินดังนั้น เขาก็ดีใจมาก รีบไปบอกให้กับเพื่อนบ้านของเขา คนไหนมีเพื่อนที่เป็นคนหูหนวก ตาบอด หรือเป็นง่อย ก็จะเตรียมตัวเพื่อมาหาพระเยซูกันเป็นแถว

มีเสียงดังทั่วหมู่บ้านว่า “ดีใจจังเลย พ่อพระเยซูมาลูบก็จะเดินได้แน่ๆ” อีกคนก็ตะโกนว่า “ดีจริงอีกสองสามวัน ลูกของฉันจะมองเห็นได้”

ชาวบ้านหลายคนได้เชิญให้ผู้ช่วยของพระเยซูไปพักที่บ้านเขา และผู้ช่วยเหล่านั้นก็จะไปและอวยพรให้กับทุกคนที่อยู่บ้านนั้นด้วย “ขอให้ความสุขของพระเจ้าอยู่กับบ้านนี้และอยู่กับท่านทั้งหลาย” ขอพระเจ้าทรงอวยพรพวกเขาอย่างมาก เพราะเขาทำดีต่อผู้รับใช้ของพระองค์

แต่.....น่าเสียดาย คนในบางหมู่บ้านก็ไม่ต้องการพระองค์ “ขออะ พระเยซูหรือ เราไม่อยากให้พระองค์มาสัก
หน่อย ถึงทำการอัศจรรย์ได้ก็เถอะ” เด็กๆเห็นใหม่ว่าบางคนไม่อยากต้อนรับพระเยซู พวกนี้จะไม่ได้รับพระพรเลย คนที่
ป่วยก็ป่วยต่อไป คนที่ตาบอดในเมืองนี้ก็ตาบอดต่อไป เพราะเขาไม่อยากต้อนรับหรือให้พระเยซูช่วย ส่วนหมู่บ้านใดที่
ต้อนรับพระเยซูก็จะได้รับการรักษาให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ ทุกคนที่ต้อนรับพระองค์จะมีความยินดีเพราะพระเยซูทรงช่วยเขา
(ให้ครูดามเด็กๆในห้องว่ามีใครอยากที่จะรับเชื่อพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยบ้าง? ให้ครูนำเด็กๆอธิษฐานต้อนรับพระเยซู)

ผู้ช่วยที่พระเยซูส่งไปทุกคนนั้นได้ทำหน้าที่ของเขาเป็นอย่างดี เขาช่วยแบ่งเบาภาระของพระเยซู เขาทำให้พระเยซู
พอพระทัย และทำให้ชาวบ้านมีความสุขทั่วกัน

เด็กๆ เห็นใหม่ว่า..พระเยซูมีผู้ช่วยงานที่ดี มีน้ำใจงาม เราเองก็เป็นผู้ช่วยของพระเยซูได้เช่นกัน ทำได้โดยการ
ช่วยเหลือผู้อื่น อย่างเช่นใครบ้าง เด็กๆลองยกตัวอย่างตอบให้เพื่อนๆฟังซิ(คะ/ครับ)

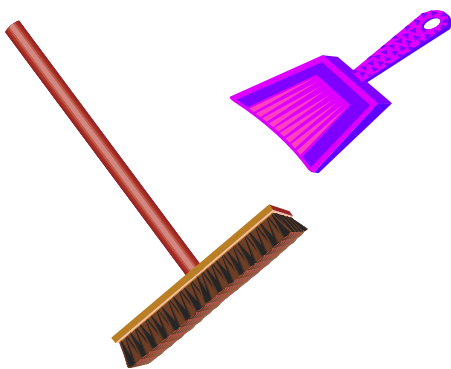
ใช่แล้ว คุณครู คุณพ่อ คุณแม่ พี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ และคนรอบข้างเราทั้งหมดทุกคนเลย เด็กๆจำได้ใหม่ว่า ตอน
เช้าที่เราเข้ามาในห้องเรียนและช่วยกันทำความสะอาดนั้น ก็คือการช่วยคุณครูเช่นกัน และคุณครูก็ต้องขบใจเด็กๆทุกคน
เช่นกัน

6. การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กบอกด้วยว่า เขาจะเป็นคนรับใช้ของพระคริสต์ได้อย่างไรบ้าง? รอเด็กๆตอบ เราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ได้
โดย การสังเกตดู พระเยซูทำอะไบ้าง เราก็ทำอย่างนั้น พระเยซูทรงช่วยเหลือประชาชนด้วยความรักความห่วงใย เรา
กระทำตามแบบอย่างพระเยซู เราเริ่มจากการช่วยเหลือคุณพ่อคุณแม่และคุณครูก่อนนะ

ให้เด็กๆ จับคู่กัน ให้เด็กๆช่วยกันเสนอว่า เขาจะช่วยเหลือคุณพ่อคุณแม่และคุณครูของเขาอย่างไรบ้าง?

7. ข้อท่องจำ

ทบทวนข้อท่องจำของอาทิตย์ที่ผ่านมาและท่องข้อท่องจำต่อไปนี้เพิ่มเติม

1โครินธ์4:1 “เราเป็นคนรับใช้ของพระคริสต์” ให้อุปกรณ์ท่องจำเข้าช่วยในการท่องจำ

8. เลิกขึ้นเรียน

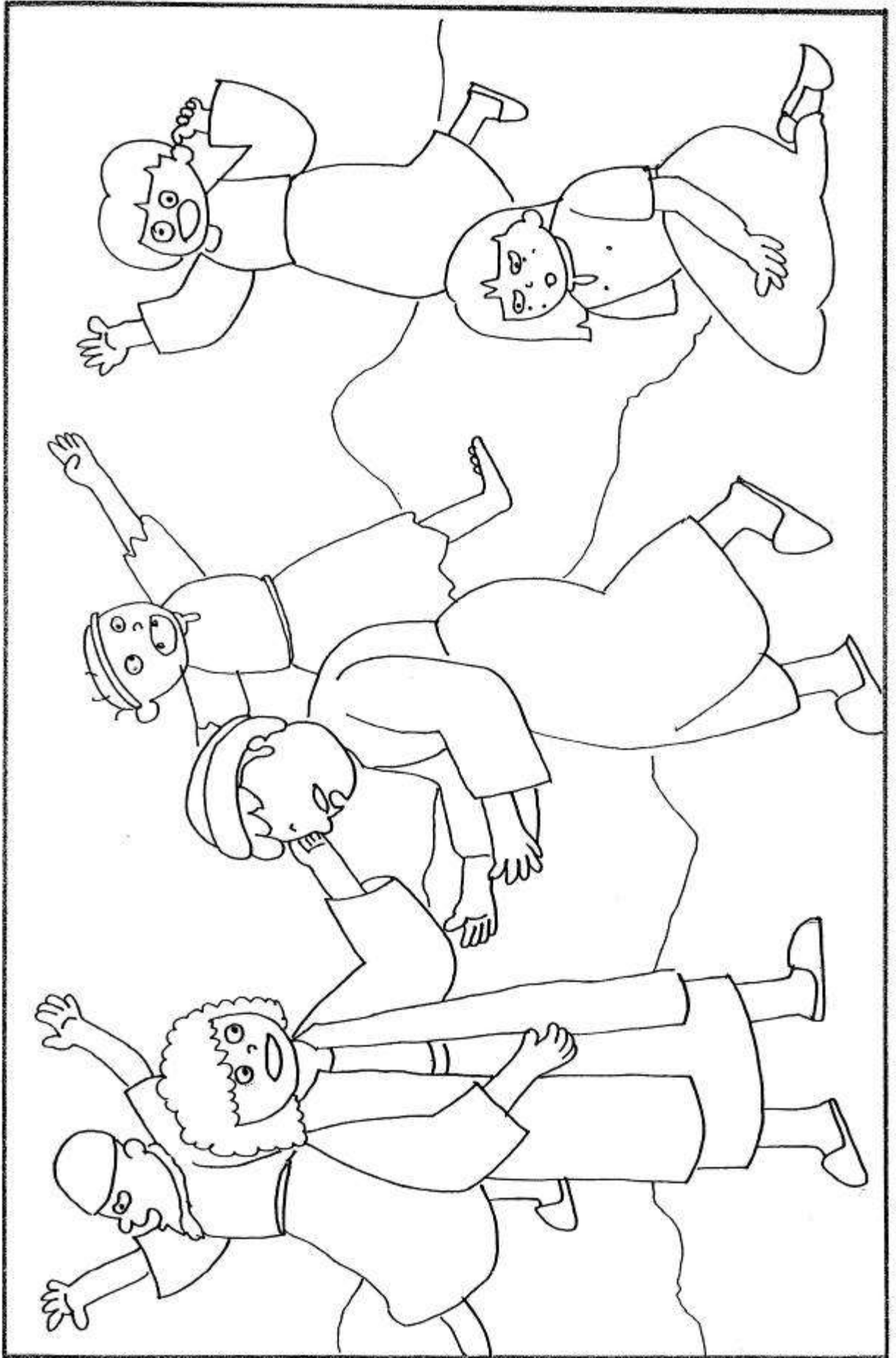
ร้องเพลง บัญญัติรัก แล้วครุ่นเอาพื้นฐานขอพระพรเพื่อกันและกัน

เพลง.. บัญญัติรัก

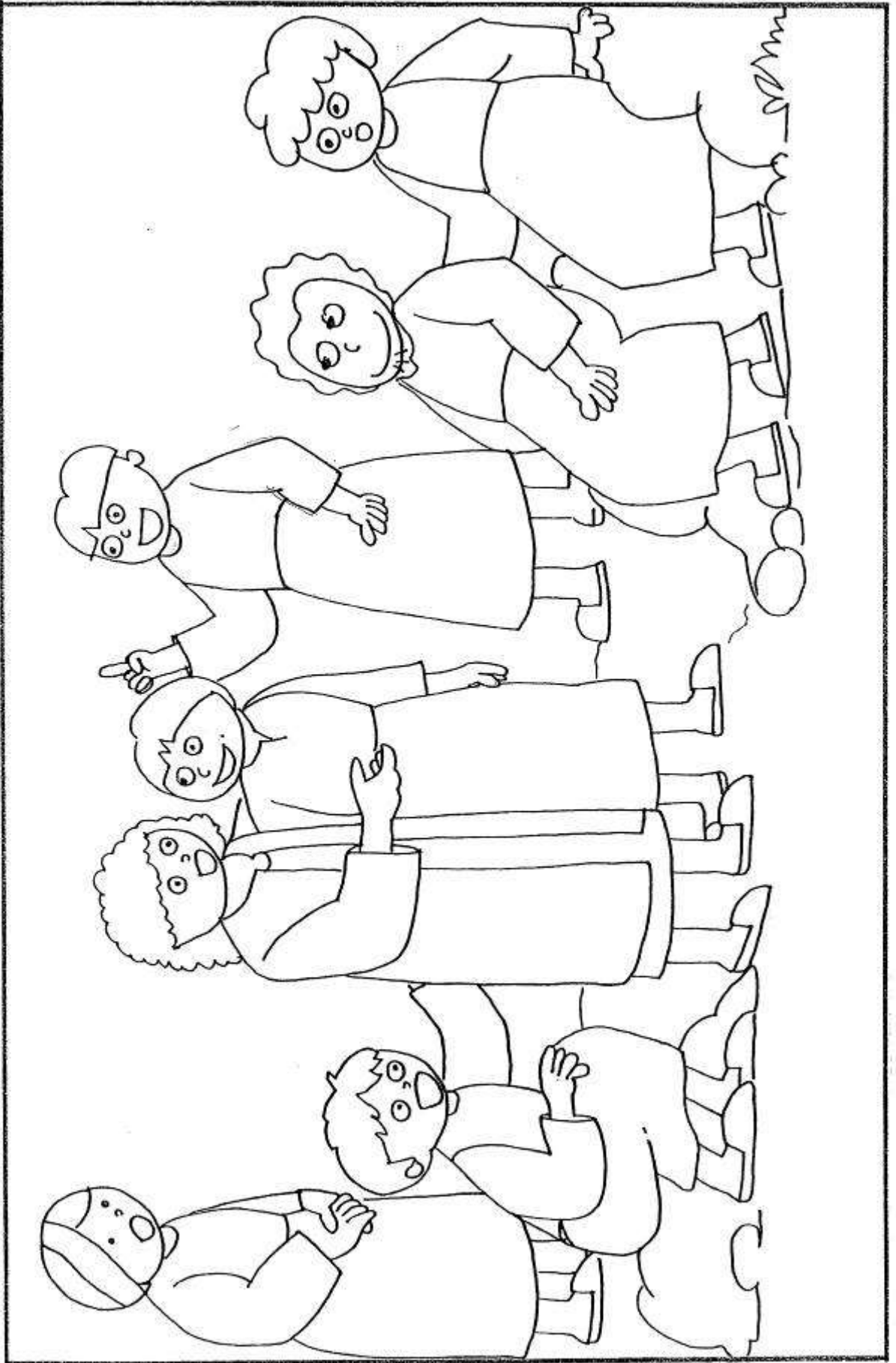
ขามเราอยู่ร่วมกัน เราช่วยเหลือกัน
ทุกข์สุขปัญหาใด จับมือกันก้าวไป

* บัญญัติรักยิ่งใหญ่ ใ้เรารักพระองค์
ด้วยสุดใจ สุดจิต สุดกำลัง ความคิด
บัญญัติรักพระเจ้า ใ้เรารักเพื่อนบ้าน
เหมือนรักตนเอง

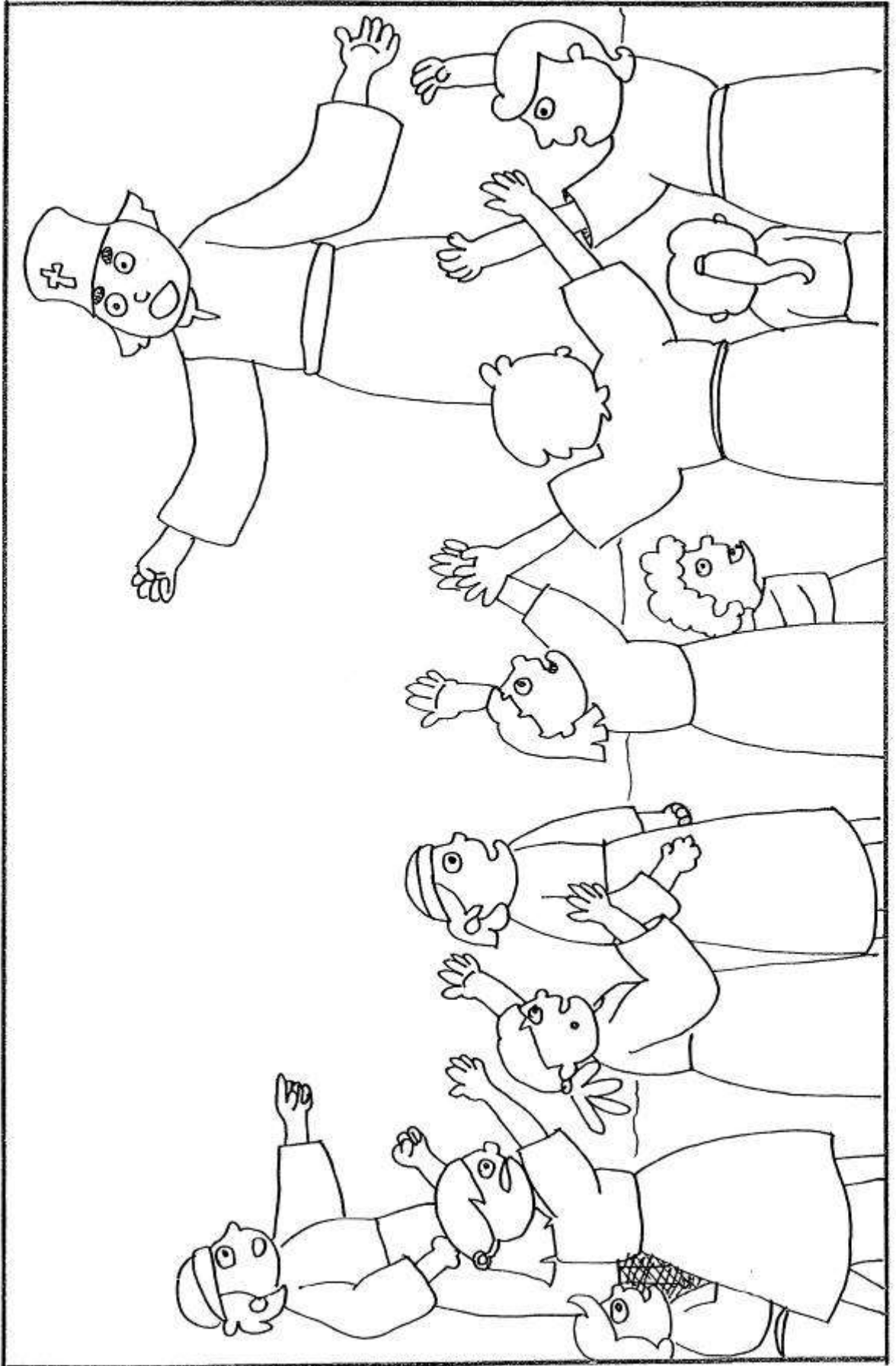
** ถ้าเรารักกัน นั้นแหละคนทั้งปวง
จะรู้ว่าเรา เป็นสาวกพระองค์

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พระบาทพระเจ้า ภาพที่ 8-1

ก.1.1-2 เรียนรู้สิ่งดีที่พ่อหรือแม่ทำ ภาพที่ 8-2

บทที่ 9 ราชินีผู้ช่วยเหลือ

ข้อพระคัมภีร์ : เอสเธอร์ 2:21-5:4, 7:1-10 และ 8:11-17

ข้อท่องจำ : “พระเจ้าเป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก” สดุดี 46:1

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็ก ๆ รู้ว่าเอสเธอร์ช่วยเหลือชาวยิวอย่างกล้าหาญ
2. ให้เด็ก ๆ ออกมาช่วยเหลือกันและกัน
3. ให้เด็ก ๆ ได้ช่วยเหลือเพื่อนๆ

อุปกรณ์การสอน :

พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน,
กระดาษแข็ง, สี, ดินสอ

1. แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องของพระนางเอสเธอร์เป็นเรื่องที่เราต้องรู้จักประวัติศาสตร์ของอิสราเอล เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณปี 483 ก่อนคริสตกาล

อาหสุเอรัสเป็นกษัตริย์ปกครองประเทศเปอร์เซียซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจ ยิ่งใหญ่ ทรงครอบครองแผ่นดินตั้งแต่อินเดียจนถึงเอธิโอเปีย และทรงร่ำรวยมั่งคั่งมากในขณะนั้น

ก่อนหน้าที่เอสเธอร์จะมีโอกาสเข้ามาเป็นพระราชินีนั้น พระราชาทรงประกาศความมั่งคั่งและความยิ่งใหญ่ของพระองค์โดยจัดงานเลี้ยงใหญ่ถึง 180 วันให้กับผู้ใหญ่น้อยในเมืองหลวงสุสานั้น

บังเอิญพระองค์เกิดความปรารถนาจะให้ทุกคนในงานเลี้ยงได้ตระลึงถึงความงามสง่าของพระราชินีของพระองค์ จึงทรงสั่งให้คนไปเชิญพระราชินีวันที่เข้าเฝ้าในงานเลี้ยงเดี่ยวนั้น แต่ปรากฏว่าพระนางไม่ยอมมา ทำให้พระราชาไม่พอพระทัย และเสียหน้าจึงสั่งปลดพระนางลงทันที และทรงสั่งอีกว่าให้เลือกพระราชินีคนใหม่ขึ้น โดยทรงเลือกเอสเธอร์สาวน้อยชาวยิวเป็นพระราชินีแทน

แท้จริงนั้นพระเจ้าทรงเตรียมชีวิตของเอสเธอร์ไว้สำหรับการดำรงอยู่ของชนชาติยิวซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในแผ่นดินเปอร์เซีย และสิ่งหนึ่งที่เรารู้เห็นชัดก็คือการที่พระเจ้าทรงอยู่เหนือแผนการทั้งสิ้นของมนุษย์และมาร

2. เริ่มต้นขึ้นเรียน

ร้องเพลง “ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า” จับคู่กันพร้อมทำท่าประกอบ อาจให้สลับคู่กันเมื่อขึ้นต้นเพลงใหม่
อีกครั้ง ร้องเพลงนี้สัก 2-3 รอบ

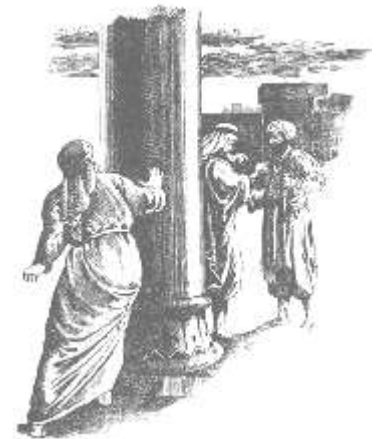
3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เราจะให้เด็กได้เรียนรู้การช่วยเหลือคนอื่นอย่างทันที โดยเล่นเกมดังนี้..

เลือกเด็กสองคนออกมาเป็นหัวหน้า คนหนึ่งเป็นแม่ไก่ อีกคนเป็นหมาป่า ให้เด็กที่เหลือเป็นลูกเจี๊ยบ สมมุติว่าหมาป่าจะมาจับลูกเจี๊ยบไว้ในถ้ำ

ขีดเส้นแบ่งเขตเอาไว้ ให้ลูกเจี๊ยบอยู่ในวงกลม ส่วนหมาป่าอยู่นอกวงกลม และให้แต่ละลูกเจี๊ยบให้ได้ โดยที่แม่ไก่ต้องปกป้องลูกไว้ แล้วเอาหม้อกวางไมให้หมาป่าแตะลูกเจี๊ยบได้ ถ้าหมาป่าแตะได้ ลูกเจี๊ยบต้องย้ายไปอยู่ในเขตของหมาป่า (เป็นวงกลมเช่นกัน) ถ้าลูกไก่ถูกจับไป แม่ไก่ก็ต้องพยายามไปแตะลูกของตัวเอง แล้วเอาลูกกลับคืนมา

นี่เป็นการเล่นแสดงให้เห็นว่า เราต้องพยายามช่วยเหลือคนที่อยู่ในความลำบาก โดยเร็วที่สุดเท่าที่เราจะทำได้

4. นมัสการ

ตอนรับ : กล่าวคำแสดงความยินดีที่เด็กมานมัสการพระเจ้าร่วมกัน ร้องเพลง “เพื่อนเกลอเจอกัน (Top Kids2)”

เพลง : ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า

กล้าหาญ เข้มแข็ง TopKids1

เราจะร้องสรรเสริญ TopKidse2

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนที่มามีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรามีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่นเช่นกัน

ถวายทรัพย์ : ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวายทรัพย์ และร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

มีเรื่องราวจากพระคำของพระเจ้าเรื่องหนึ่ง ที่พูดถึงหญิงสาวชาวยิวที่สวयงยามมากจนได้รับเลือกเป็นพระราชินีเชอมีชื่อว่า “เอสเธอร์”

ให้เด็ก ๆ พูดตามครวว่า.. ในเมืองสุสา มีพระราชอาทสุเออร์สผู้ยิ่งใหญ่ และพระราชินีที่สวยงามมากชื่อว่าพระนางเอสเธอร์ ทั้งสองพระองค์ทรงปกครองเมืองอย่างมีความสุข

แต่แล้ววันหนึ่งโมรเดคัยพ่อบุญธรรมของเอสเธอร์เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลประตูวัง ก็ได้ยินเสียงขามเฝ้าประตูวังสองคนคุยกันว่า.. “ข้าเกรธพระราชามาก เราจะต้องหาทางฆ่าพระราชินีให้ได้” ขามเฝ้าประตูวังอีกคนก็พูดว่า.. “จริงด้วย ถ้าอย่างนั้นเมื่อพระราชินีผ่านมาทางนี้เมื่อไหร่ เราก็เอาธนูยิงพระองค์ให้โดนตรงหัวใจเลย อย่าให้พระราชารอดชีวิตไปได้นะ”

โมรเดคัยตกใจมากเมื่อได้ยินเรื่องนี้ ท่านจึงรีบไปบอกพระราชินีเอสเธอร์ เด็ก ๆ คิดว่าพระราชินีควรทำอะไรต่อไป? ไข่แล้ว พระนางจึงรีบไปบอกเรื่องนี้แก่พระราชินี พระราชินีจึงลงโทษคนขามทั้งสองคนนั้น

มีข้าราชการคนสนิทของพระราชินีที่ชื่อฮามานเป็นคนเย่อหยิ่งมาก เมื่อเขาเดินผ่านประตูวังก็ขอให้ประชาชนก้มหัวทำความเคารพ แต่โมรเดคัยทำเฉยไม่ก้มหัวเคารพฮามานเหมือนคนอื่น ๆ ฮามานจึงโกรธมาก คิดไว้ในใจว่าจะต้องจัดการกับนายโมรเดคัยขวยขวอนั้นให้ได้ แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า เราฆ่าล้างเผ่าพันธุ์คนยิวทั้งหมดไปเลย สะใจดี อือ

ตั้งนั้นฮามานจึงวางแผนที่จะฆ่าโมรเดคัยและคนยิวทุกคน เพราะความโกรธแค้นและต้องการอวดความยิ่งใหญ่ของตน

ฮามานไปหาพระราชินี และบอกพระองค์ว่า “พระราชินีข้า มีคนยิวอยู่ในเมืองของพระองค์มากมาย พวกเขาไม่ฟังคำสั่งท่านแน่ เพราะเขามีกฎหมายเป็นของตนเอง ขอพระองค์ทรงสั่งทำลายล้างพวกเขาให้หมดเลย เพราะไม่มีประโยชน์ที่จะให้คนยิวจะมาอยู่ในประเทศของพระองค์” พระราชินีฟังดังนั้นก็ไม่ได้คิดอะไรมาก บอกฮามานว่าอยากจะทำอะไรก็ทำไปเถิด

แต่พระราชินีไม่เคยรู้เลยว่าพระราชินีเอสเธอร์เป็นคนยิว โมรเดคัยผู้ที่เคยช่วยชีวิตพระราชินีไว้ก็เป็นคนยิวด้วย และพระราชินีไม่เคยรู้ว่าพระราชินีเอสเธอร์เป็นลูกบุญธรรมของโมรเดคัย

(แสดงภาพที่ 9-1) “เกิดเรื่องใหญ่แล้วพวกเรา” พ่อคนยิวทุกคนในเมืองนั้นรู้ข่าวต่างก็ตกใจและเป็นทุกข์ทรมานใจอย่างมาก “จะอย่างไรกันดี ถ้าพระราชินีสั่งฆ่าคนยิวแล้ว แน่แน่นอนพวกทหารก็ต้องทำตามที่พระราชินีสั่งอย่างจริงจัง” โมรเดคัยก็เป็นทุกข์ยิ่งนัก ท่านไม่ได้กินอะไรเลย และยังฉีกเสื้อผ้าของตนไปนอนในจี๊เป้ซึ่งแสดงถึงความเสียใจเป็นอย่างมาก โมรเดคัยจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้พระราชินีเอสเธอร์ฟัง ซึ่งทำให้พระราชินีก็เป็นทุกข์ไปด้วย

เด็ก ๆ คิดว่า ใครจะช่วยคนยิวได้บ้าง? (รอคำตอบจากเด็ก ๆ “พระเจ้า”)

จริงๆแล้วไม่มีใครเข้าหาพระราชินีได้ ถ้าพระราชินีไม่เรียก และถ้าพระเจ้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาตก็อาจถูกลงโทษถึงตายได้ แต่พระราชินีเอสเธอร์ไม่กลัว พระนางอดอาหารอธิษฐาน 3 วัน ขอพระเจ้าช่วยคนยิวให้รอดพ้นจากการถูกฆ่า พระนางเป็นห่วงทั้งโมรเดคัยและชาวยิวทุกคน โมรเดคัยเองเป็นผู้ที่จงรักภักดีต่อพระราชินียิ่งกว่าฮามานใจชั่ว พระนางให้คนยิวทุกคนในเมืองนั้นอธิษฐานเพื่อพระนางด้วย เอ..พระราชินีจะทำอะไรกันนะ

สามวันต่อมา พระราชินีตัดสินใจเดินเข้าไปที่ห้องทำงานของพระราชินี เอ...พระราชินีไม่ได้เรียกให้พระราชินีเข้าเฝ้าสักหน่อย เข้าไปอย่างไรก็ได้รับอนุญาตจะถูกลงโทษถึงตายได้ (เว้นแต่พระราชินีจะเมตตาขานศทาของคำให้ ผู้นั้นก็จะไม่ถูกลงโทษ) เอสเธอร์ยอมสละชีวิตตนเองเพื่อช่วยชาวยิวให้รอดพ้นจากการถูกฆ่า น้ำใจพระราชินีช่างงดงามเหลือเกิน

(แสดงภาพที่ 9-2) แต่...พระเจ้าทรงอยู่กับพระเจ้าจีนีเอสเทอร์ แทนที่พระราชอาจะโกรธแต่กลับยิ้มดีใจอย่างมาก พระราชชาย่นคทาทองคำของพระองค์ให้กับพระเจ้าจีนีเอสเทอร์ พระนางจึงรีบเดินมาจับคทาของนั้น ขอขอบคุณพระเจ้าที่พระเจ้าจีนีได้เข้าเฝ้าพระราชอาได้อย่างปลอดภัย

เมื่อเข้ามาได้อย่างปลอดภัยแล้วนั้น พระราชจีนีก็ได้เชิญชวนพระราชอาไปงานเลี้ยง และนายฮามานที่พยายามฆ่าขาวยิวไปด้วย... ทำไมพระเจ้าจีนีเอสเทอร์จึงชวนนายฮามานด้วยขณะที่พระองค์มีแผนอะไรแนบ?

(แสดงภาพที่ 9-3) เมื่อพระเจ้าจีนีเอสเทอร์จัดงานเลี้ยง พระราชอาที่มาพร้อม ฮามานก็มาด้วย ทุกคนมีความชื่นชมยินดีมากทีเดียว พระราชอาจึงถามพระเจ้าจีนีว่าอยากได้อะไรให้บอกเดี่ยวพระองค์ก็จะหามาให้ พระราชจีนีจึงเชิญทั้งสองคนมาร่วมงานเลี้ยงในวันพรุ่งนี้อีกวันหนึ่ง พระราชอาที่ยินดีที่จะทำตามใจพระเจ้าจีนีเอสเทอร์

พอวันที่สอง พระราชอาที่มางานเลี้ยงและถามอีกว่า “พระเจ้าจีนีเอสเทอร์อยากได้อะไร แล้วพระองค์ก็จะมอบให้” พอพระราชอาถามเช่นนั้น พระราชจีนีเอสเทอร์จึงบอกความจริงกับพระราชอาว่า.. “ฮามานต้องการฆ่าขาวยิวทุกคน

หม่อมฉันเองก็เป็นขาวยิว หม่อมฉันทุกใจใจมาก ขอพระราชอาทรงช่วยหม่อมฉันและพี่น้องร่วมชาติของหม่อมฉันด้วย เพราะหม่อมฉันทานไม่ได้ที่จะเห็นใครมาฆ่าพี่น้องร่วมชาติเดียวกับหม่อมฉันได้”

เมื่อพระราชอาได้ยินดังนั้นก็ทรงโกรธมาก ทรงสั่งให้ทหารเอาฮามานไปแขวนคอให้ตาย ขาวยิวจึงพันภัยในวันนั้นเอง

ขอขอบคุณพระเจ้าที่ช่วยให้พระเจ้าจีนีเอสเทอร์มีใจกล้าหาญที่จะไปพบพระราชอาและบอกความจริงแก่พระราชอา เพื่อช่วยคนจำนวนมากให้พ้นจากความตาย เราจะเป็นคนกล้าหาญที่จะช่วยเหลือคนอื่นเหมือนอย่างพระเจ้าจีนีเอสเทอร์ไหม?.....

6. การตอบสนองจากเด็ก

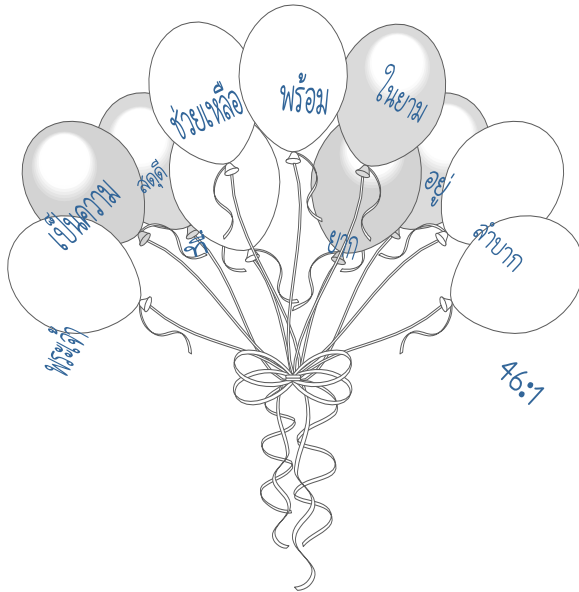
ให้เด็ก ๆ หันไปหาเพื่อนและบอกกับเพื่อนๆว่า.. “เราจะช่วยเหลือจะดูแลกันและกันนะเพื่อนรัก” ให้บอกอย่างน้อย 5 คน แล้วให้เล่นเกมสแม็กกับหมาป่าอีกครั้งหนึ่ง ให้ครูดูพฤติกรรมการเล่นเกมส์ครั้งนี้กับครั้งแรก และชมเขาชื่นใจให้เขา ให้กำลังใจกับเขา เมื่อเขาช่วยเหลือกันมากขึ้น

ให้เด็ก ๆ ทำแบบฝึกหัดบทที่ 9 ในเวลา 10-15 นาทีให้ถูกต้องและระบายสีให้สวยงาม

7. ข้อท่องจำ

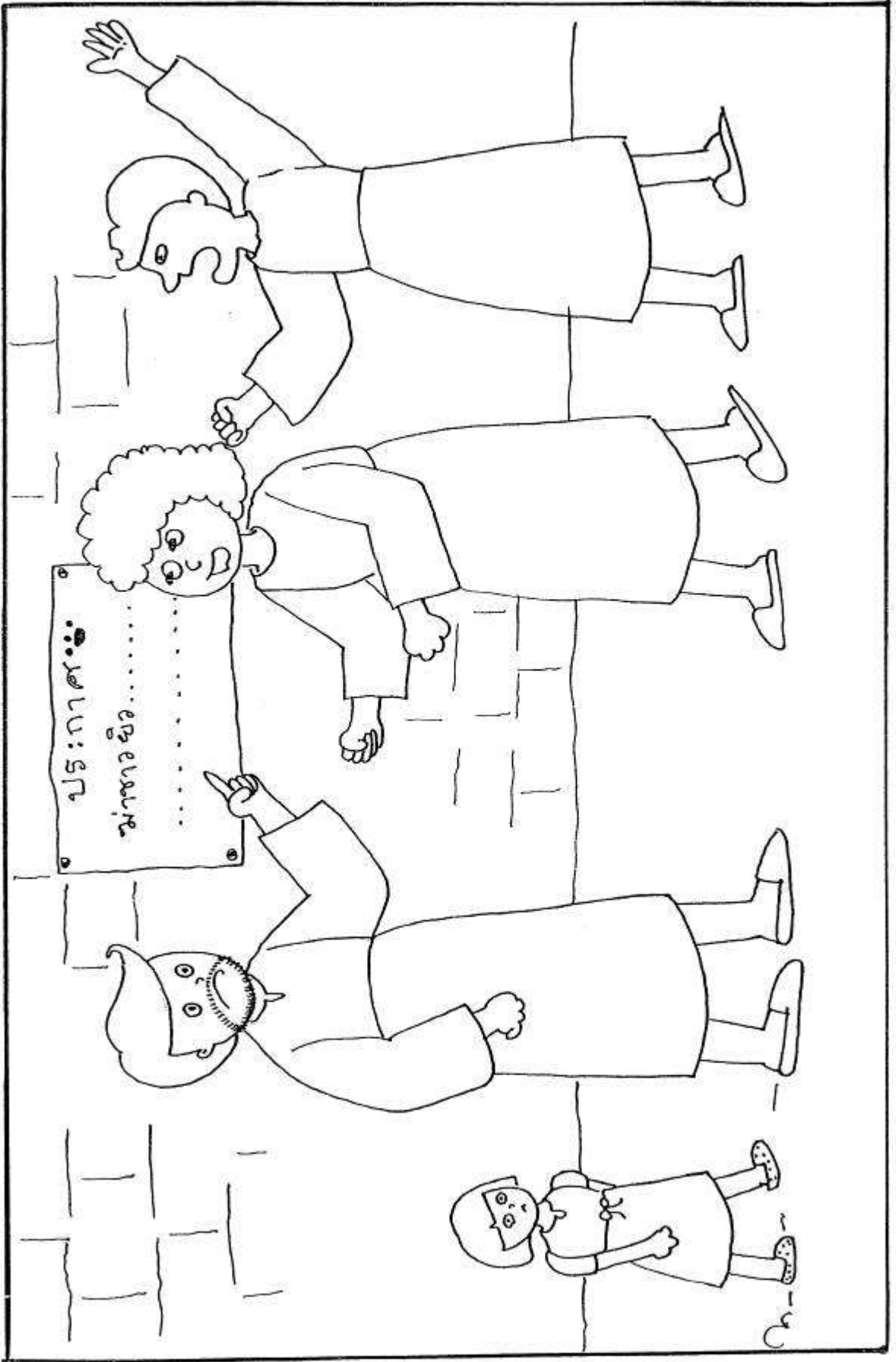
เขียนข้อท่องจำไว้ในลูกโป่ง ลูกละหนึ่งคำ

“พระเจ้า—เป็นความ—ช่วยเหลือ—ที่—พร้อม—อยู่—ในยาม—ยาก—ลำบาก—สดุดี—46:1” ให้เด็กๆ ถือไว้คนละหนึ่งลูก

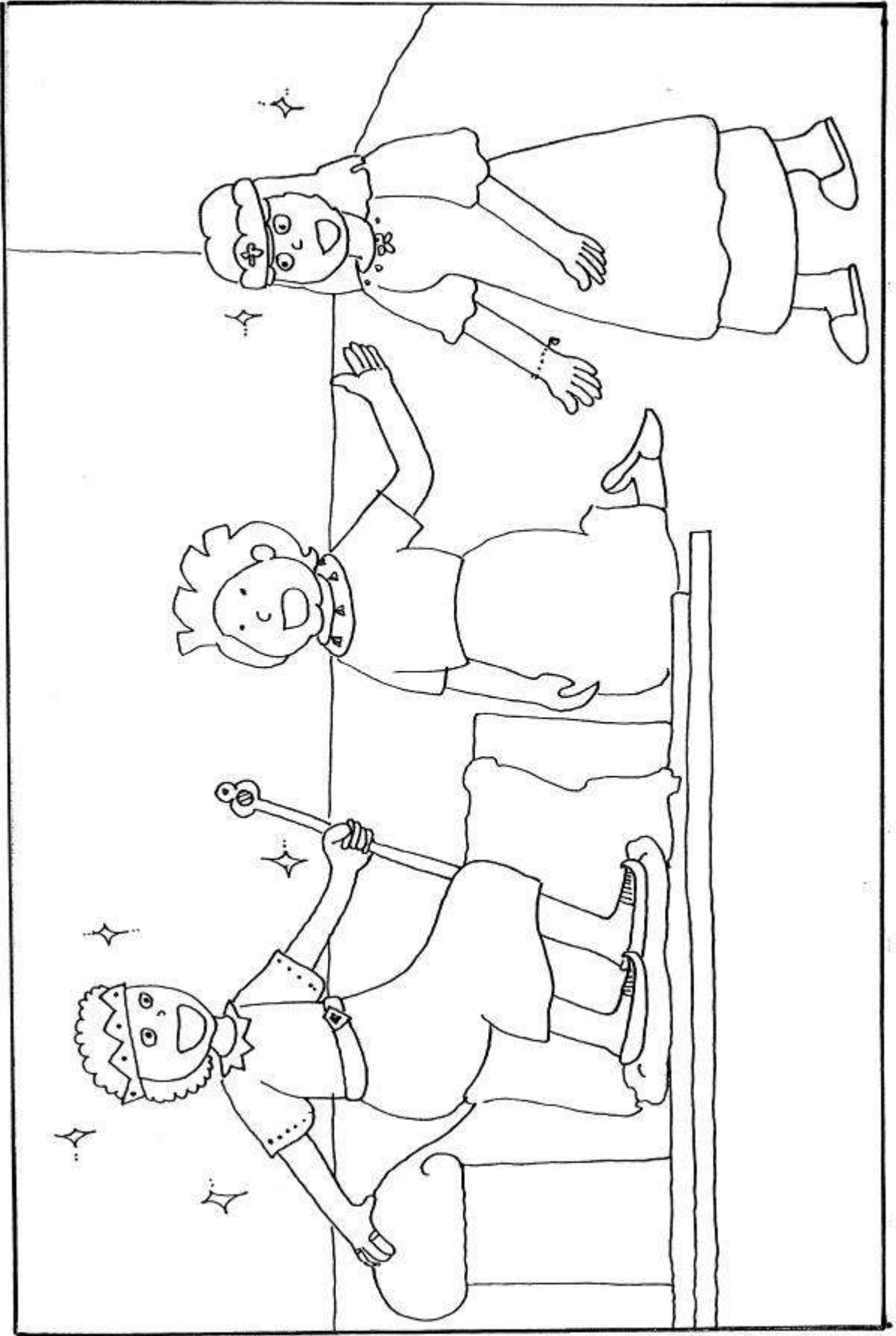
8. เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน” แลกกิจกรรมและอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กทุกคน และครอบครัวของเขา

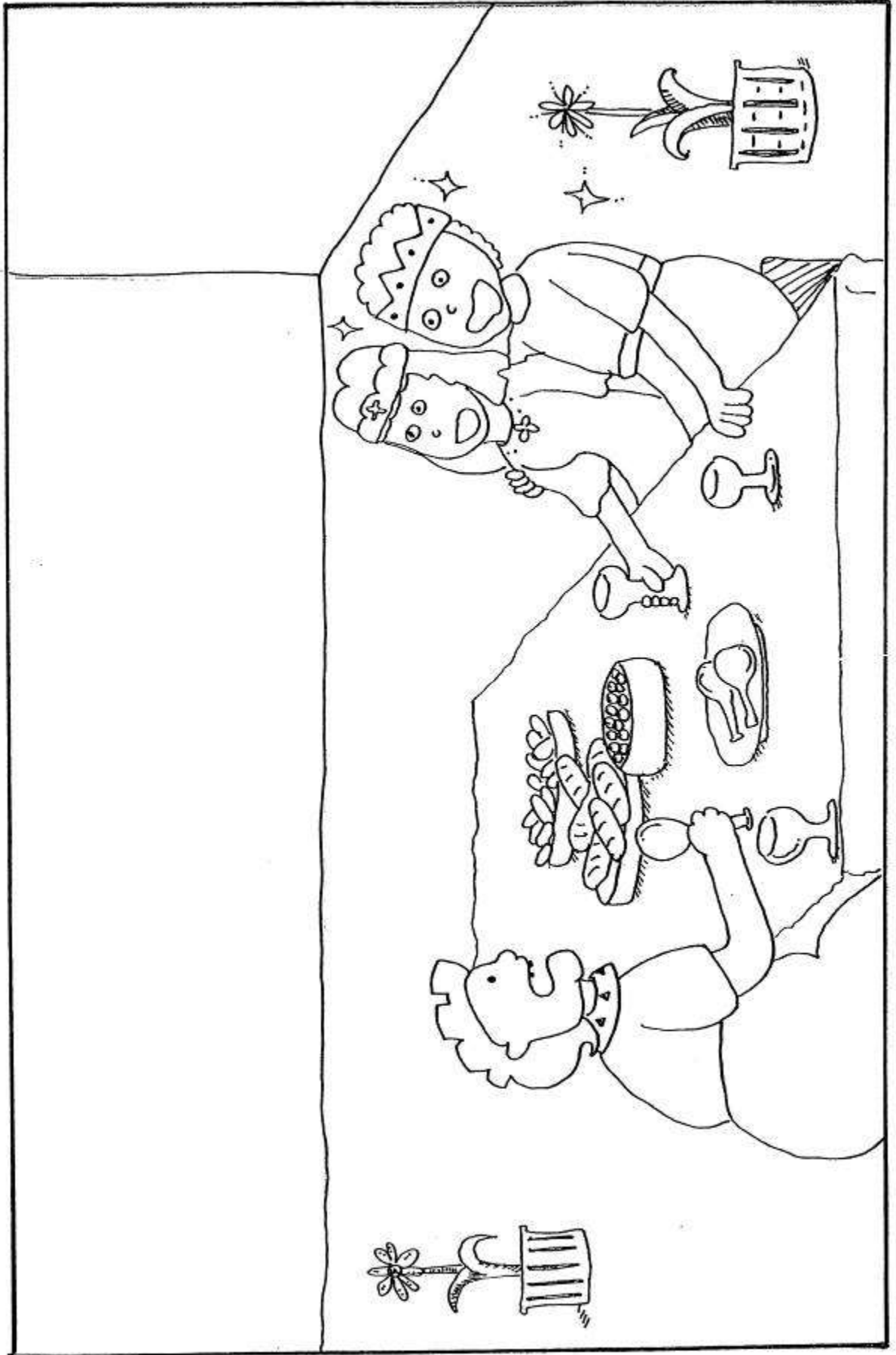

๙-๖

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 9-1

K.1-2 เรียนรู้สิ่งทั้พอพระทั้พอพระเจ้า ภาพที่ 9-2

บทที่ 10 โยเซฟกับพี่ชาย

ข้อพระคัมภีร์ : ปฐมกาล 41:53-42, 45:1-21

ข้อท่องจำ : ความรักนั้นก่อตายนานและกระทำดีให้ 1 โครินธ์ 13:4

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กรู้ว่าการยกโทษและลืมความผิดของพี่น้องเป็นสิ่งที่ดี
2. ให้เด็กรู้ว่าการยกโทษนั้นเป็นเรื่องง่ายและน่ายินดี
3. ให้เด็กยกโทษให้พี่น้องและเพื่อนเหมือนอย่างโยเซฟ

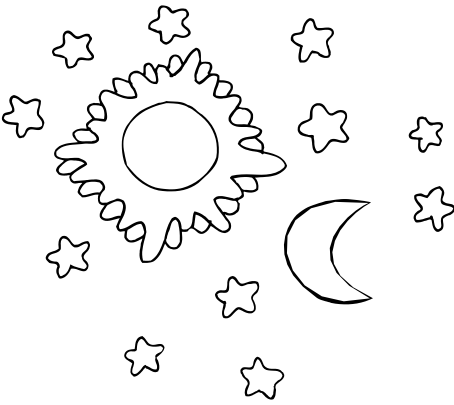
อุปกรณ์การสอน :
พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, กิจกรรม, สี

1. แนวความคิดสำหรับครู

ชีวิตของโยเซฟเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องการให้อภัยต่อพี่น้องของเรา และชีวิตของโยเซฟยังนำมาเปรียบเทียบกับชีวิตของพระเยซูได้หลายประการ พระธรรมปฐมกาลได้บันทึกเรื่องราวของชีวิตโยเซฟไว้อย่างละเอียด

เรื่องที่เราจะเรียนกันในวันนี้ จะเน้นถึงความดีของโยเซฟ เขาไม่ได้ถือโทษกับสิ่งเลวร้ายที่พี่ชายได้กระทำต่อเขา ไม่เคยคิดแค้นแค้นแม้เพียงนิดเดียว มีแต่ความคิดจะช่วยให้พี่น้องของเขาอยู่ดีกินดีขึ้น ใจของโยเซฟเป็นใจที่ไม่มีอคติ ฝังกับพี่ชายของเขาที่เต็มไปด้วยความอิจฉาและใจขมขื่น

โยเซฟถือว่าความทุกข์ยากที่ต้องพบนั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อช่วยพี่น้องของเขาเอง โยเซฟรู้ว่าเขาเป็นใครและกำลังทำอะไรอยู่ ดังนั้นโยเซฟไม่เคยล้มลงและพระเจ้าก็ไม่เคยทอดทิ้งเขา แต่อยู่ด้วยกับเขาทุกเวลา ทุกแห่ง ตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายแห่งชีวิตของเขา

2. เริ่มต้นขึ้นเรียน

วันนี้ เราจะเรียนรู้จักการให้อภัยและการขอโทษโดยนำเด็กออกมาหน้าชั้นสองคน สมมุติชื่อเย็น กับ เบิร์ต ให้อ่านเล่าเรื่องสั้นๆดังนี้

วันหนึ่ง เย็นกับเบิร์ตไปเที่ยวด้วยกัน และคุณครูก็ไปด้วย แต่บังเอิญคุณครูเจอเพื่อน จึงยืนคุยกับเพื่อน หันมามองอีกทีไม่เห็นเด็กทั้งสอง ครูจึงออกไปตามหา ปรากฏว่าเย็นกับเบิร์ตยืนร้องไห้อยู่ข้างๆตำรวจคนหนึ่งที่ทำทางใจดี พอเบิร์ตกับเย็นเห็นคุณครูดีใจมาก แต่คุณครูเสียใจมากที่ทำให้เด็กทั้งสองคนต้องหลงทาง คุณครูขอโทษ

(ถามเด็ก) เด็กๆคิดว่าเย็นกับเบิร์ตจะโกรธครูไหม? เด็กทั้งสองยกโทษให้ครู และต่างก็สัญญาว่า.. ถ้าเราไปไหนด้วยกันเราจะสูงมือกัน และคุณครูก็สูงมือของเด็กทั้งสองเดินไปด้วยกันอย่างมีความสุข

3. นมัสการ

ตอนรับ : ร้องเพลง “เพื่อนเกลอเจอกัน” ครูและเด็กๆแสดงความยินดีที่พบกัน

ร้องเพลง : เราจะร้องสรรเสริญ (Top Kids 2)
ลิกและกว้าง
รักอภัย

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อนๆ และคุณครูของเรา ขอพระเจ้าทรงสอนให้เรารักกันและยกโทษให้กันเสมอ

ถวายทรัพย์ : ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” และให้เด็กร่วมใจกันถวายทรัพย์

4. เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆโยเซฟได้ไหม? โยเซฟซึ่งพ่อให้เสียสละยอมไปเสีย และครั้งหนึ่งพ่อให้ไปหาพวกพี่ๆที่กำลังเลี้ยงฝูงแพะแกะ เพื่อถามว่าพวกพี่ชายสบายดีหรือเปล่า? มีข่าวกันไหม? และเขาก็ออกไปหาพี่ชายถึงเมืองโดธาน

แต่เด็กๆรู้ใหม่ว่า.. พวกพี่ๆของโยเซฟ อิจฉาที่โยเซฟเป็นลูกคนโปรดของคุณพ่อ และคุณพ่อยังเขิบเสื่อใหม่สี่เส้น สดใสสวยงามให้โยเซฟใส่มาในวันนี้ด้วย ดังนั้น พี่ๆจึงเอาได้จับโยเซฟขายให้กับพ่อค้าที่เดินทางผ่านมาจากนั่นพอดี

ถามเด็ก ๆ ว่า.. ใครอยากถูกขายไปคนรับใช้บ้างยกมือขึ้น? ถ้าเราถูกขายไปก็ไม่มีโอกาสกลับมาหาคุณพ่อคุณแม่อีก เราต้องกลายเป็นคนรับใช้ในบ้านของใครอีกคนที่เราไม่รู้จัก

พี่ชายของโยเซฟใจร้ายจัง พวกเขาไม่ได้ส่งสารน้องสักนิด พอพวกเขา กลับไปถึงบ้านก็โกหกคุณแม่พ่อด้วยว่า.. น้องถูกสัตว์ป่ากินไปแล้ว

โยเซฟต้องจากคุณแม่พ่อไปอย่างไร้ใจ.. เขาถูกมัดมือและผูกไว้กับเสาไม้ที่ อยู่ในตลาด ในสมัยนั้น คนรวยๆที่อยากได้คนรับใช้จะมาหาซื้อในตลาด ปรากฏ

ว่ามีคนรวยคนหนึ่งชอบใจโยเซฟ ก็ซื้อตัวเขาไป เขาต้องทำงานทุกอย่างในบ้านของคนรวยคนนั้น

ต่อมา มีคนหาว่าโยเซฟทำสิ่งที่ไม่ดี ทั้งๆที่โยเซฟไม่ได้ทำ ในที่สุดโยเซฟก็ติดคุกเพราะถูกใส่ร้าย น่าสงสารโยเซฟ จังเลย ดูซิ ถ้าพี่ชายไม่ขายโยเซฟ เขาก็ไม่ต้องมาลำบากอย่างนี้.....

แต่พระเจ้าทรงอยู่กับโยเซฟตลอดเวลา พระเจ้านำโยเซฟให้มีโอกาสทำงานยี่สิบให้พระราชินีฟาโรห์ เมื่อพระราชินี ฟาโรห์รู้ว่าความฝันนี้มาจากพระเจ้าจึงได้แต่งตั้งให้โยเซฟเป็นคนดูแลการปลูกข้าวทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ โยเซฟก็ได้เก็บข้าว ไว้ในยุ้งฉางมากมาย เดียวนี้พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่โยเซฟให้เขาเป็นคนใหม่โต ให้เขาร่ำรวย และมีอำนาจมากใน แผ่นดินอียิปต์ของพระราชินีฟาโรห์

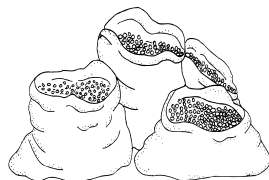
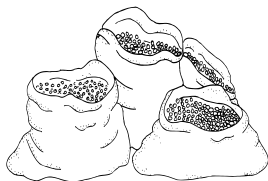
(แสดงภาพที่ 10-1) ต่อมาก็เกิดการ

กันดารอาหารอย่างรุนแรง ทุกคนจึงต้องมาซื้อข้าวจากโยเซฟ คนในประเทศอียิปต์เองและคนต่างชาติด้วย พวกเขาเดินทางมา จากที่ไกลๆเพื่อมาซื้อข้าว และแน่นอนพวกเขาของโยเซฟก็ตกลงกันว่าจะเดินทางไปซื้อข้าวที่อียิปต์

ตอนนั้นโยเซฟไม่พูดภาษาของเขา เขาพูดภาษาอียิปต์ เขาแต่งตัวไม่เหมือนพวกเขาๆ เขาแต่งชุดข้าราชการของอียิปต์ ไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นใคร ทุกคนคิดว่าโยเซฟก็เป็นคนอียิปต์

และในที่สุดพวกเขาที่ขายก็เดินทางมาถึงประเทศอียิปต์ โยเซฟแปลกใจมากที่เห็นบรรดาพี่ชายมาซื้อข้าวแต่ไม่มีใครสัก คนที่จำโยเซฟได้ อาลเพราะโยเซฟไม่ได้พูดภาษาเดิม แต่งตัวก็ไม่ได้เหมือนเดิม และยังมีตำแหน่งรองจากฟาโรห์

เด็ก ๆ คิดว่าโยเซฟควรทำอะไร? เขาควรแก้แค้นพวกเขาที่ขายที่ทำให้เขาจากพ่อไปไกล และกลายเป็นคนรับใช้ และถูก จังคุกไหม? เด็ก ๆ คิดว่าโยเซฟควรทำอย่างไร (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

(แสดงภาพที่ 10-2) โยเซฟแกล้งถามพี่ชายว่า “พวกท่านเป็นใครกัน มาจากไหน”

พี่ชายก็ตอบว่า “เราเป็นบุตรของท่านยาโคบ และเรายังมีน้องชายเล็กๆที่บ้านด้วย”

“น้องชายเจ้าทำอะไร? ไปพาเจมามาหาข้า ถ้าเขาไม่มาข้าก็จะไม่ขายข้าวให้อีก โยเซฟสั่ง

ที่ๆทุกคนตกใจกลัวมาก เพราะไม่รู้ว่าจะทำไม**ท่านอุปราช**จึงต้องการดูตัวน้องชาย เขากลับบ้านไปด้วยใจที่เป็นทุกข์ พ่อก็ไม่อยากให้น้องออกมาจากบ้าน พ่อเคยเสียโยเซฟไป พ่อไม่อยากต้องเสียน้องคนสุดท้ายทิ้งไปอีก แต่ในที่สุดข้าวที่สะสมไว้ทั้งหมด พ่อก็ต้องยอมให้น้องคนเล็กไปด้วย เพราะครอบครัวไม่มีเงินแล้ว ถ้าไม่พาน้องไปด้วยท่านอุปราชก็จะไม่ขายข้าวให้

ครั้งนี้เมื่อพาน้องคนสุดท้ายทิ้งมาด้วย ทุกคนก็ประหลาดใจยิ่งนัก เพราะท่านอุปราชทำดีต่อพวกเขาทุกคนมาก (แสดงภาพที่ 10-3) ในที่สุด โยเซฟก็เรียกพี่น้องทุกคนมาและบอกเขาว่า “เชิญเข้ามาใกล้ฉัน ดูนี่นี่คือโยเซฟน้องชายของพวกพี่ๆ แล้วพ่อเป็นอย่างไรบ้าง? ฉันคิดถึงพ่อเหลือเกิน”

พวกพี่ๆต่างพากันตกใจกลัว ต่างคิดกันว่าโยเซฟจะต้องแค้นแค้นตนแน่ๆ แต่โยเซฟบอกว่า “ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องเสียใจไปนะพี่ ดิฉันว่าพระเจ้าทรงใช้ฉันมาที่นี่ก่อนพี่ๆ เพื่อจะได้ช่วยชีวิตทุกคนในครอบครัวยามขาดแคลนเช่นนี้ และนี่ฉันก็กินदारอาหารมาสองปีแล้ว และมันยังจะเป็นอย่างนี้อีกห้าปี ขอให้พี่ๆพาพ่อและครอบครัวมาอยู่ที่นี้ด้วยกัน และฉันจะดูแลทุกคนให้ได้อย่างมีความสุขเอง”

เด็กๆ ถ้าเราโกรธพี่หรือน้องของเรา เรารู้สึกอย่างไรบ้าง? รอเด็กๆตอบ และถ้าเราทะเลาะกับเพื่อนเราจะรู้สึกอย่างไร? รอเด็กๆตอบ

ขอขอบคุณพระเจ้าที่โยเซฟใจดีและมีน้ำใจที่ได้ยกโทษให้กับพี่ชายทุกคน เด็กๆเห็นไหมว่าเมื่อโยเซฟยกโทษให้เหล่าพี่ชาย ความสุขก็เกิดขึ้นในครอบครัว

พระเจ้าทรงพอใจในตัวโยเซฟมากเพราะโยเซฟเรียนรู้ที่จะยกโทษ พระเจ้ารักเราทุกคนมาก พระองค์ไม่ยอมให้เราทั้งหลายโกรธกัน พระองค์จะเสียใจมากถ้าเราทั้งหลายทะเลาะกัน เราเองก็ไม่มีความสุข แต่ถ้าเราได้ยกโทษให้กับคนที่ทำผิดต่อเรา พระเจ้าก็จะอวยพรให้เราทั้งหลายมีความสุขเหมือนอย่างครอบครัวของโยเซฟ

5. การตอบสนองจากเด็ก

ขอให้เด็กทุกคนกล่าวถึงสิ่งที่ตนเองได้ แกล้งหรือทำผิดต่อเพื่อน (บางทีเด็กอาจไม่กล้าพูด ให้ครูพูดนำเขา เช่น เมื่อกี้ฉันแกล้งเอาของเล่นเธอไป ฉันขอโทษนะ.... เขาอาจจะไม่ได้ทำจริงในวันนี้ แต่ก็มีโอกาสทำและบางอย่างก็ทำมาแล้ว) และจากนั้นให้เขากล่าวคำขอโทษเพื่อน และกอดกัน แสดงว่ามีการให้อภัยแล้ว

6. ข้อท่องจำ

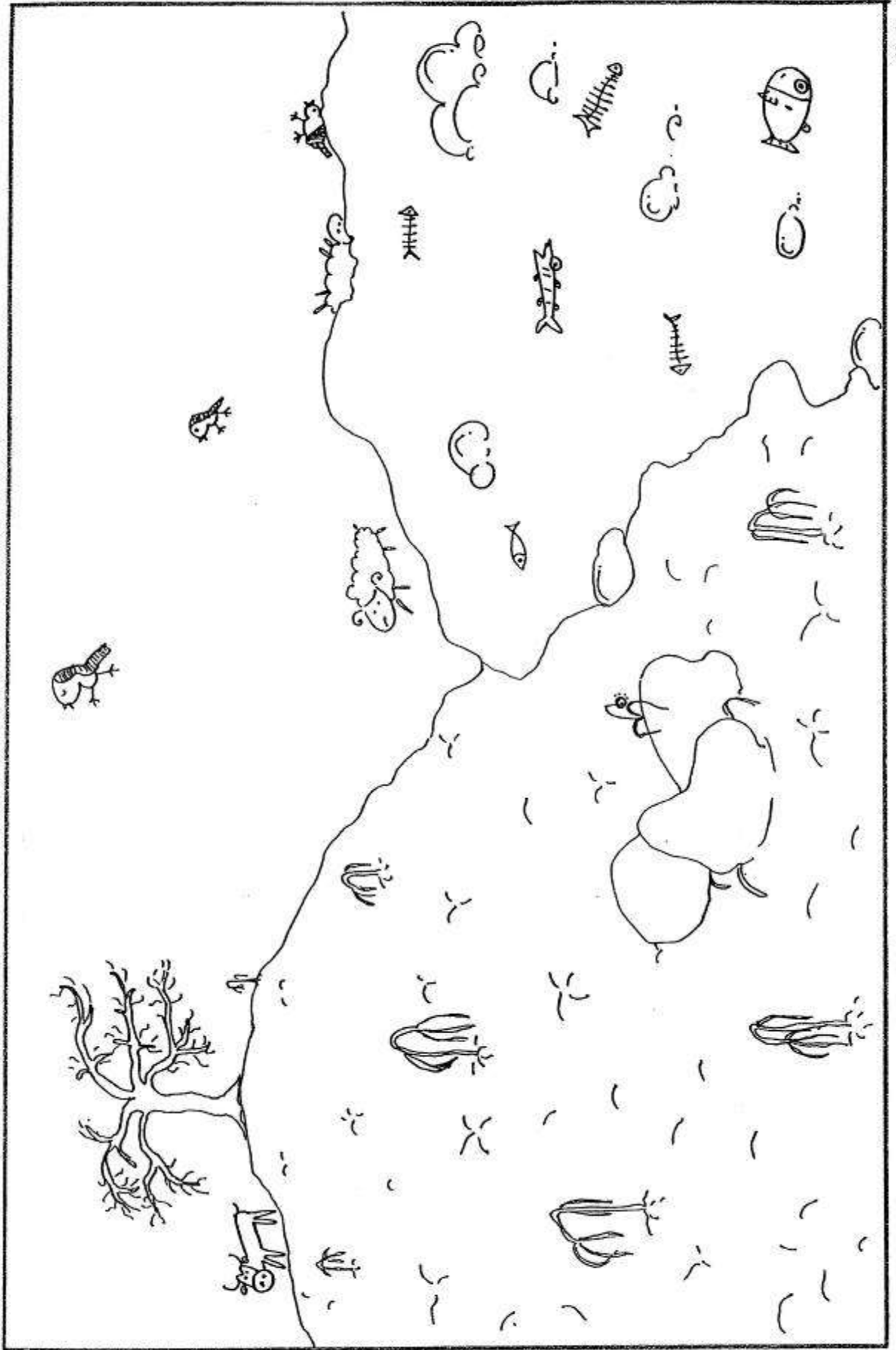
ให้ครูเตรียมภาพรูปหัวใจที่เขียนข้อท่องจำที่ละคำ ชดละสี แล้วนำมาแจกเด็กๆ ให้เด็กๆ หาสีรูปหัวใจที่เหมือนกัน แล้วยื่นจับมือกันเป็นวงกลมแล้วให้ทุกกลุ่มพูดข้อท่องจำตามคุณครู กลุ่มไหนท่องดีกว่า และจำได้ก่อน กลุ่มนั้นชนะก่อน ใครจำได้ทีหลังก็ชนะรองลงมา ให้ครูแจกขนมเล็กๆ ทุกคน

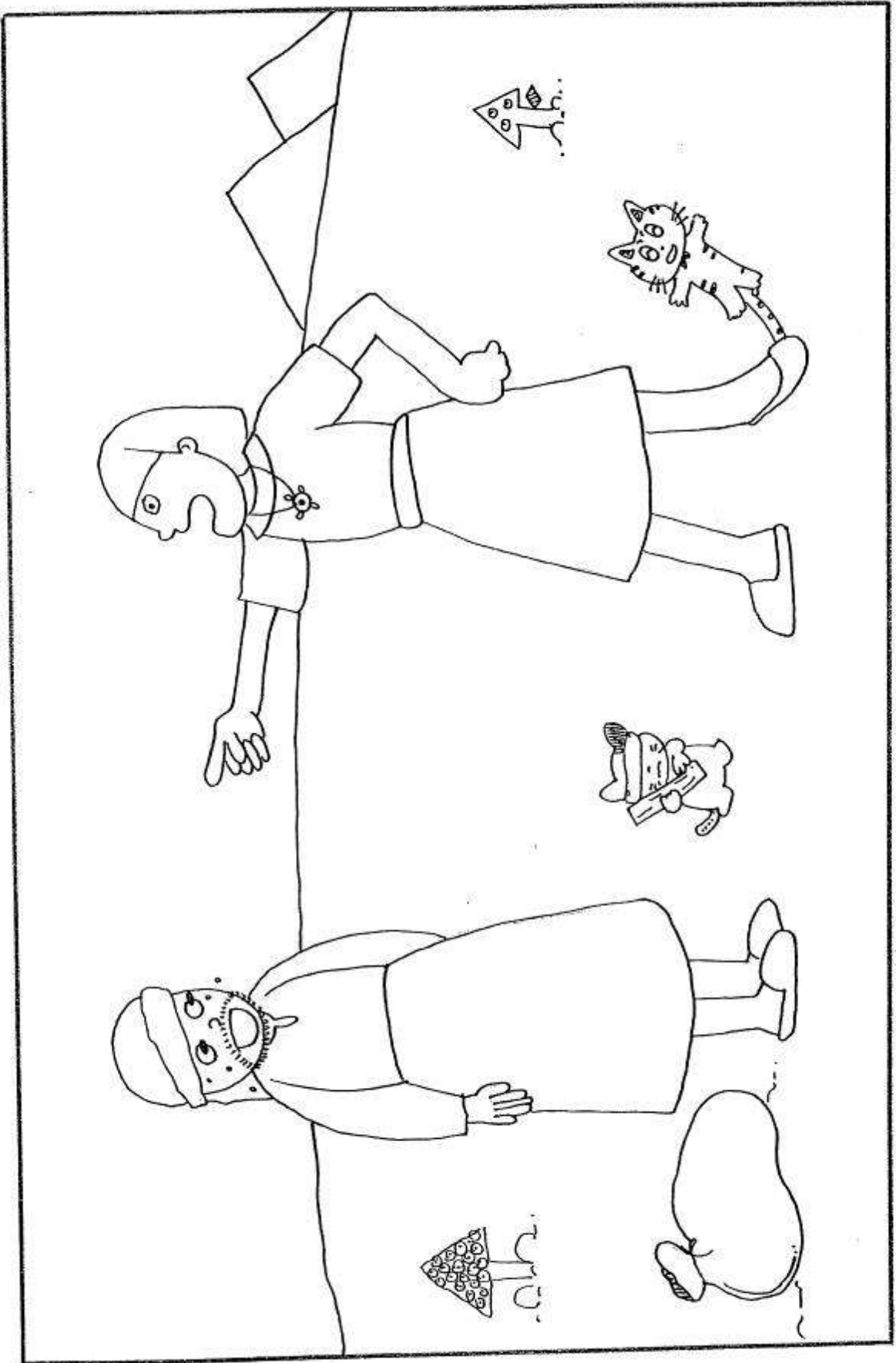
7. เลิกขึ้นเรียน

ให้เด็กๆ ทำกิจกรรมในสมุดแบบฝึกหัด 10–15 นาที แล้วให้ครูตรวจให้คะแนนหรือให้ดาวเป็นกำลังใจให้เด็กเรียนต่อไป

ร้องเพลง “ขอบคุณพระเจ้า” จากนั้นจึงอธิษฐานขอบพระคุณ และขอพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัวของเขา

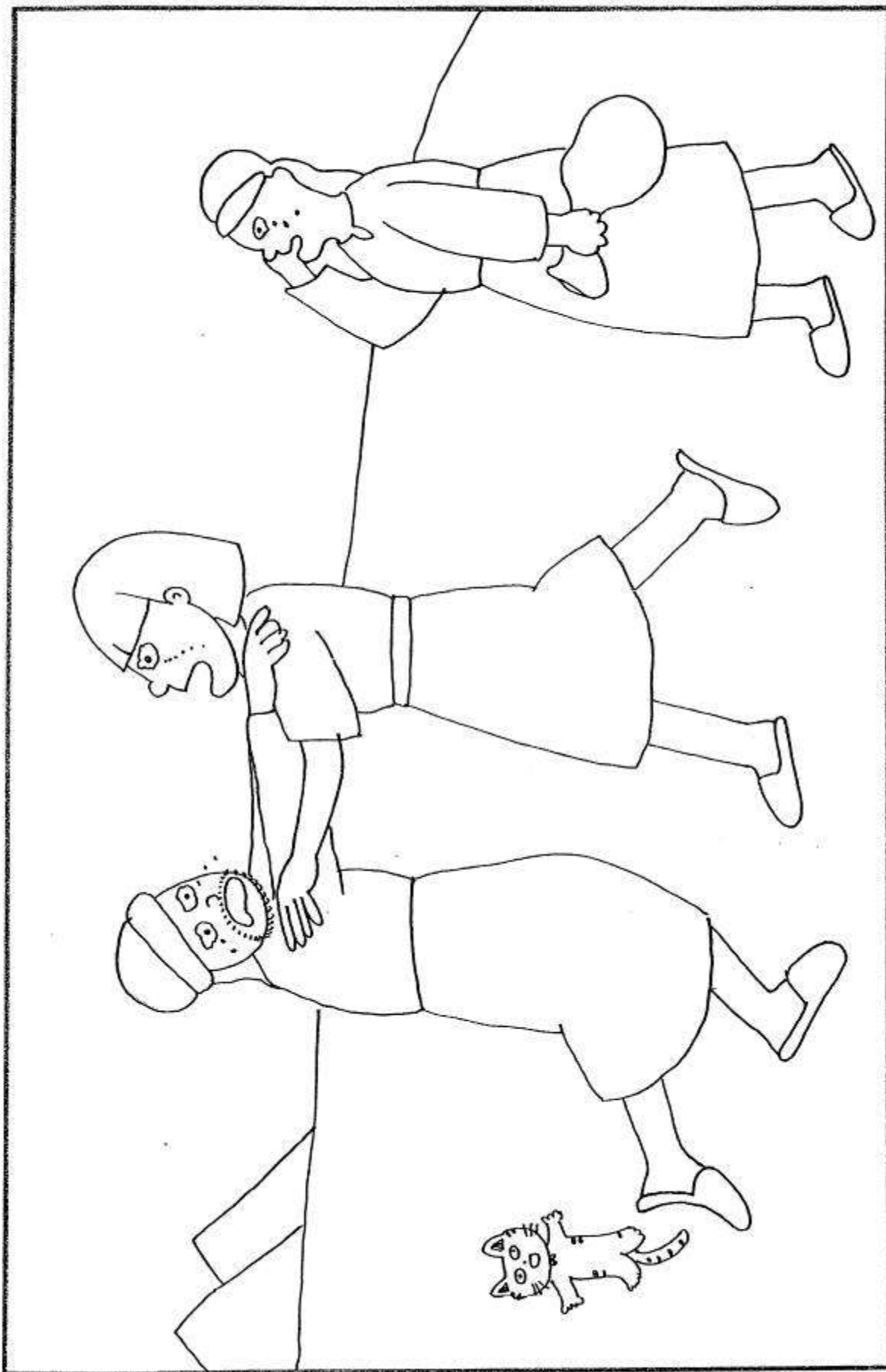

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

10-2

K.1-2 เรียงสิ่งที่พ่อพระทัยพระเจ้าภาพที่ 10-2

10-3

K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พระนันทพระเถระได้ ภาพที่ 10-3

บทที่ 11 หมิงมายใจดี

ข้อพระคัมภีร์ : 1 พงศ์กษัตริย์ 17:8-24

ข้อท่องจำ : จงเชื่อฟังคนของพระเจ้า ฮีบรู 13:17 (สรุปข้อพระคำสั้นๆ ให้เด็กเข้าใจง่าย)

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กรู้ว่าการเชื่อฟังผู้รับใช้นั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย
2. ให้เด็กเห็นคุณค่าของการเชื่อฟังผู้รับใช้
3. ให้เด็กเชื่อฟังคำสั่งของคุณครูและเต็มใจรับใช้

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, ข้อท่องจำ, สมุดแบบฝึกหัด, สี, ฆนย

1. แนวความคิดสำหรับครู

พระเจ้าสั่งให้เอลีฮาร์มาอาศัยอยู่ในบ้านของหมิงมายที่ยากจนมากและกำลังจะอดตาย การทำดีหรือการให้แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนนั้น เป็นเรื่องที่พระเจ้าทรงพอพระทัย แต่พระเจ้าก็ต้องการให้เราเชื่อฟังและวางใจในพระองค์ด้วยเช่นกัน แม้มายซึ่งมีน้ำใจกับเอลีฮาร์ โดยมีได้หวังผลสิ่งใดตอบแทน ความจนมิได้เป็นอุปสรรคในการให้ของเธอ และเธอได้ทำให้ผู้รับใช้พระเจ้าสามารถมีชีวิตอยู่เพื่อรับใช้พระองค์ต่อไป และพระเจ้าก็ทรงเลี้ยงดูเธอและลูกชายให้ไม่ต้องอดตาย

เป็นการแปลกมากที่พระเจ้าสั่งให้เอลีฮาร์ไปพักอาศัยกับหมิงมายที่เมืองไซดอน เพราะนี่คือเมืองที่กราบไหว้รูปเคารพพระบาอัลและพระอาเซรา เมืองนี้เป็นบ้านเกิดของราชินีเยเซเบลผู้ที่ได้นำคนอิสราเอลออกจากทางของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้นเอลีฮาร์และหมิงมายก็เชื่อฟังและไว้วางใจในพระเจ้า

เมื่อเราเชื่อฟังและวางใจในพระเจ้า พระองค์ทรงมีสิ่งดีให้เราอยู่เสมอ และพระองค์ก็มีความสามารถมากพอที่จะช่วยเหลือเราได้

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้ครูแจกน้ำหวานให้เด็กๆ ต้มต้มน้ำร้อนด้วยรอยยิ้ม ถามเด็กๆ ว่าอาทิตย์ที่แล้วเราเรียนเรื่องอะไร? (เราเรียนเรื่องโยเซฟกับพี่ชาย) เด็กๆ ว่าพระเจ้าทรงพอใจในชีวิตของโยเซฟหรือไม่? เพราะอะไร? (เพราะโยเซฟยกโทษให้พี่ชาย) ให้เราพูดพร้อมๆ กันว่า “ฉันยกโทษให้กับคนที่ทำผิดต่อฉันเหมือนโยเซฟยกโทษให้พี่ชาย”

3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

แจกสมุดแบบฝึกหัดให้เด็กๆ ทำและส่งภายใน 10 นาที (สมุดแบบฝึกหัดบทที่11 ให้เด็กๆ ระบายสีลงในช่องที่มีจุด แล้วจะเห็นสิ่งที่ซ่อนไว้ นั่นคือเหยือกน้ำ) บทเรียนวันนี้จะเกี่ยวข้องกับเหยือกน้ำอย่างไร? ต้องติดตามหลังนมัสการ

4. นมัสการ

ต้อนรับ : ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” ครูกล่าวต้อนรับแสดงความยินดีที่เด็กๆ มาพร้อมหน้ากัน

ร้องเพลง : ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า

พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น

เราจะเดินในทางของพระเยซู

อธิษฐาน : ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับผู้รับใช้พระเจ้าทุกคนที่มีน้ำใจต่อเรา ดูแลเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรารักและเชื่อฟังผู้รับใช้ของพระองค์ และมีน้ำใจต่อทุกคน

ถวายทรัพย์ : ให้เด็กคนหนึ่งเป็นผู้ถือถวายเป็นถวายทรัพย์ไปพร้อมกับร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพที่ 12-1) หญิงคนที่หอบหิวอยู่นี้เป็นหญิงม่าย นางออกไปหาฟืนเพื่อนำกลับไปจุดไฟ ทำอาหารและให้ความอบอุ่นแก่นางและลูกชาย นางอาศัยอยู่ที่เมืองศาราเฟท ในเวลานั้นทุกที่มีกบฏกันดารอาหารเกิดขึ้นอย่างหนัก เมื่อฝนไม่ตกมาเป็นเวลานานๆ ดินก็แห้ง น้ำในลำธารก็เหือดหายไปปลาทั้งหลายก็อันธพาลตาย คนที่อาศัยน้ำจากลำธารหรือหนองน้ำก็ต้องอดอยาก ต้นข้าวก็เหี่ยวแห้ง วัวควายก็อดมโซ่และตายกันทีละหลายๆ ตัว ไม่มีใครขอความช่วยเหลือกันดารอาหารเลย

สำหรับหญิงม่ายเธออยากจนมากอยู่แล้ว และนางยังต้องมาเจอกับความแห้งแล้งนี้อีก ฉะนั้นนางต้องประหยัดอาหารที่มีอยู่น้อยนิด เวลาทำอาหารก็จะทำเป็นขนมปังก้อนเล็กๆ จากแป้งและน้ำมัน เขาตีมันน้ำอย่างประหยัดจากโอ่งที่เก็บน้ำไว้นาน มีฝนตก แต่ในเวลานั้นน้ำมันก็มีเหลืออยู่น้อย แป้งก็มีเพียงนิดหน่อย พอที่จะกินอีกเพียงมือเดียวเท่านั้น เด็กๆอยากเจออย่างจังหญิงม่ายเจอหรือไม่ ไม่เลย....ไม่มีใครอยากพบการกันดารอาหารอย่างนั้น

ขณะที่หญิงม่ายออกหาฟืนอยู่นั้นก็เจอผู้ชายแปลกหน้าคนหนึ่ง เด็กๆรู้ไหมเขาชื่อใคร เขาชื่อเอลียาห์ผู้รับใช้ของพระเจ้า “เพื่อนน้อยมากๆ หิวน้ำเหลือเกิน ขอน้ำดื่มบ้างได้ไหม? ฉันหิวน้ำจังเลย” เอลียาห์ถาม “ได้ซิท่านรอที่นี้สักครู่ ดิฉันจะไปเอาน้ำมาให้” หญิงม่ายรู้ว่ามันน้ำเหลืออยู่น้อย แต่นางก็ยินดีเอาน้ำมาให้ เอลียาห์ก็กล่าวอีกว่า “ขออาหารมาให้ฉันอีกสักหน่อยได้ไหม” อาหารหรือ.... เด็กๆคิดว่ามีอาหารพอสำหรับเอลียาห์หรือเปล่า.... คำตอบคือ นางมีแป้งกับน้ำมันที่จะทำอาหารสำหรับนางและลูกเพียงมือเดียวแล้วก็จะไม่มีอะไรเหลืออยู่อีกเลย จากนั้นนางและลูกกำลังจะอดตาย

“ท่านเจ้าข้า ดิฉันมีน้ำมันเพียงเล็กน้อยกับแป้งเพียงนิดหน่อย มีพอสำหรับดิฉันและลูกชายแค่ 1 มื้อเท่านั้น แล้วเราจะไม่ทำอะไรกันอีก”

“อย่ากลัวเลย” เอลิซาร์กล่าวว่า “ขอให้เธอไปเอาน้ำมาต้มและทำขนมปังมาให้ฉันกินก่อน แล้วค่อยทำสำหรับเธอ และลูก เพราะพระเจ้าทรงสัญญาว่า เธอจะมีพอกินไปจนถึงวันที่มีฝนตกมาใหม่ แล้วต้นไม้ ผัก หนุ้าจะงอกมาให้เธอกินอีกครั้ง” “หญิงม่ายเชื้อเพลิงเอลิซาร์ผู้รับใช้ของพระเจ้า จึงรีบเข้าครัวไปทำขนมปัง นางเทแป้งจนหมด เทน้ำมันมาผสมจนหมดด้วย เมื่อทำเสร็จนางก็เอาอาหารไปให้เอลิซาร์ นางคิดว่าควรวางถึงตาเราบ้าง แต่เราเทแป้งกับน้ำมันไปหมดแล้วนี่....

(แสดงภาพที่ 12-2) อย่างไรก็ตามดี หญิงม่ายกลับไปทำครัวให้เหมือนแป้ง “อ้าว...ยังมีแป้งอยู่เยอะ แล้วดูซิ ยังมีน้ำมันในไหอีกด้วย ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเลี้ยงดูเราตามสัญญา” นางจึงได้ทำอาหารอีกครั้งให้สำหรับตัวนางและลูกชาย ทุกคนขอขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงดูแลและทรงอวยพระพร

เอลิซาร์ได้พักอยู่ในบ้านของหญิงม่ายไม่กี่วัน ก็เกิดเหตุการณ์อันน่าเศร้าขึ้น ลูกชายของหญิงม่ายป่วยลงกะทันหัน อาการแย่งๆ จนกระทั่งเสียชีวิตไป ไม่หายใจอีก แม่ร้องไห้เสียใจที่ลูกตาย

เด็กๆคิดว่าเอลิซาร์จะเสียใจไหม? แน่นอนว่าเอลิซาร์เสียใจมากที่เด็กคนนั้นตาย แต่พระเจ้าทรงฤทธิ์ พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งได้ ดังนั้นเอลิซาร์จึงอุ้มศพของเด็กน้อยขึ้นไปขึ้นบน เขาไปวางไว้บนเตียงแล้วท่านก็อธิษฐานว่า “โอแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงโปรดให้เด็กคนนี้มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งเถิด” พระเจ้าทรงฟังคำร้องทูลของเอลิซาร์และพระองค์ทรงให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เด็กน้อยเริ่มหายใจและลืมตาขึ้น เขาฟื้นแล้ว “แม่ แม่ อยู่ไหนครับ”

(แสดงภาพที่ 12-3) เอลิซาร์รับอุ้มเด็กน้อยลงมาจากข้างล่าง เมื่อหญิงม่ายเห็นลูกชายฟื้นขึ้นมาดีใจมาก รีบอุ้มลูกมากอดไว้ ขอขอบคุณเจ้ามากที่สุด....

6. การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กเล่าเรื่องตามรูปอีกครั้งหนึ่ง ถามเขาว่า

1. หญิงม่ายมีนิสัยอย่างไร ?
2. พระเจ้าช่วยหญิงม่ายอย่างไร?
3. เด็กๆจะเป็นคนใจดีมีน้ำใจกับเพื่อนหรือเปล่า?

แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆทำในชั้นเรียนแล้วส่ง ให้ครูตรวจให้คะแนนหรือดาวกับเด็กเพื่อเป็นกำลังใจ

7. ข้อท่องจำ

“จงเชื่อฟังคนของพระเจ้า” ฮีบรู 13:17

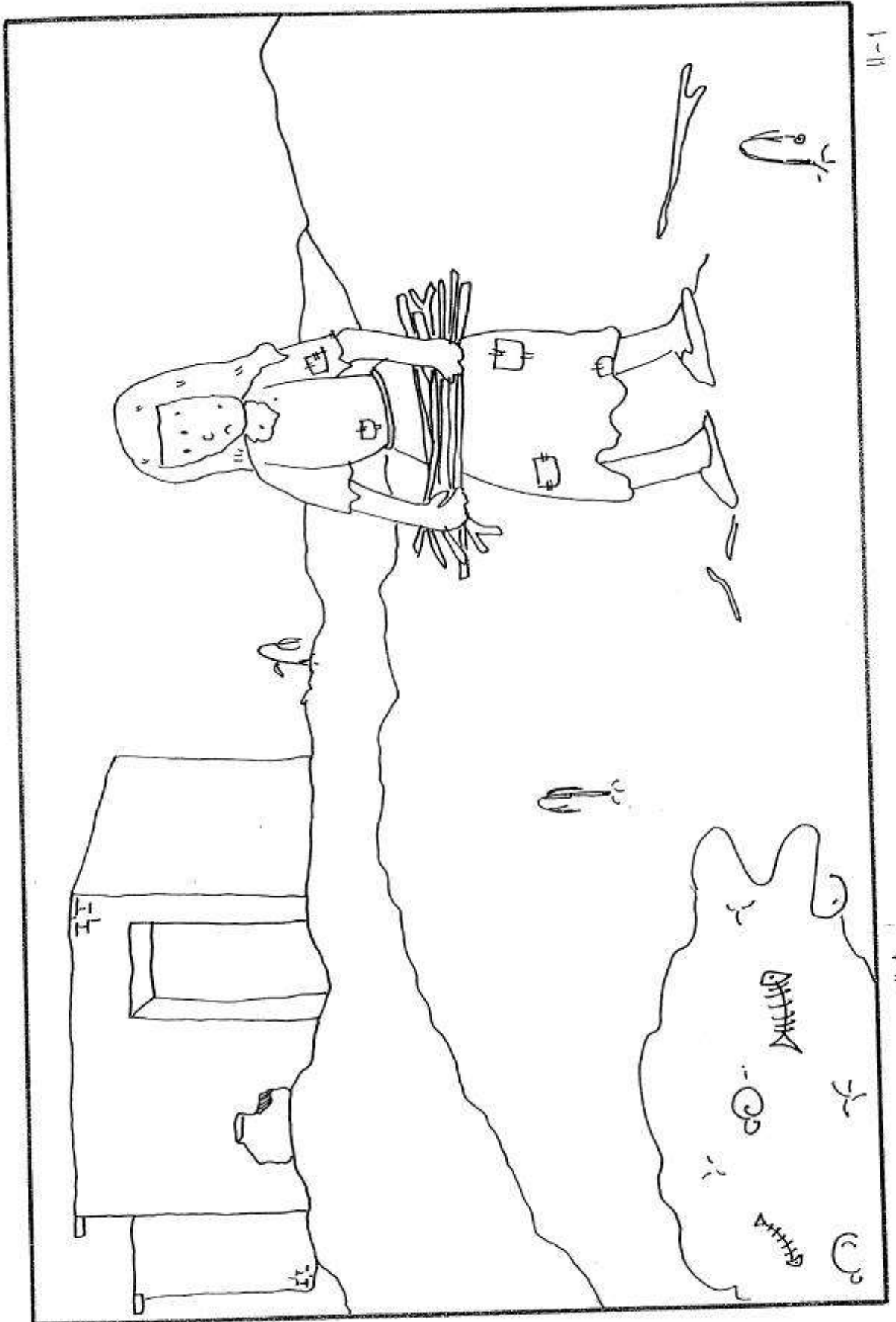
อุปกรณ์ : ให้นักเรียนเตรียม ขนมปัง 1 แถว, ถาดขนาดใหญ่, นมจืดหวานหรือแยม, ถูพลาสติกขนาดประมาณ 6x4 นิ้ว หรือขนาดใกล้เคียงก็ได้

วิธีทำ : พอถึงเวลาท่องจำ ก็ให้นักเรียนนำขนมปังวางลงบนถาดเรียงกัน 6 แผ่น นำนมจืดหวานหรือแยมใส่ถูพลาสติก ตัดกันถูให้เป็นรูขนาดเล็กหลายๆรูเพื่อที่จะสามารถนำมาเขียนบนขนมปังได้ แล้วเขียนคำว่า “จง” ไว้แผ่นแรกและเขียนคำว่า “-เชื่อฟัง-คน-ของ-พระเจ้า-ฮีบรู13:17” จนครบ 6 แผ่น

วิธีการ : ให้เด็กๆ ท่องตามคุณครูทีละตัว หลายๆรอบ จนจำได้ แล้วให้เด็กๆท่องให้นักเรียนช่วยฟัง แล้วครูผู้ช่วยให้นมจืดหรือแยมเป็นดินสอเขียนข้อท่องจำบนขนมปังเป็นประโยคที่เด็กได้ท่องให้ฟังเพื่อให้เด็กๆ รับประทาน ส่วนคุณครูก็ชมเด็กๆที่สามารถท่องจำได้ ที่เป็นเด็กดี เรียนอย่างตั้งใจ ให้นักเรียนชมเด็กทุกคนในชั้น ถ้าสามารถถูดักๆตัวขี้จะดีมากๆ

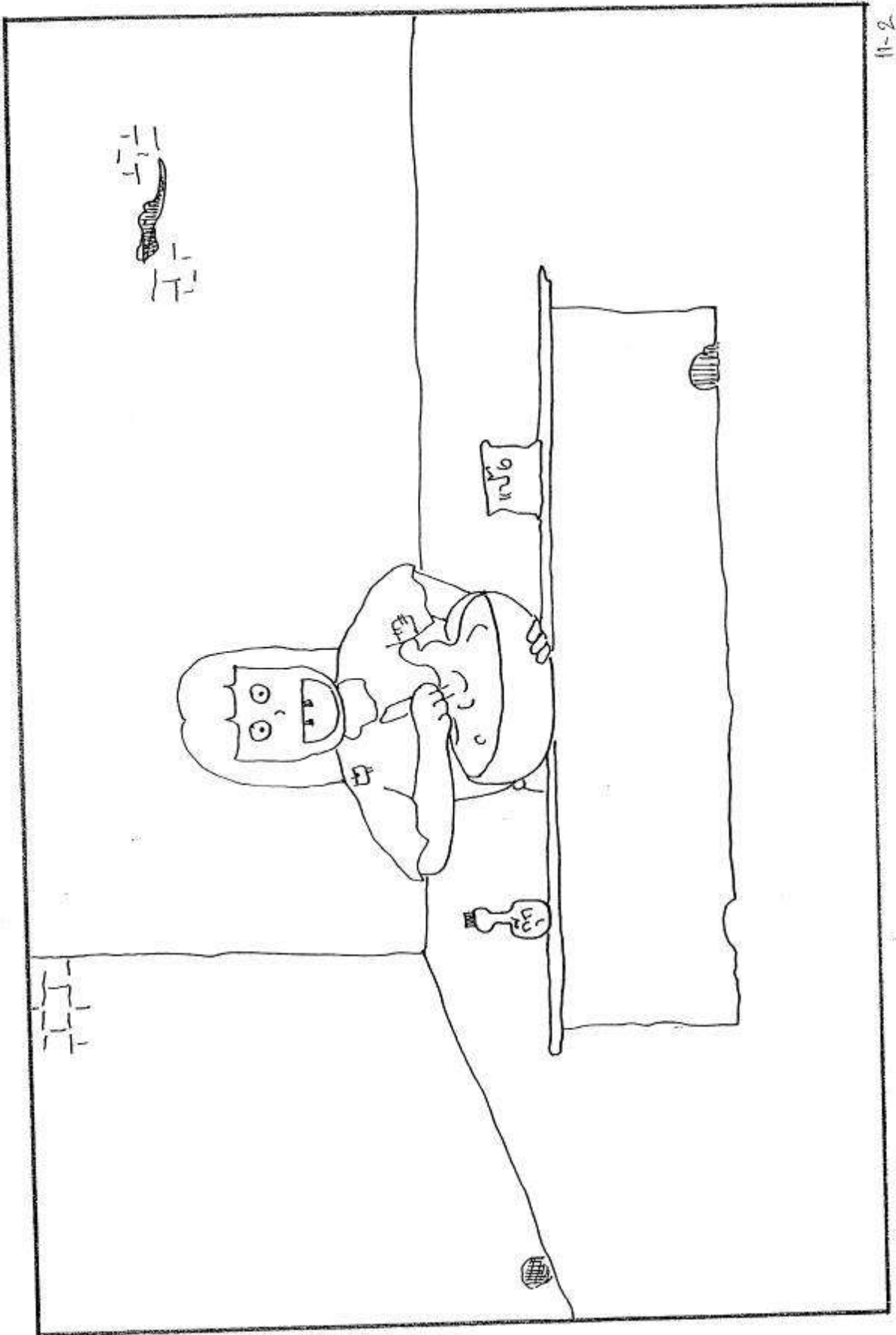
8. เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลงก่อนที่เราพูดมาก่อน แล้วนำเด็กอธิษฐานขอพระพรเพื่อเขา และครอบครัว รวมทั้งเพื่อนๆทุกคนที่ขาดเรียนในวันนี้

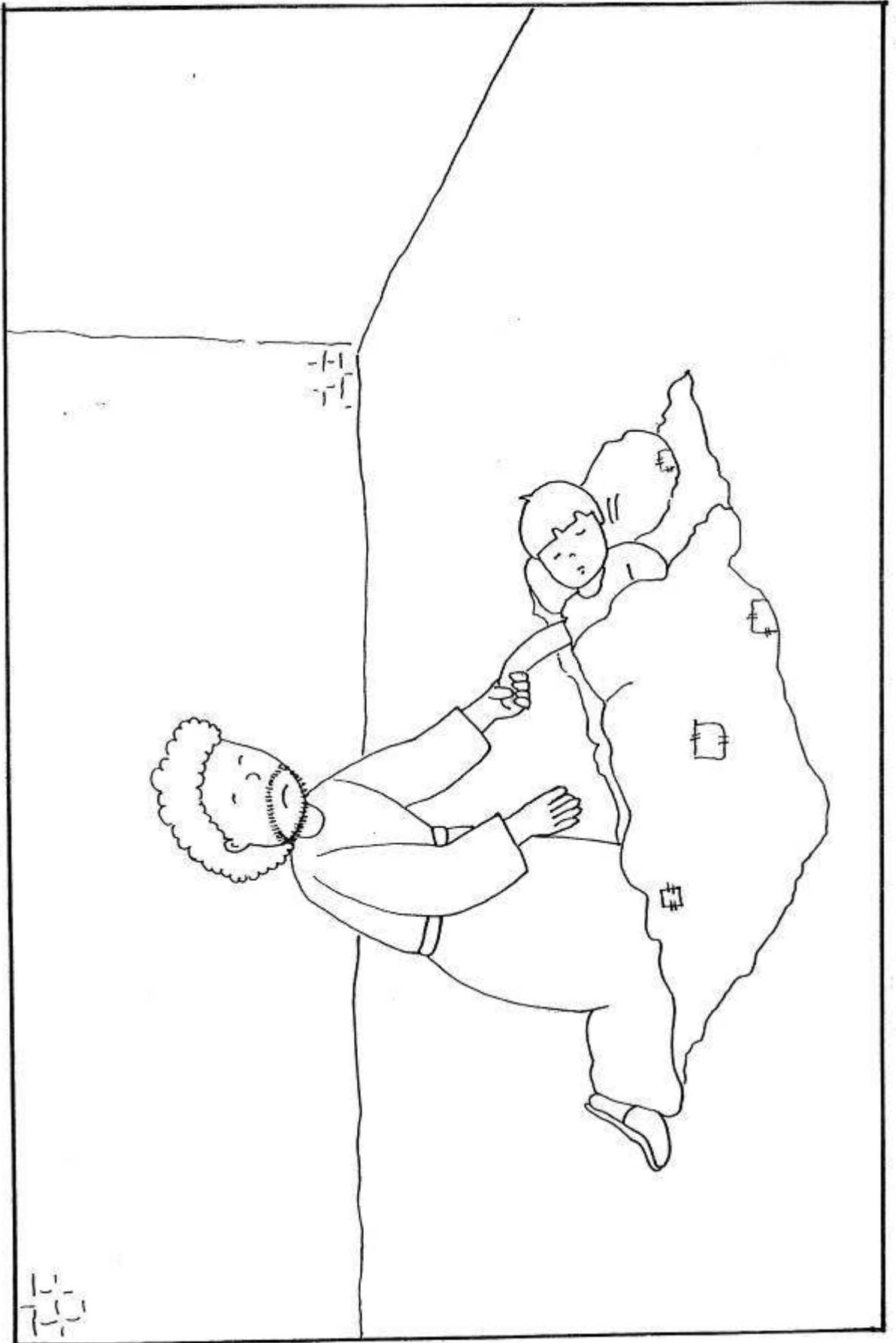
11-1

K.1.2 เส้นรุ้งที่ทอดพระทัยพระเจ้า ภาพที่ 11-1

11-2

K.1-2 เป็นผู้ที่พอพระทัยพระเจ้าภาพที่ 11-2

11-9

K.1-2 เรียนรู้สิ่งพหุพระกับพระเจ้า ภาพที่ 11-5

บทที่ 12 ห้องสำหรับเอลีซา

ข้อพระคัมภีร์ : 2 พงศ์กษัตริย์ 4:8-37

ข้อท่องจำ : จงให้เขาและท่านจะได้รับด้วย ลูกก 6:38

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงดีพระทัยเมื่อเราช่วยเหลือผู้รับใช้ของพระองค์
2. ให้เด็กเห็นผลดีของการช่วยเหลือผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่างหญิงชาวซุนเนม
3. ให้เด็กได้ดูแลเอาใจใส่ผู้รับใช้ในคริสตจักรและเพื่อนๆ ในห้อง

อุปกรณ์การสอน

พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, สี, ดินน้ำมัน

สมุดแบบฝึกหัด, ขนแกะเล็ก, แผ่นข้อท่องจำ, แก้วน้ำ

1. แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องหญิงชาวซุนเนมกับเอลีซาสอนเราหลายอย่าง เช่น ความมีน้ำใจต้อนรับผู้รับใช้ของพระเจ้า การดูแลเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของผู้รับใช้ การตอบแทนของพระเจ้าที่มีต่อผู้มีน้ำใจ การอัศจรรย์ของพระเจ้าในการให้บุตร และทำให้บุตรนั้นมีชีวิตขึ้นมา

เราสังเกตได้ว่าในพระธรรม 2 พงศ์กษัตริย์ 4:8-37 เอลีซาผู้รับใช้ของพระเจ้า ท่านไม่ทราบสิ่งที่เป็นความทุกข์ในใจของหญิงชาวซุนเนม และพระเจ้ายังมิได้แจ้งเรื่องนี้แก่ท่าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พระเจ้ามิได้ทรงสำแดงทุกสิ่งแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ยกเว้นสิ่งที่พระองค์ปรารถนาให้เรารู้อีก

อีกประการหนึ่ง การอัศจรรย์ครั้งนี้ คล้ายกับครั้งที่เอลีซาทำให้บุตรของหญิงม่ายชาวเศราฟัทเป็นขึ้นมาจากความตาย นอกเหนือจากนี้เราไม่เห็นว่ามีกรทำให้ฟื้นจากความตายบันทึกไว้ในพันธสัญญาเดิมอีกเลย

วันนี้เราจะเน้นความมีน้ำใจของหญิงชาวซุนเนมกับการอัศจรรย์ของพระเจ้าที่ทำให้เด็กชายเป็นขึ้นมาจากความตาย ให้เราชักชวนเด็กๆของเราให้ยินดีที่พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ในครอบครัวที่มีความเชื่อ

2. เริ่มต้นขึ้นเรียน

จัดห้องเรียนเป็นเสมือนบ้านให้เด็กๆ เล่นสนุกสนานเป็นพ่อแม่ลูก และกำลังเตรียมต้อนรับผู้รับใช้พระเจ้าที่กำลังจะมาพักที่บ้านนี้ หรือให้เด็กปั้นดินน้ำมันเป็นบ้าน และมีพ่อแม่ลูก แล้วให้คุณครูปั้นคนผู้เป็นแขกมาเยี่ยมบ้านของเด็กๆ เล่นกับเด็กๆ และสังเกตพฤติกรรมกรรมการต้อนรับแขกของเขาเป็นอย่างไร?

3. นมัสการ

ต้อนรับ : ขอบคุณพระเจ้าที่เราจะมาพบกัน

ร้องเพลง “โอ้ เพื่อนรักเรามาพบกัน”

ร้องเพลง “เพื่อนเกลอ เจอกัน

ร้องเพลง “ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า”

อธิษฐาน : ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงดีต่อเรา ให้เราทุกสิ่ง ทั้งอาหาร เสื้อผ้า บ้านที่อยู่อาศัย ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรามีน้ำใจที่จะแบ่งปันสิ่งที่มีอยู่กับผู้อื่นด้วย

ถวายทรัพย์ : ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวายทรัพย์ และเด็กอีกคนหนึ่งร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” บอกเด็ก ๆ ว่าการถวายเป็นการแสดงน้ำใจของเราว่าเรารักพระเจ้า

4. เรื่องจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพที่ 11-1) บ่อยครั้งที่เอลีซาผู้รับใช้ของพระเจ้าต้องเดินทางไปตามเมืองต่างๆ และมักจะเดินผ่านเมืองชูเนมเป็นประจำ ทุกครั้งที่ผ่านเมืองชูเนมนั้น มีครอบครัวที่รักพระเจ้าครอบครัวหนึ่ง เชิญเอลีซารับประทานอาหารและพักที่บ้านกับพวกเขาเสมอ ซึ่งทำให้เอลีซาสนิทสนมกับครอบครัวนี้มาก

ฝ่ายภรรยาเห็นว่าท่านเอลีซาต้องเดินทางอยู่บ่อยๆ จึงพูดกับสามีว่า “พี่คะ ท่านเอลีซาผู้รับใช้ของพระเจ้าเดินทางผ่านทางบ้านเราบ่อยๆ เราช่วยกันจัดห้องเตรียมไว้ให้ท่านเอลีซาพักสักห้อง นำเตียง โต๊ะ เก้าอี้ และตะเกียงมาวางให้ท่านดีไหมคะ เวลาท่านเอลีซาเดินทางผ่านมาทางนี้จะได้แวะเข้ามาพักผ่อนได้อย่างสะดวกสบายในห้องนั้น” สามีของนางเห็นด้วย “ดีสิ ถ้าอย่างนั้นเราสร้างห้องกันพรุ่งนี้เลยนะ” แล้วภรรยาก็บอกสามีนี้ให้ช่วยกันสร้างห้องบนหลังคาให้กับเอลีซา เขาใช้เวลาสร้างไม่กี่วันก็เสร็จ

เมื่อเอลีซามาถึงที่เมืองชูเนม ท่านก็เข้าพักที่บ้านนี้ทุกครั้ง ขอบคุณพระเจ้าที่มีคนใจดี รักและดูแลผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่างนี้ ถ้าสมมุติว่าเด็กๆ ได้เดินทาง ผ่านเมืองหนึ่งอยู่เสมอ เด็กๆ จะรู้สึกมีความสุขไหมที่มีครอบครัวหนึ่งที่ยินดีต้อนรับเราทุกเวลา ยินดีที่จะพบกับเรา ยินดีที่ได้รับประทานอาหารและคุยกับเรา

เอลีซาก็มีความสุขมาก ดิฉันว่ามีครอบครัวที่รักพระเจ้าเอาใจใส่ท่าน ท่านไม่ต้องกังวลหาอาหารทานหรือหาที่พัก จึงสามารถทำงานรับใช้พระเจ้าและพี่น้องผู้เชื่อให้ดีที่สุดได้ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนที่มีความใจอย่างหญิงชาวชูเนมคนนี้ เอลี

ขอขากตบแทนความผิดของครอบครัวนี้ แต่ดูเหมือนว่าเขาไม่ต้องการอะไรเป็นพิเศษ ครอบครัวนี้มีทุกสิ่งที่ต้องการ มีที่ดิน มีบ้านอยู่ มีอาหารบริบูรณ์ ไม่มีใครขี้ใจเบาเบียดเบียน

พอมีคนใช้ของเอลีชาคือเกะหะซีสังเกตเห็นว่า นางไม่มีบุตร จึงแอบกระซิบกับกับเอลีชาว่า.. (ให้ครุฑทำท่ากระซิบบอกเด็ก ๆ) “ท่านเอลีชา ท่านรู้ไหมว่านางแต่งงานมานานแล้วแต่ก็ยังไม่มียูธสักคน สามีของนางก็แก่แล้วด้วย ขอท่านโปรดทูลขอบุตรจากพระเจ้าให้ครอบครัวนี้ด้วย” เอลีชาจึงตอบ (ครุฑพูดเสียงดังๆว่า) “เจ้าไปเรียกนางมาหาเราสิ”

(แสดงภาพที่ 11-2) เมื่อนางมาถึง เอลีชาก็กล่าวว่า “พรจากพระเจ้าจะนำให้นางมีบุตรชายคนหนึ่งในปีหน้า” เด็ก ๆ คิดว่า เธอจะดีใจไหม? ใจแล้วนางดีใจมากที่จะมีลูกเล็ก ๆ ที่น่ารักไว้อุ้ม

ปีต่อมา นางก็มีลูกชายจริงๆ ลูกทำให้ครอบครัวมีความสุขมากขึ้น พ่อกับแม่ก็มีเด็กเล็ก ๆ ที่จะดูแลให้ความรักด้วย คนใช้ในบ้านก็ได้เล่นกับเด็ก ทำให้ทุกคนมีความสุขมาก

แต่แล้ววันหนึ่งลูกชายออกไปหาคุณพ่อในนา ก็รู้สึกปวดหัวขึ้นมากะทันหัน ร้องบอกคุณพ่อว่า “พ่อครับ ผมปวดหัว พ่อครับ ผมปวดหัว” พ่อกังวลมาก งานก็ต้องทำ ลูกก็ปวดหัวอย่างแรง พ่อจึงบอกให้คนใช้อุ้มเด็กมาที่บ้าน เด็ก ๆ รู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้น..... วันนั้นเอง แม่รับตัวเด็กและอุ้มไว้แต่ยังไม่ทันเข็ดตัวให้ เด็กคนนั้นก็ตายในอ้อมอกของแม่ แม่ตกใจมากรีบเอาลูกวางไว้ในห้องของท่านเอลีชา แล้วก็เดินทางไปหาเอลีชา นางร้องไห้และขอให้เอลีชามาช่วย... เด็ก ๆ คิดว่าเอลีชาจะมาไหม ? ท่านมาแน่นอน พอมาถึงที่บ้าน ท่านก็ขึ้นไปในห้องของท่านเห็นเด็กนอนตายอยู่บนเตียงของท่าน

(แสดงภาพที่ 11-3) ท่านปิดประตูอธิษฐานต่อพระเจ้า ร่างกายของเด็กก็อุ่นขึ้นมา จากนั้นเด็กชายคนนั้นก็จากมาถึง 7 ครั้ง (ให้ครุฑทำท่าถาม 7 ครั้ง) และเมื่อแม่ของเด็กขึ้นมาที่ห้องก็พบว่าลูกชายของตนยังมีชีวิตที่ดีใจมาก วิ่งเข้ากอดลูกชาย และกราบเอลีชา นางขอบคุณพระเจ้ามากที่สุดที่พระองค์ทรงทำให้ลูกของนางเป็นขึ้นมาจากความตาย

5. การตอบสนองจากเด็ก

ถามเด็ก ๆ ว่า จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหญิงชาวซูลูเนมทำเฉยๆ กับเอลีชา?

ถามเด็ก ๆ อีกว่า.. จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราทำเฉยๆกับคนอื่น ๆ หรือกับผู้รับใช้พระเจ้า?

ขอให้เราคิดถึงหญิงซูลูเนมที่มีน้ำใจต่อท่านเอลีชา แล้วเด็ก ๆ จะมีความใจอย่างนางได้อย่างไรบ้าง?

6. ข้อท่องจำ

ลูกา 6:38 **“จงให้เขาและท่านจะได้รับด้วย”** ให้ครุฑเตรียมขนมห่อใหญ่ เขียนข้อท่องจำลงกระดาษขนาดครึ่ง A4 แล้วติดที่ของขนม ให้เด็ก ๆ หนึ่งเป็นวงกลมส่งของขนมวนไปพร้อมท่องข้อท่องจำตามครุฑ

เมื่อเด็ก ๆ ทุกคนจำข้อท่องจำได้แล้วก็ให้มาท่องกับครุฑทีละคน เมื่อทุกคนท่องกับครุฑเรียบร้อยแล้วก็ได้จะทำงานขนมในของนั้นด้วยกัน (หนุนใจให้เด็กที่มีความจำดีที่ท่องได้ก่อนให้ช่วยคนที่ยังท่องไม่ได้)

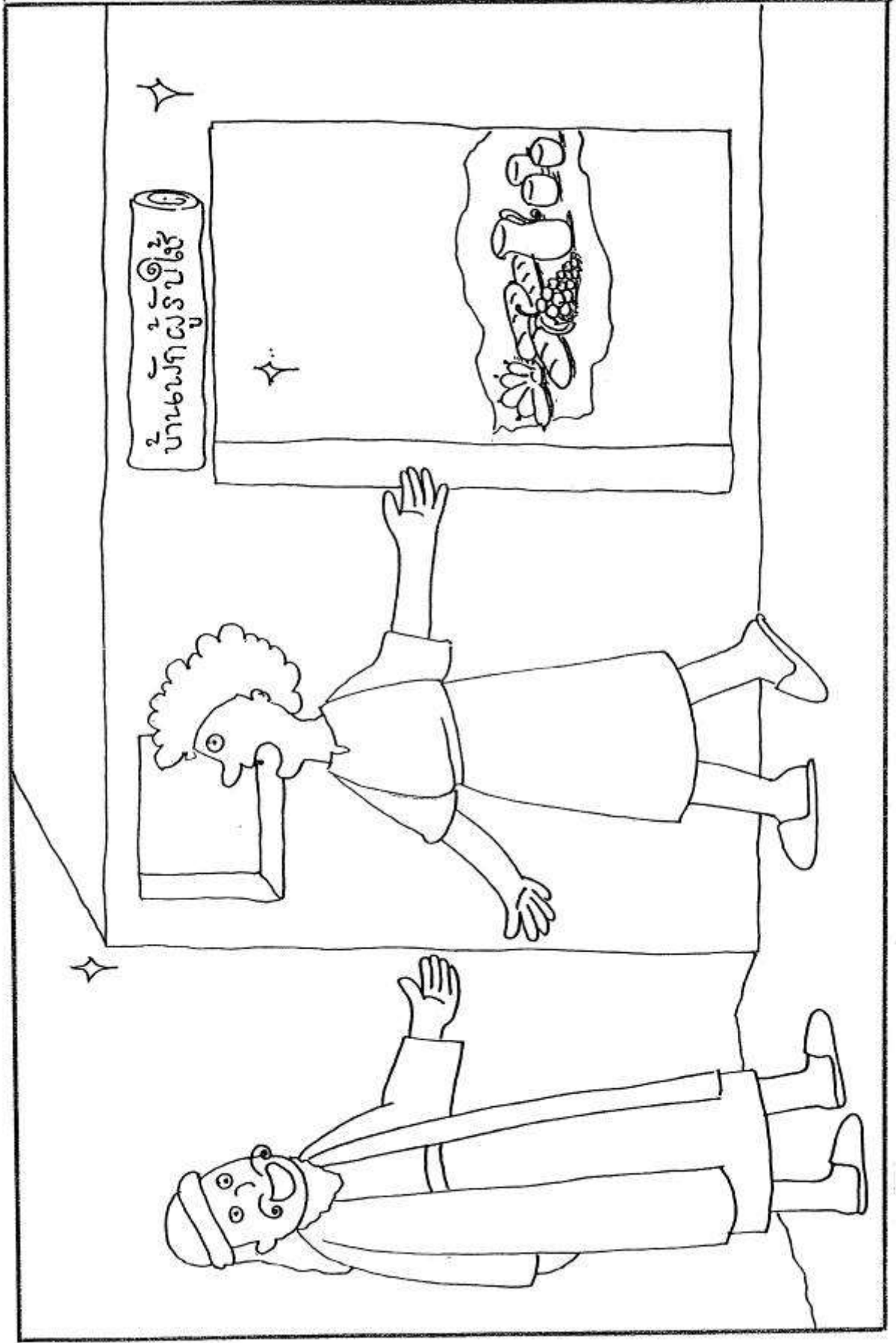
กติกาการกินขนมครั้งนี้ ให้เด็ก ๆ หยิบขนมป้อนให้กันและกัน ป้อนให้เพื่อน ๆ กินและห้ามหยิบขนมใส่ปากตัวเอง มิฉะนั้นจะอดกินต่อ

7. เลิกชั้นเรียน

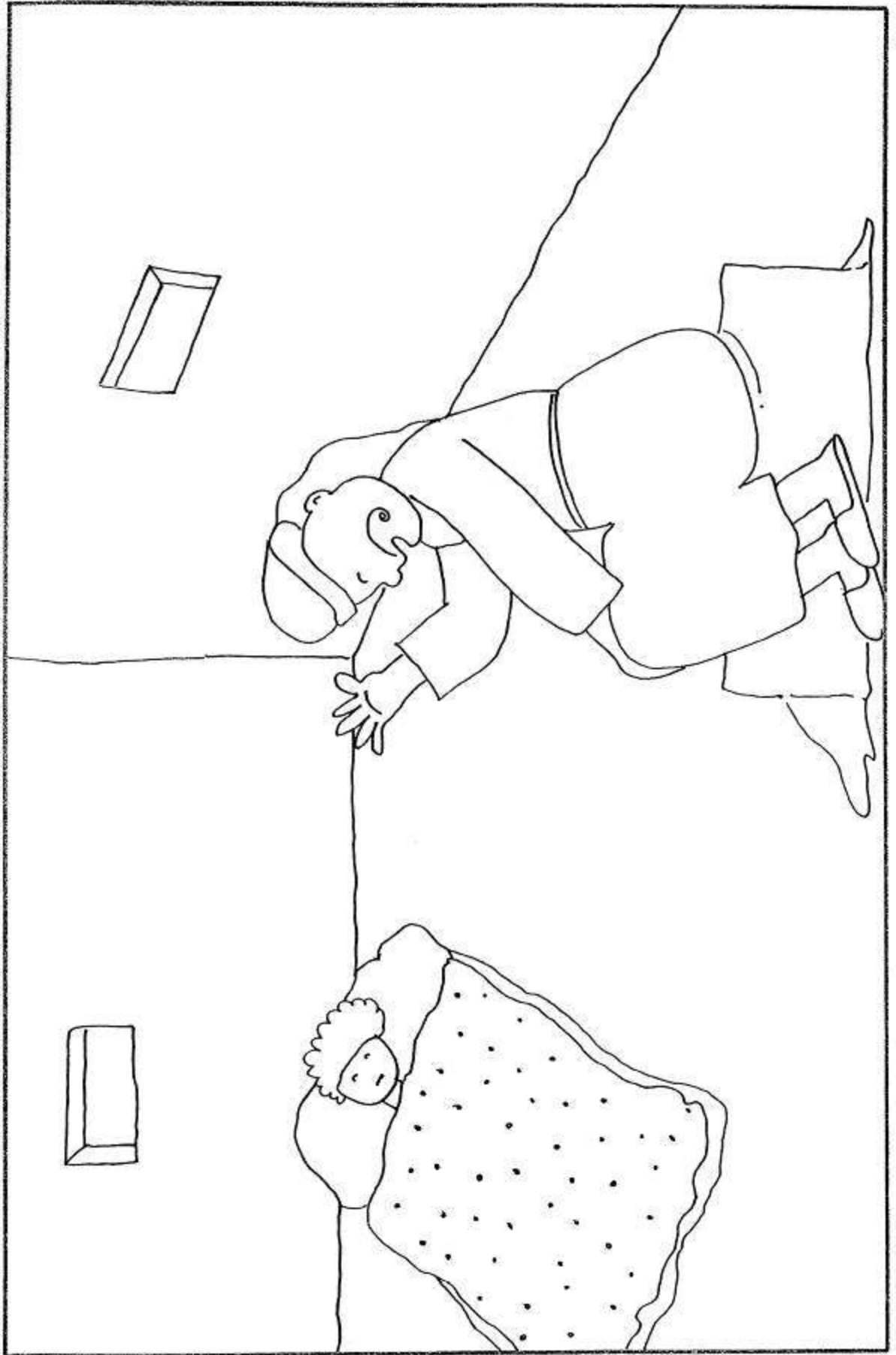
ให้แจกสมุดแบบฝึกหัดให้เด็กๆทำ และก่อนเลิกชั้นเรียนให้ครูอธิษฐานเพื่อเด็กๆ ให้เขามีหัวใจที่รักคนอื่นๆ โดยเฉพาะผู้รับใช้ ให้เขามีน้ำใจในการปรนนิบัติคนอื่นอย่างเต็มใจ และอธิษฐานเพื่อเพื่อนที่ไม่สบาย หรือขาดเรียนไปในวันนี้

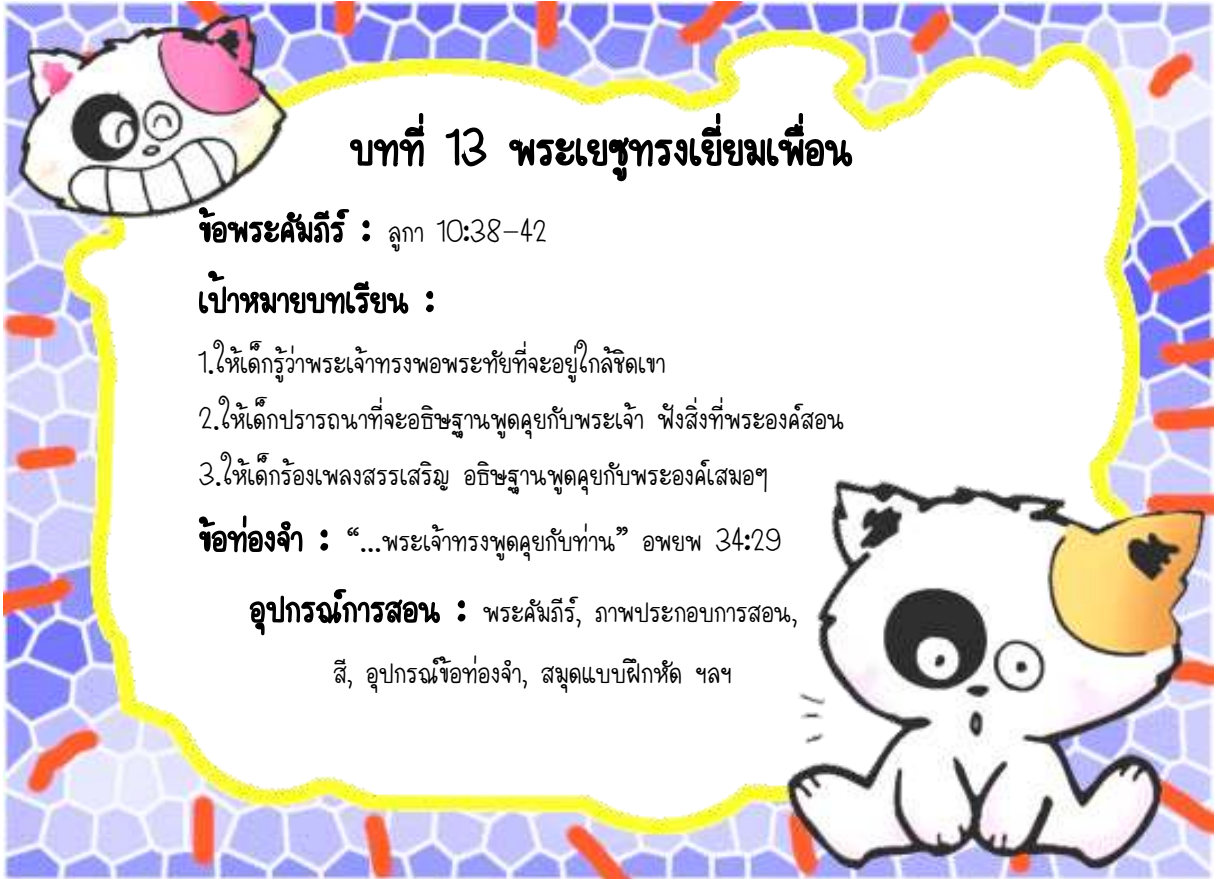
และถ้าเป็นไปได้ ให้ครูชวนเด็กๆ ไปแจกน้ำให้ผู้หญิงใหญ่ที่กำลังจะทานอาหารเที่ยงในคริสตจักร และให้ผู้หญิงหมวกเด็กๆด้วย เพื่อให้กำลังใจเด็กในการรับใช้พระเจ้าและรับใช้พี่น้องในคริสตจักร

K.1-2 เรียงสิ่งทีพอพระทัยพระเจ้าภาพที่ 19-1

บทที่ 13 พระเยซูทรงเยี่ยมเพื่อน

ข้อพระคัมภีร์ : ลูกา 10:38-42

เป้าหมายบทเรียน :

1. ให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะอยู่ในใกล้ชิดเรา
2. ให้เด็กปรารถนาที่จะอธิษฐานพูดคุยกับพระเจ้า ฟังสิ่งที่พระองค์สอน
3. ให้เด็กร้องเพลงสรรเสริญ อธิษฐานพูดคุยกับพระองค์เสมอๆ

ข้อท่องจำ : "...พระเจ้าทรงพูดคุยกับท่าน" อพยพ 34:29

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์, ภาพประกอบการสอน, สี, อุปกรณ์ข้อท่องจำ, สมุดแบบฝึกหัด ฯลฯ

1. แนวความคิดสำหรับครู

บทเรียนสำหรับวันนี้ ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่น่าจะบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะให้เราทั้งหลายรู้ว่า.. มีหลายสิ่งที่ดีๆซึ่ง คริสเตียนจะทำได้และเขาอาจใช้เวลาของเขาทุ่มเทอย่างจริงจังในการสิ่งดีต่างๆ เหล่านั้น แต่อีกมุมมองหนึ่งคือพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้ลูกๆของพระองค์ได้ทราบว่าสิ่งใดคือสิ่งที่ดีที่สุดซึ่งเขาควรถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกในชีวิต คือการใช้เวลาอยู่กับพระเจ้า ฟังเสียงของพระองค์ และสิ่งที่พระเจ้าปรารถนาเป็นอย่างยิ่งคือเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา

แน่นอนว่า.. ในชีวิตของเรานั้นมีงานที่เราจะต้องทำและมีสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบหลายอย่าง ฉะนั้นการทำงานเพื่อเลี้ยงชีวิตหรือการทำงานรับใช้พระเจ้านั้นเป็นสิ่งดี แต่จะมาให้แทนเวลาที่เราจะนั่งใกล้ชิดที่พระบาทของพระองค์และเรียนรู้จากพระองค์ก็สมควร ถ้าหากเราพลาดไปแล้วเราน่าจะตั้งใจที่จะเริ่มต้นความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้า ให้เราระลึกเสมอว่าพระเจ้าปรารถนาจะมีความสัมพันธ์อันแนบสนิทกับเรายิ่งกว่าต้องการสิ่งใด

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้ครูและครูผู้ช่วยยกอดเด็กๆทุกคน และให้เด็กๆกอดกันเองด้วย จากนั้นให้เขาแบ่งเป็นวงกลมและให้ครูบอกถึงสิ่งที่ครูชอบกิน? แล้วจึงถามเด็กๆทีละคนว่าชอบกินอะไรกันบ้าง? และเวลาเขานี้จะช่วยทำให้ครูกับเด็กๆมีความสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น

3. กิจกรรมนำสู่บทเรียน

บอกเด็กๆว่า.. มีคนสองคนที่รักพระเยซู พวกเขาหนึ่งชอบนั่งฟังพระองค์พูดและทำตามใจพระองค์ แต่อีกพวกหนึ่งชอบทำโน่นทำนี่ให้พระองค์จนลืมที่จะมาหาพระองค์ ถ้ามีคนบอกรักเรา และพยายามทำโน่นทำนี่เพื่อเรา แต่เขาไม่มีเวลาคุยกับเรา เล่นกับเรา เราจะรู้สึกอย่างไร?

เช่นกัน พระเจ้ารักเราและพระองค์อยากให้เราอยู่ใกล้ๆกับพระองค์และพูดคุยด้วยกัน ดังนั้นเราก็ต้องรักพระองค์ให้มากๆ อธิษฐานพูดคุยกับพระองค์บ่อยๆ ฟังพระคำพระองค์เสมอๆ และเราต้องไปโบสถ์ไปเยี่ยมบ้านของพระเจ้าและเจ้าเรียนรวีเป็นประจำๆ

4. นมัสการ

ต้อนรับ : แนะนำเพื่อนใหม่ และถามเด็กๆดูซิว่าในชั้นเรียนยังขาดใครอีก

ร้องเพลง : ฉันรักพระเยซูมากขึ้นทุกวัน

ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใด (TopKids1)

อธิษฐาน : วันนี้เราจะมาขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักและความเป็นเพื่อนที่ดีของพระองค์ ขอพระเจ้าอวยพรให้เราทั้งหลายได้ใกล้ชิดพระองค์มากขึ้น ได้พูดคุยกันมากขึ้น เราชรักพระองค์และขอบคุณพระองค์ อาเมน

ถวายทรัพย์ : ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” และให้เด็กคนหนึ่งเป็นคนถือถุงถวายทรัพย์

5. เรื่องจากพระคัมภีร์

มีหมู่บ้านเล็กๆแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างจากกรุง—เยรูซาเล็มไปประมาณ 4 กิโลเมตร ใครๆก็เรียกหมู่บ้านนี้ว่าบ้านเบธานี

ในหมู่บ้านนี้ มีบ้านอยู่หลังหนึ่งที่มีสามพี่น้องอาศัยอยู่ คือ มารธา ลาซารัส และมารีย์ ทั้งสามคนนี้เป็นพี่น้องที่รักกันมาก พวกเขามีเพื่อนอยู่คนหนึ่ง ซึ่งเรารู้จักดี เพื่อนคนนี้รักสามพี่น้องนี้มาก เมื่อเพื่อนคนนี้ผ่านมายังหมู่บ้านเบธานีทีไร เขาก็จะมาเยี่ยมสามพี่น้องอยู่เสมอ เด็กๆอยากรู้ไหมว่าเพื่อนของสามพี่น้องนี้คือใคร?

เพื่อนคนนั้นชื่อ “พระเยซู” พระองค์ทรงเป็นเพื่อนของเราด้วยเช่นกัน พระองค์ตั้งใจเมื่อเราอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ ร้องเพลงให้พระองค์ฟัง และมีเวลาพูดคุยอธิษฐานกับพระองค์

วันหนึ่งพระเยซูก็ได้มีโอกาสไปยังหมู่บ้านเบธานี แน่นนอนพระองค์จะต้องไปเยี่ยมเพื่อนของพระองค์อย่างไม่ต้องสงสัย

เมื่อพระองค์ไปถึงบ้านของมารธา พระเยซูทรงเคาะประตูเรียก “เอ๊ะ! ใครมาหาเรา มารีย์! เธอออกไปเปิดประตูซิ”
มารธาพูด

(แสดงภาพที่ 13-1) เมื่อมารีย์ไปเปิดประตูพบพระเยซูก็ดีใจมาก เธอเชิญพระเยซูเข้ามานั่งในบ้านทันที และรีบวิ่งเข้าไปบอกพี่มารธาว่า แยกพิเศษของเรามาหา มารธาพูด “ถ้าอย่างนั้นพี่จะรีบทำอาหารเลี้ยงต้อนรับพระเยซูนะ เธอช่วยเอาน้ำดื่มไปให้พระองค์ก่อนละกัน”

มารีย์นำน้ำดื่มไปให้พระเยซู แล้วบอกพระองค์ว่า “วันนี้พี่ลาซารัสไม่อยู่ค่ะ เขาออกไปทำงาน” แต่เราขอเชิญพระองค์อยู่ทานอาหารกับพวกเราด้วย พระเยซูยินดีที่จะอยู่รับประทานอาหารกับพี่น้องทั้งสองคน และตอนเย็นลาซารัสก็จะกลับมาพบพระองค์ด้วย

มารธาไม่ได้ออกมาพบพระเยซูเลย แม้แต่ช่วยทำอาหารไม่หยุด ล้างผัก นวดแป้ง อบขนมปัง ย่างปลา ฯลฯ มารธาใช้เวลาอยู่ในครัวนานมากทีเดียว เอ! ทำไปทำมาก็หนักขึ้นได้ว่า มารีย์หายไปไหนตั้งนานไม่เห็นเข้ามาช่วยเราทำอาหารสักที (แสดงภาพที่ 13-2) ดังนั้นมารธาจึงออกมาจากห้องครัวและพบกับมารีย์ว่า “อยู่นั่นเอง แหมจะไม่ได้มาช่วยพี่ทำอาหารในครัวบ้างเลยหรือ?”

ส่วนพระเยซูกำลังสอนให้มารีย์รู้จักพระเจ้ามากขึ้น ถ้ามารีย์ไม่ได้อยู่กับพระเยซู มารีย์ก็จะได้เรียนจากพระองค์ และพระเยซูก็ต้องนั่งรออาหารอยู่คนเดียว เด็กๆ ว่าจริงไหม.....?

แต่มารธาไม่ได้คิดอย่างนั้น มารธาคิดว่ามารีย์น่าจะปล่อยให้พระเยซูนอนพัก แล้วมาช่วยมารธาทำอาหารก่อน

มารธาเดินมาแล้วพูดว่า “พระเยซูค่ะ พระองค์ไม่สนใจพระทัยเลยหรือว่า ตอนนี้นัดฉันทำอาหารอยู่คนเดียวในครัว ขอพระองค์ช่วยบอกให้มารีย์มาช่วยฉันด้วย ดิฉันเหนื่อยจะแย่อยู่แล้ว”

พระเยซูรู้ว่ามารธาเป็นห่วงเป็นกังวลที่จะทำอาหารเลี้ยงพระองค์เป็นอย่างมาก แต่สิ่งที่พระองค์อยากได้มากกว่าก็คือ การได้ใกล้ชิดและพูดคุยกับมารธาและมารีย์ เหมือนอย่างที่ว่าพระองค์อยากให้เราอธิษฐานพูดคุยกับพระองค์ อยากให้เราฟังเรื่องที่ว่าพระองค์จะสอนเรา พระองค์อยากให้เราร้องเพลงเต้นรำแสดงความรักกับพระองค์ พระองค์ต้องการใกล้ชิดกับเรามากกว่าที่จะรับประทานอาหาร

(แสดงภาพที่ 13-3) ดังนั้นพระเยซูจึงตรัสแก่มารธาว่า “นี่แหละมารธา เรารู้ว่าเจ้าต้องการดูแลปรนนิบัติเราให้ดี มีอาหารอร่อยๆ ให้เราทาน แต่รู้ไหมว่าสิ่งที่ดีที่สุดในที่นี้คือการมาคุยกับเราก่อน มาอยู่เป็นเพื่อนเรา และมารีย์ได้เลือกสิ่งที่ดีที่สุดในที่นี้” แล้วพระเยซูจึงชวนให้มารธามานั่งคุยกับพระองค์ “มารธาเอ๋ย จงหยุดกังวลเรื่องอื่นๆ มานั่งอยู่ด้วยกันก่อนดีกว่า”

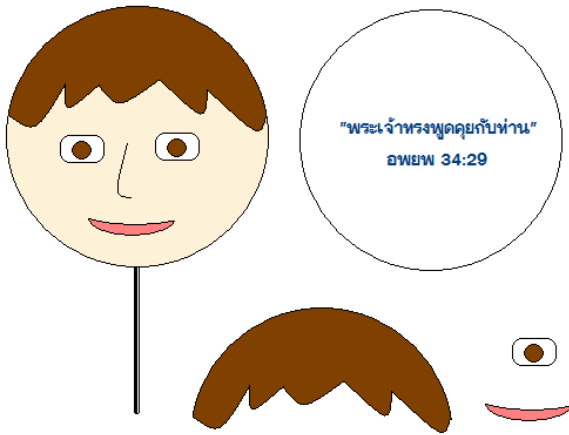
การตอบสนองจากเด็ก

ถามคำถามต่อไปนี้

1. เด็กๆคิดว่า พ่อแม่ต้องการให้เราทำงานบ้านให้มากมายจนไม่มีเวลานั่งเล่นกับท่านหรือเปล่า?
2. พระเจ้าทรงรักเรา และทรงอยากให้เราทำอะไรบ้าง?
3. เด็กๆจะอธิษฐานทุกวันไหม?
4. เด็กๆจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทุกวันหรือเปล่า?

แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆทำ เสร็จแล้วส่งให้ครูตรวจ อธิบายให้เด็กๆเข้าใจกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดมากขึ้น และแจกให้เด็กๆ เอากลับบ้านไปให้ผู้ปกครองดู

ข้อท่องจำ

อพยพ 34:29 “พระเจ้าทรงพูดคุยกับท่าน”

อุปกรณ์ : ไม้เสียบลูกชิ้น หักปลาย, กระดาษแข็ง, ดินสอ, จานข้าว, กรรไกร, กาว, สี, ปากกาเมจิกเอาไว้เขียนข้อท่องจำ

วิธีทำ : 1.ให้ครูเตรียมตัดกระดาษแข็งทรงกลมสองชิ้น ต่อเด็กหนึ่งคน ชิ้นแรกทำหน้าคน ชิ้นที่สองเขียนข้อท่องจำ 2. ตัดกระดาษแข็งเป็นแบบทรงผมผู้ชายหนึ่งชิ้น ทรงผมผู้หญิงหนึ่งชิ้น ตัดเป็นตา เป็นปากอย่างละชิ้น

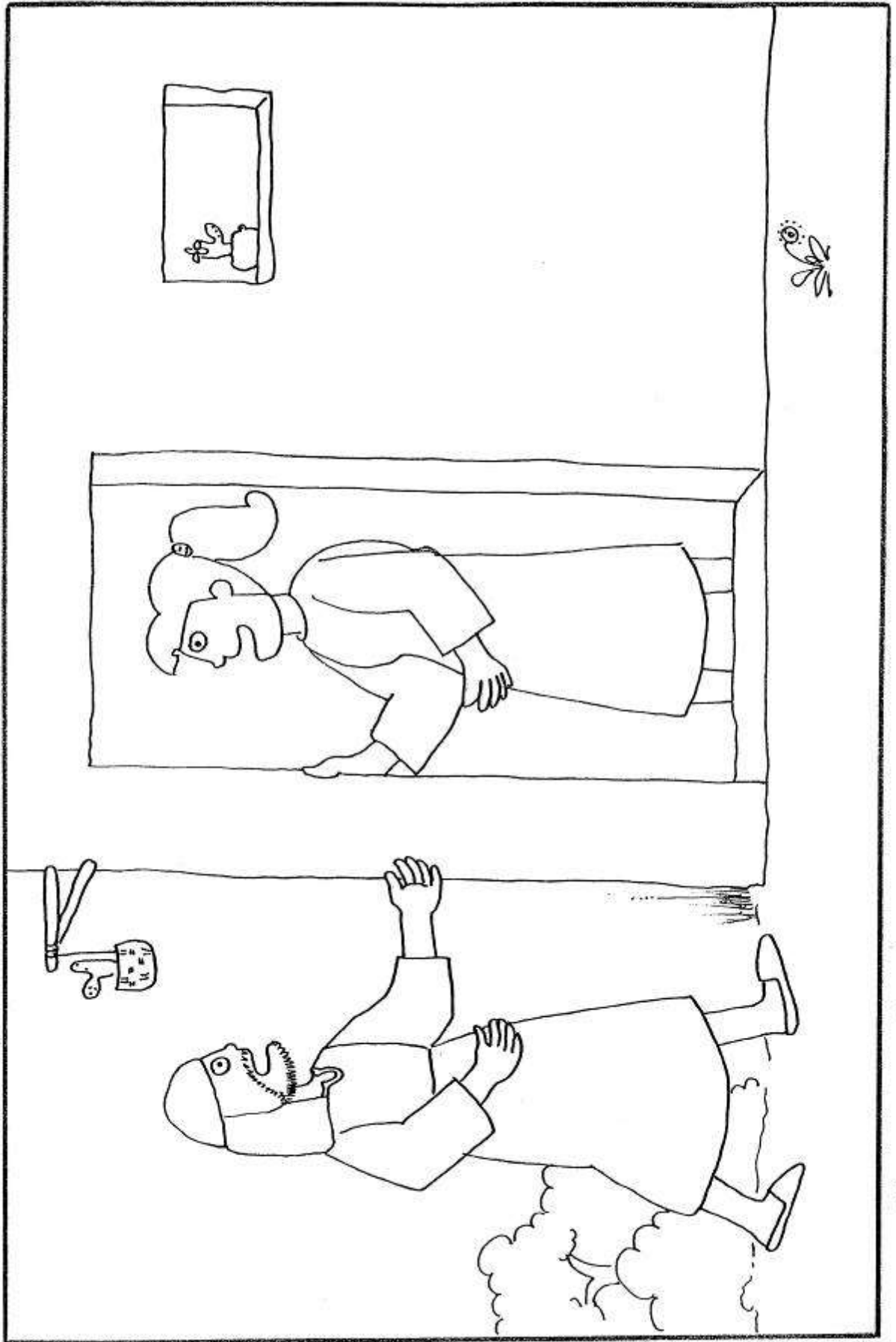
เมื่อถึงเวลาทำกิจกรรมท่องจำในห้องก็ให้แจกกระดาษแข็งทรงกลมให้เด็กๆคนละสองชิ้นให้หนึ่งเป็นวงกลม ให้เด็กๆ

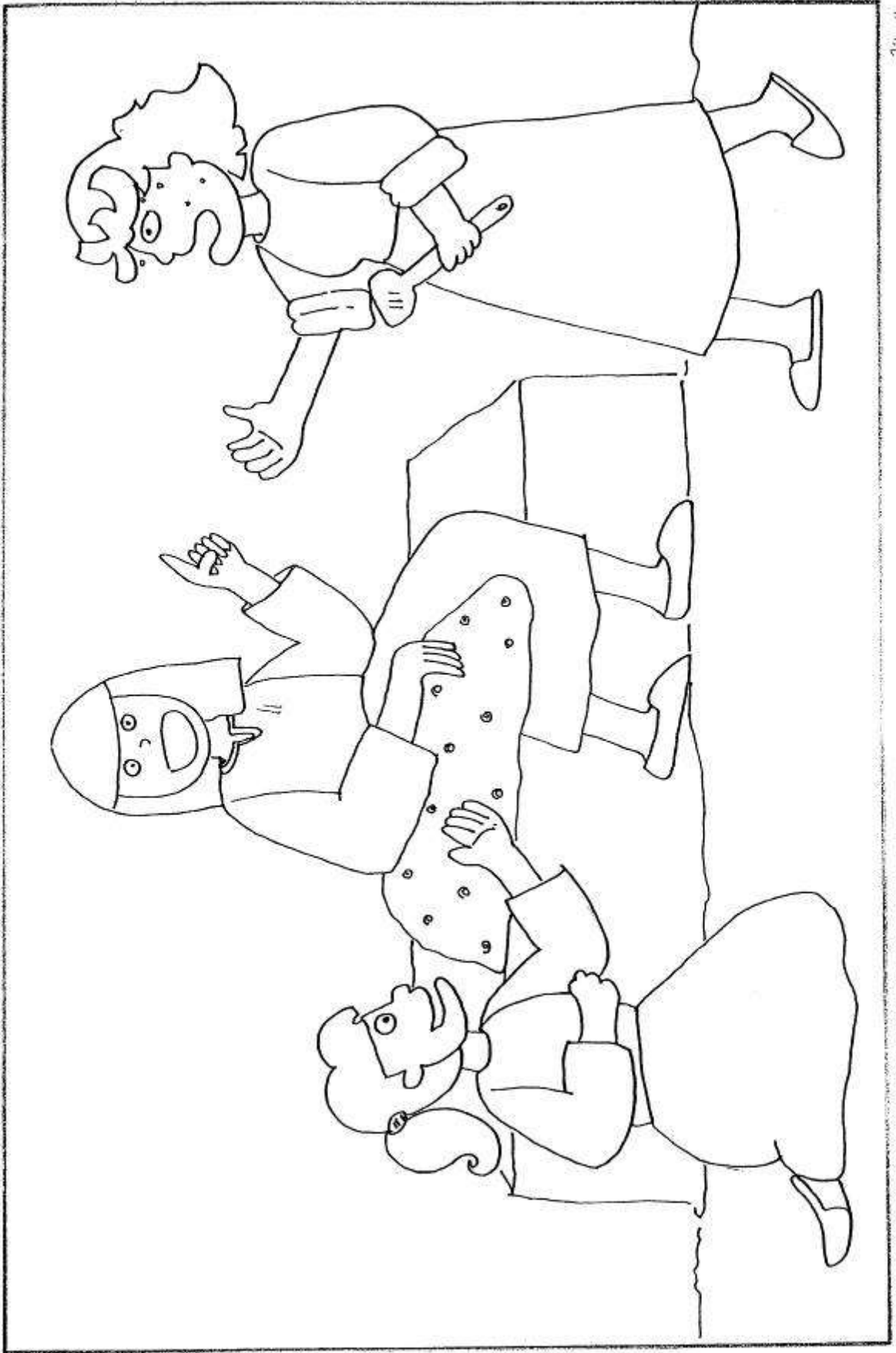
เขียนตามแบบทรงผม ตาและปากที่ครูทำให้ทีละคน แบ่งๆกันทำ คุณก็เห็นว่าใครจะทำก่อนทำหลัง คุณก็เห็นว่าใครจะระบายผมสีอะไร ให้ครูมองหน้าเด็กๆและคุยกันว่าตาของเด็กๆเป็นอย่างไร เขียนโครงหน้าเสร็จก็ให้เด็กระบายสีใบหน้า และครูก็ใช้ปากกาเมจิกเขียนข้อท่องจำไว้ให้เด็กๆ และหากวาดติดโครงหน้าที่ทำเสร็จแล้วโดยให้ไม้เสียบลูกชิ้นอยู่ตรงกลาง รอให้แห้ง แล้วให้เด็กท่องข้อท่องจำตามครู

เลิกชั้นเรียน

ให้ช่วยกันร้องเพลง “ฉันรักพระเจ้าเขามาก มากขึ้นทุกวัน และทุกวัน”
อธิษฐานฝากซึ่งกันและกันไว้กับพระเจ้า

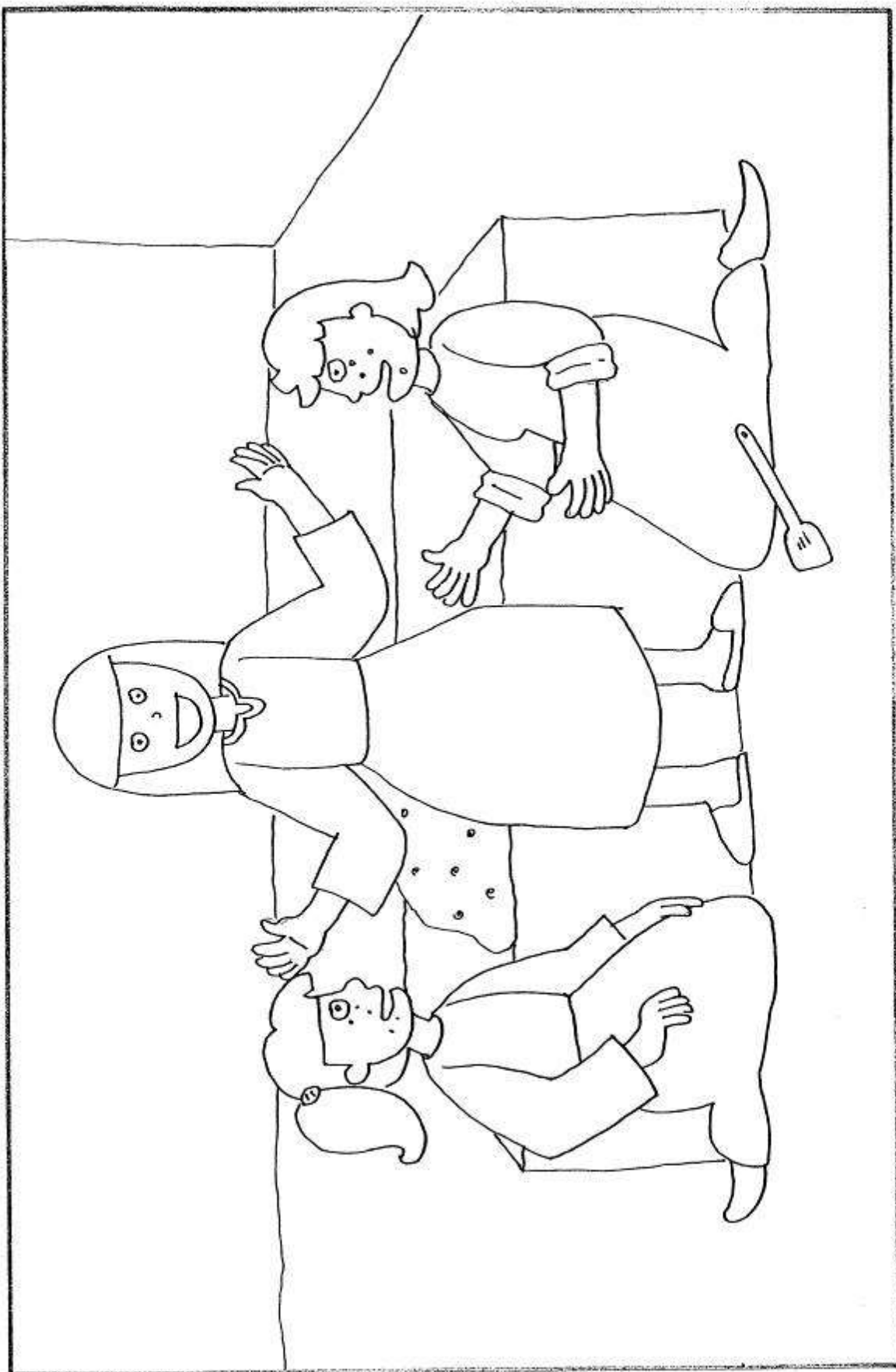
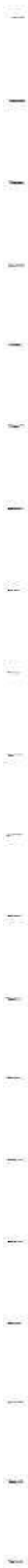

73-4

K.1-2 เสิมรูสิ่งทอพระทัชพระเจ้า ภาพที่ 13-2

13-3

ก.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พระหัตถ์พระเจ้า ภาพที่ 13-3

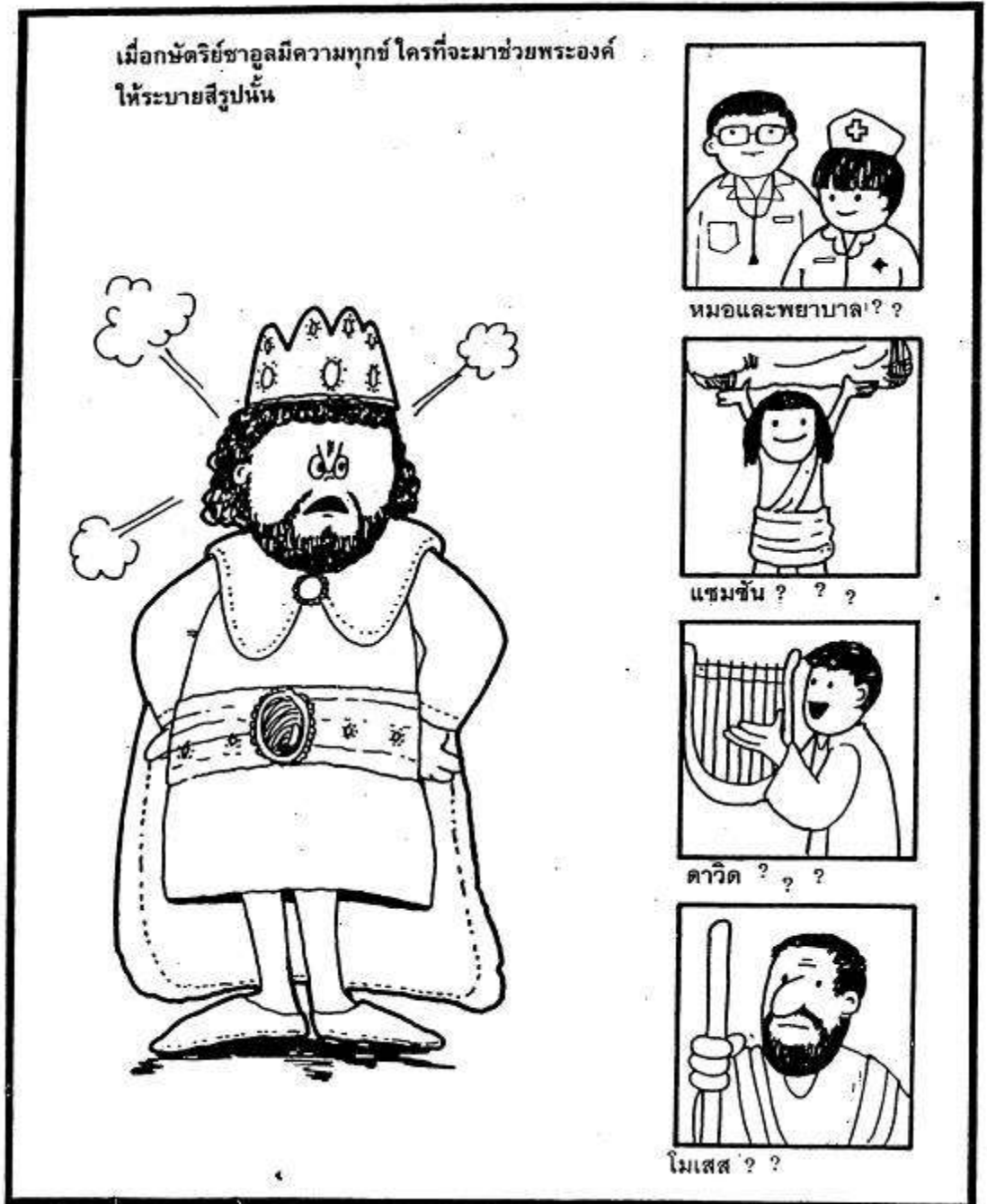
แบบฝึกหัด K.1-2 เรียนรู้อะไรที่พอพระทัยพระเจ้า บทที่ 1 พระเยซูชวยไป

เด็กๆ คิดว่า พระเยซูชวยไปพ่อแม่ตามหาไปพบพระองค์ที่ไหน ให้วงกลมและระบายสีรูปนั้น

ข้อพระคัมภีร์ เยเรมีย์ 42:6

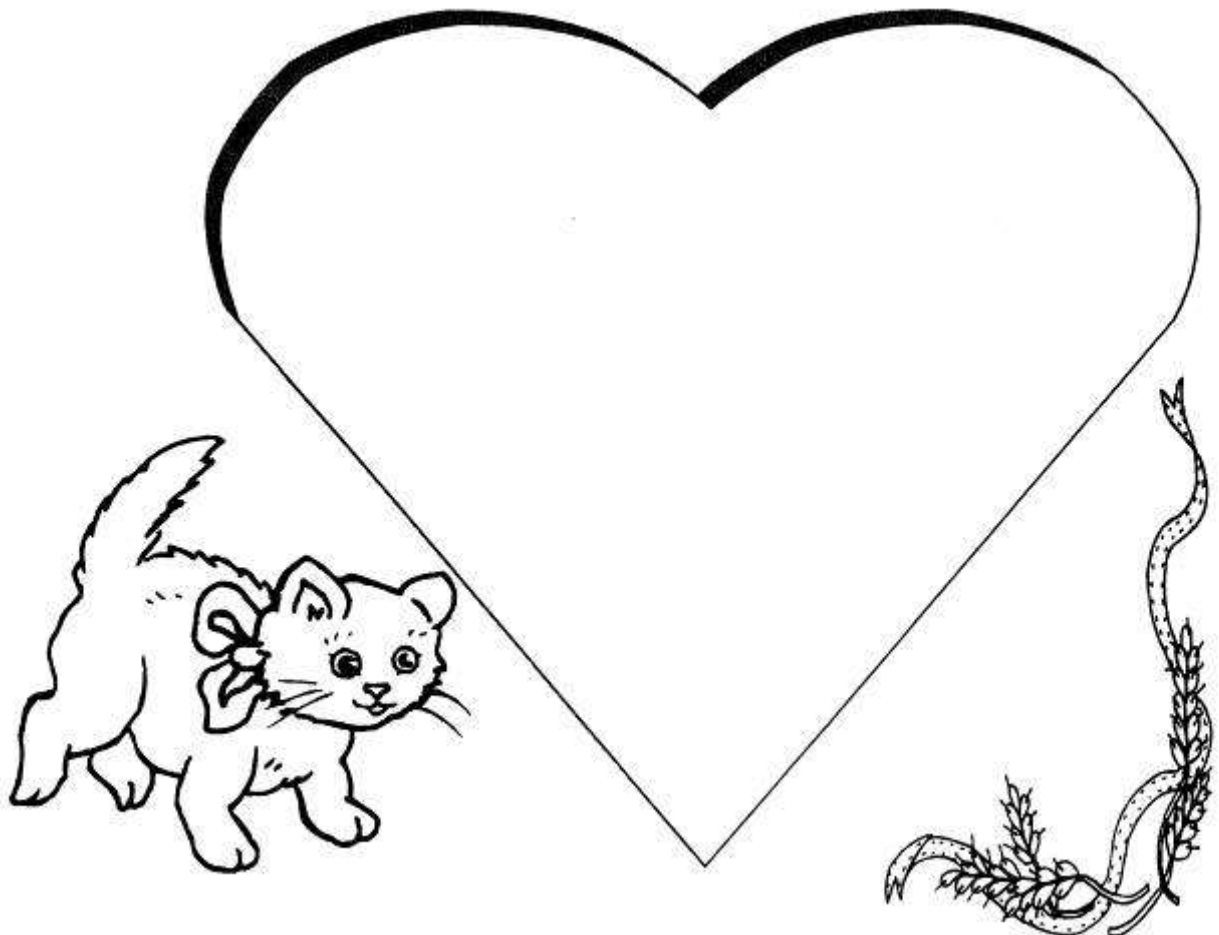
“เราจะเชื่อฟัง”

ช่วยท่องจำ ฉันจะช่วย 2ซามูเอล 10:11

เขียนข้อพระคัมภีร์ตามรอยปะ และเขียนในรูปหัวใจ

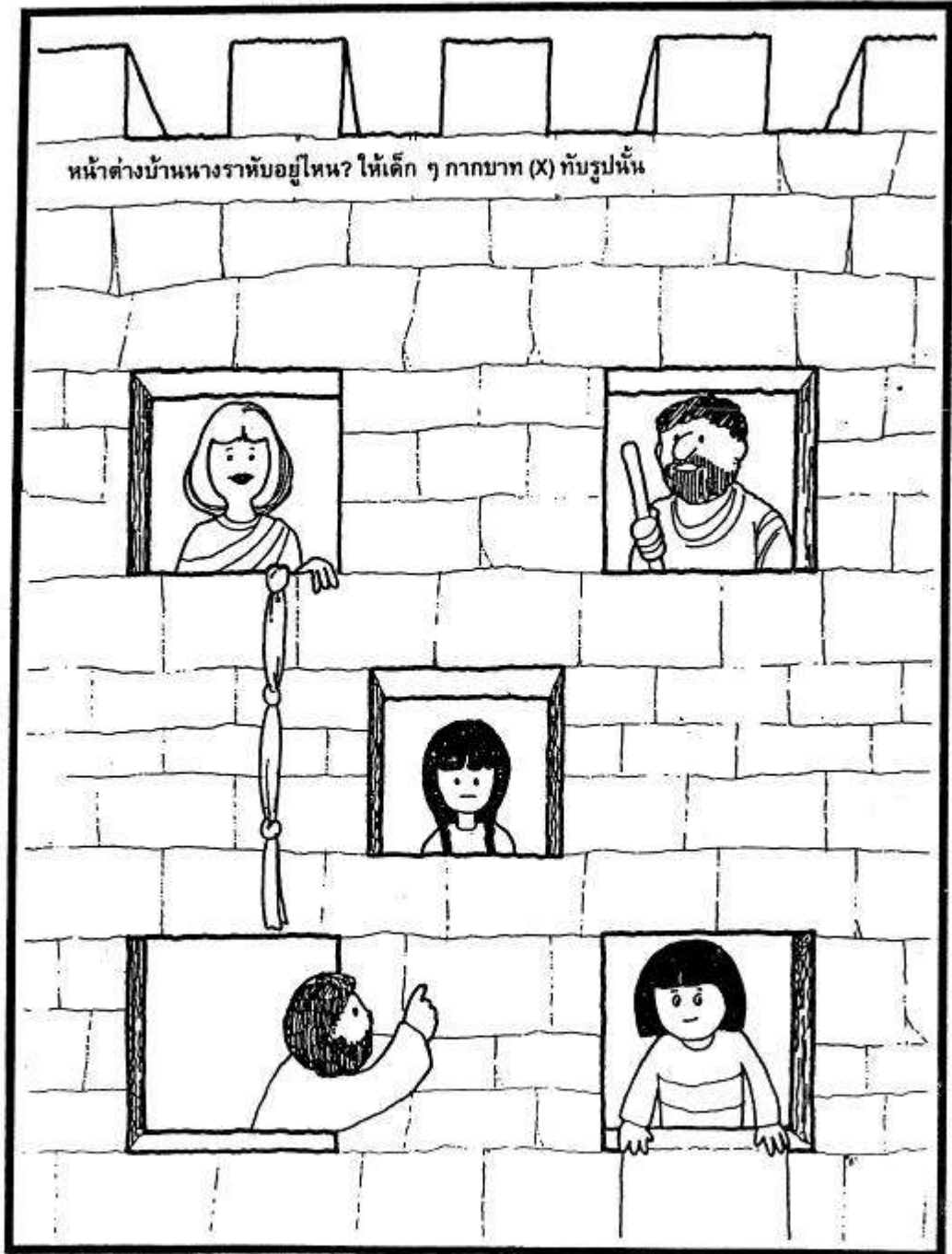

บทที่ 4 โยเซฟช่วยเหลือนบิดาของเขา

ช่วยระบายสีและเติมคำในข้อพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์ โคโลสี บทที่3 ข้อ20
“บุ.....รที่.....หลา..... จ.....เซ็.....ฟี่.....บี.....า
มา.....คาอง.....นทุ.....อย่า.....”

ข้อที่ ๑ เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย ยอห์น 15:15

แบบฝึกหัด K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พ่อพระทัยพระเจ้า บทที่ 6 นำใจเด็กหญิงเฉลย
ระบายสี แล้วท่องข้อพระคัมภีร์และร้องเพลงด้วยกัน

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ บทที่ 9 ข้อ 29

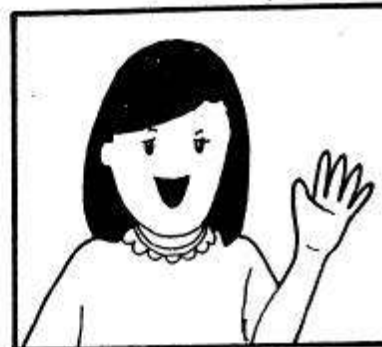
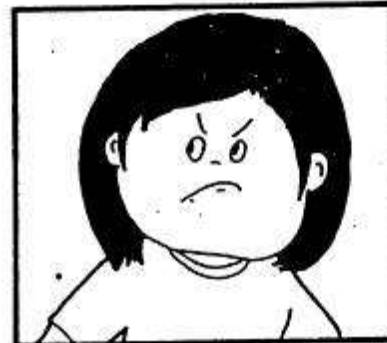
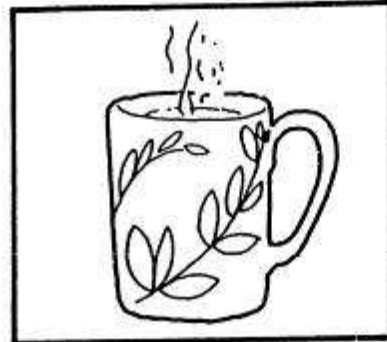
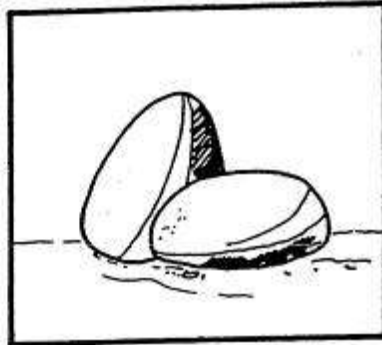
“ประกาศนามพระเยซู
ด้วยใจกล้าหาญ”

เพลง “กล้าหาญ เข้มแข็ง”

กล้าหาญ ๗ เข้มแข็ง เพราะพระเจ้าของเราสถิตอยู่ (๒ ครั้ง)

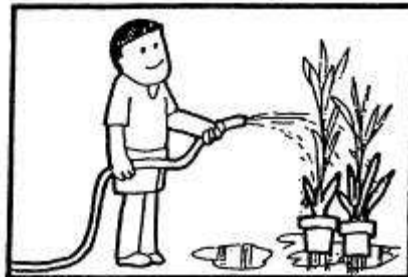
เราจึงไม่ต้องกลัว เราจึงไม่หวั่นไหว เพราะพวกเขาเดินด้วยความเชื่อและชัยชนะ ใจเรามาดำเนินด้วย
ความเชื่อและชัยชนะ เพราะพระเจ้าของเราสถิตอยู่”

เมื่อมีแขกมาเยี่ยมที่บ้านเราควรทำอะไร? ระบายสีในช่องที่ถูกต้อง

ข้อห้องจ้ํา ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง กาลาเทีย 6:10

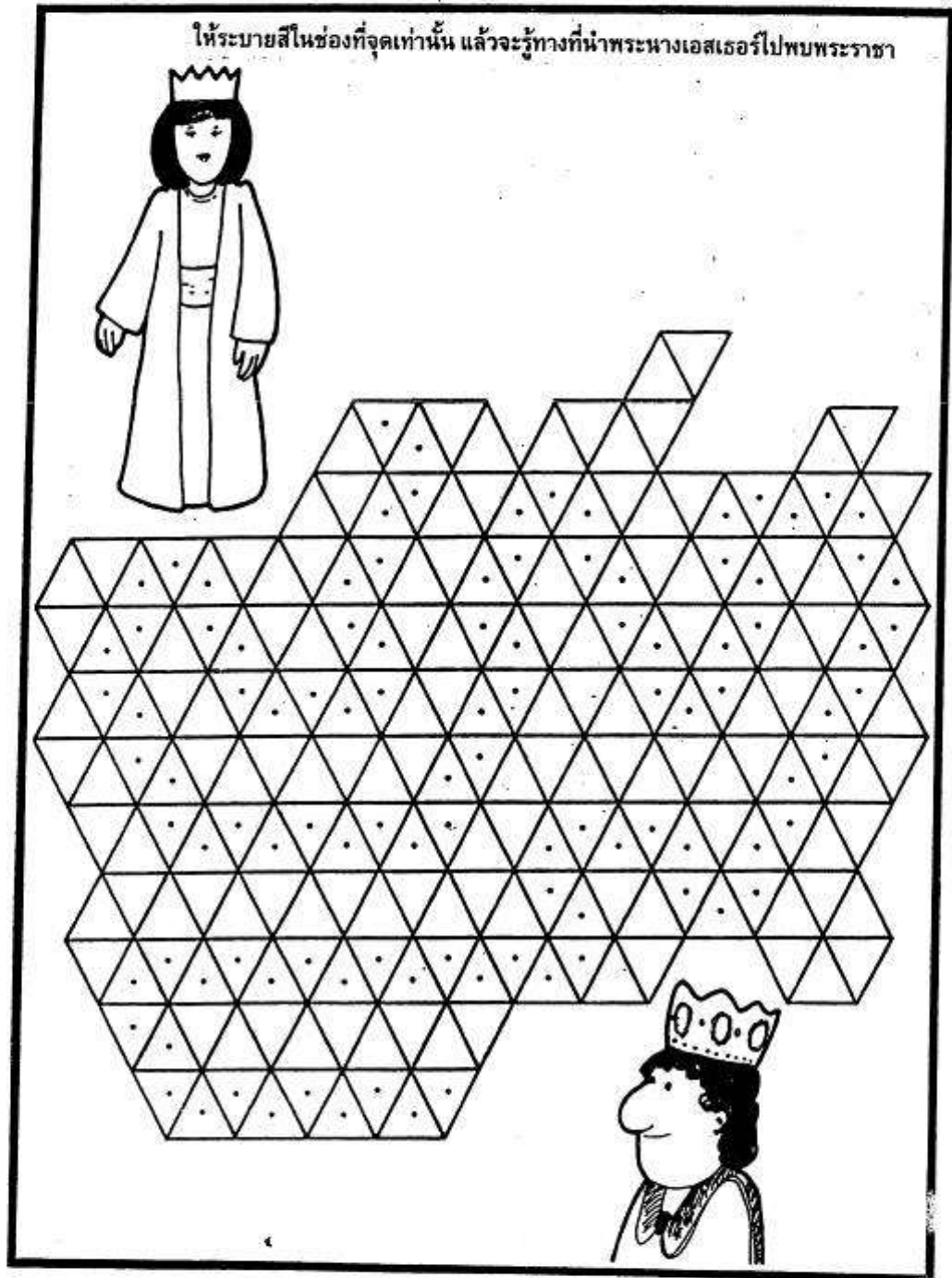
ครูอธิบายให้เด็กฟังถึงรูปภาพเหล่านี้ ถึงการที่จะเป็นผู้ช่วยที่ดี และให้ระบายสีด้วย

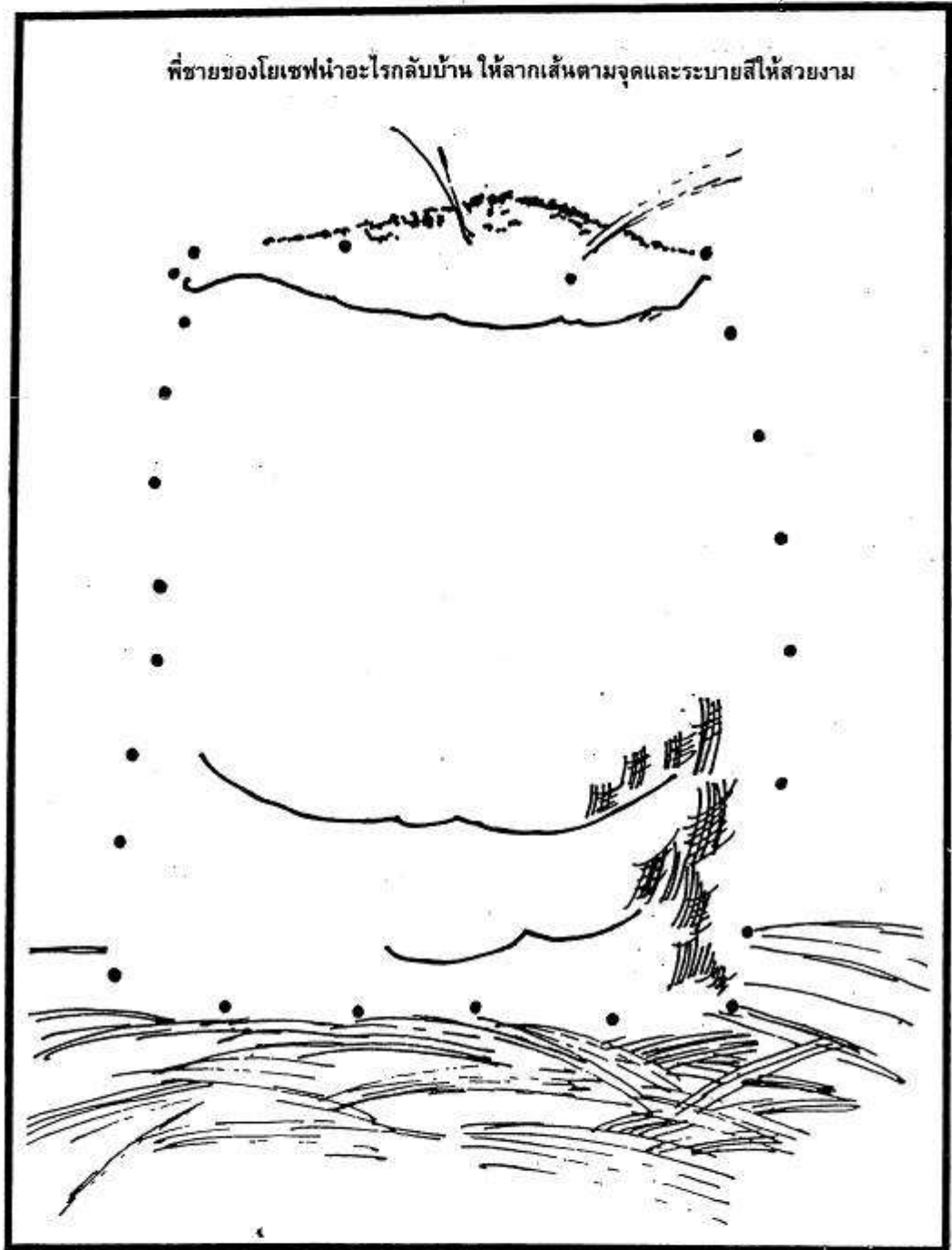
ข้อท่องจำ เราเป็นคนรับใช้ของพระเจ้า 1 โครินธ์ 4:1

บทที่ 9 ราชินีผู้ช่วยเหลือ

K 1-2

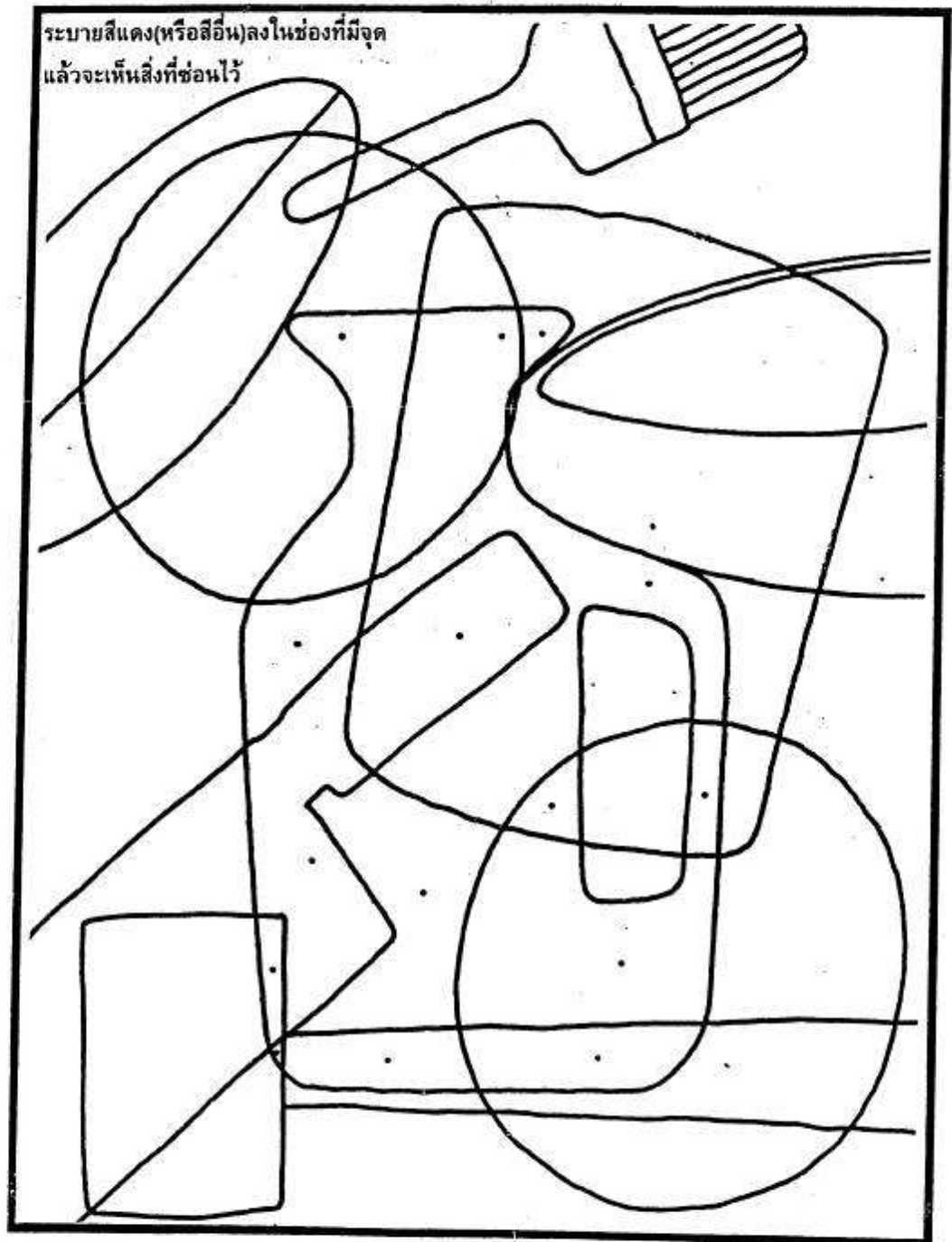

ข้อท่องจำ ทบทวนข้อท่องจำทุกบทที่ผ่านมา

ข้อท่องจำ ความรักนั้นก็อดทนนาน และกระทำดีให้
(แปลจาก 1 โครินธ์ 13 :4)

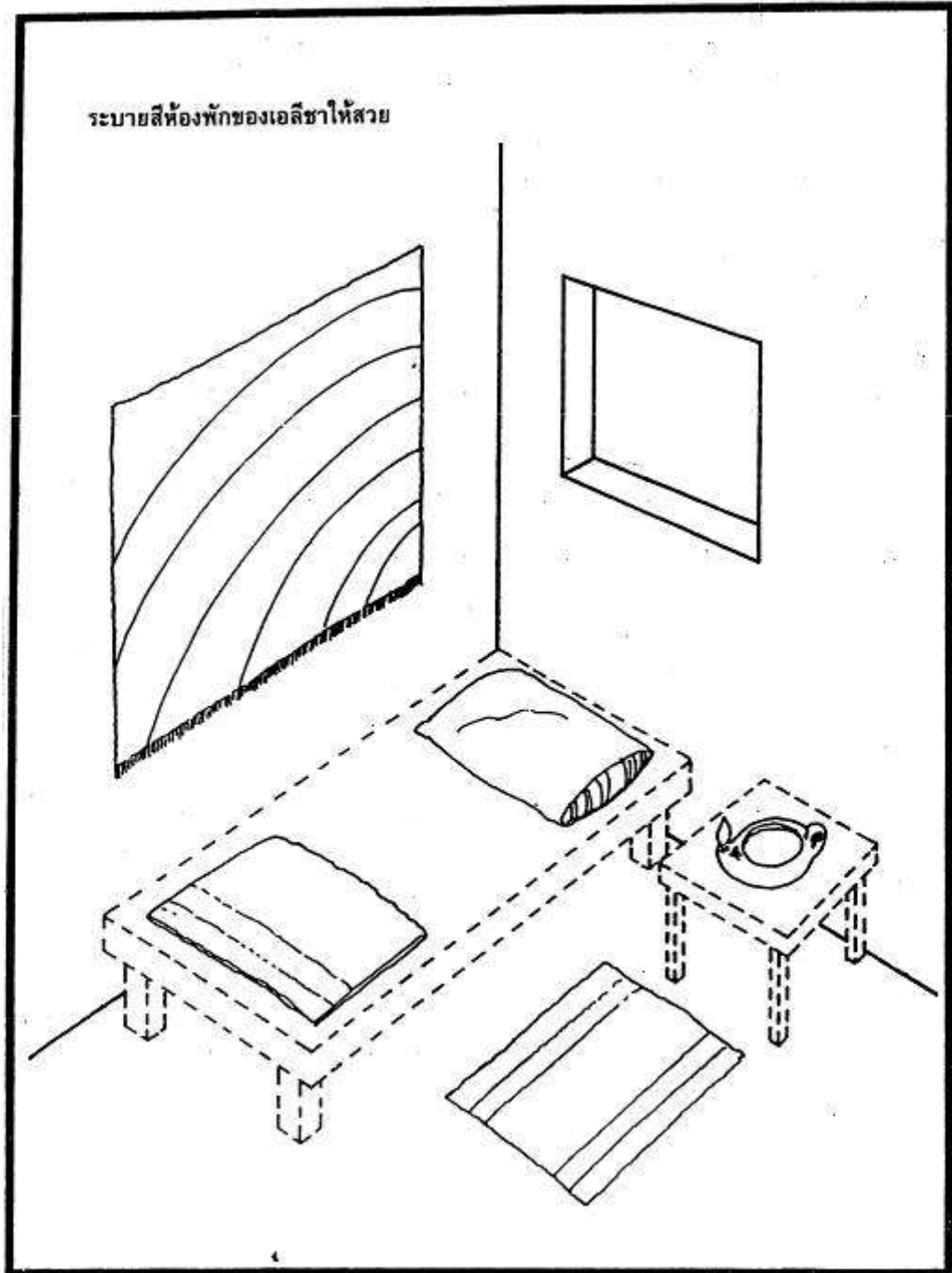
แบบฝึกหัด K.1-2 เรียนรูสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า บทที่ 11 หนิม่าเยาดี

ระบายสีแดงหรือสีอื่นก็ได้ ลงในช่องที่มีจุด แล้วจะเห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่

ชื่อพระคัมภีร์ ฮีบรู บทที่13 ข้อ17 **“จงเชื่อฟังคนของพระเจ้า”**

แบบฝึกหัด K.1-2 เรียนรู้อัฒที่พอพระทัยพระเจ้า บทที่ 12 ห้องสำหรับเอลีซา
ระบายสีตกแต่งห้องพักเอลีซาให้น่าอยู่ เติมตัวอักษรข้อท่องจำ

ข้อพระคัมภีร์ สุภาษิต บทที่ 6 ข้อ 38

“จ....ไถ้ช.... และท่า....จ:....ถึริ.... ถึ....ช”

แบบฝึกหัด K.1-2 เรียนรู้สิ่งที่พ่อพระกับพระเจ้า บทที่ 13 พระเยซูทรงเยี่ยมเพื่อน

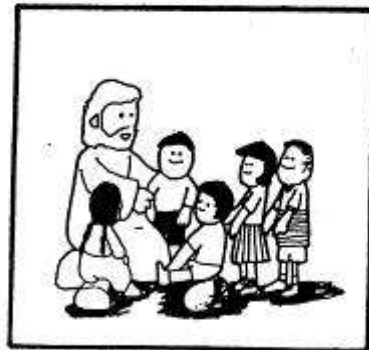
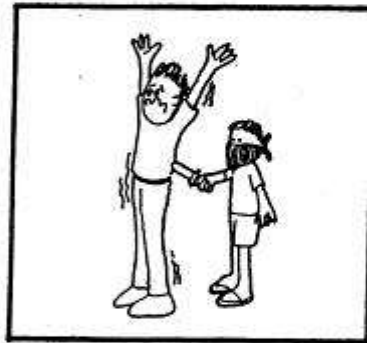
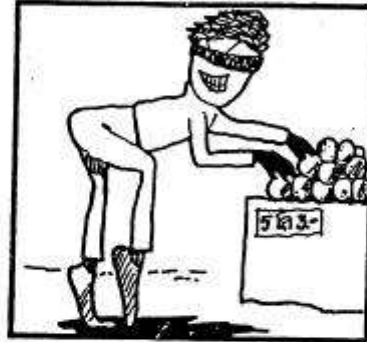
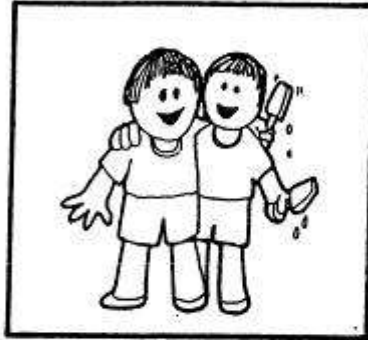
ให้น้องๆ ระบายสีและให้คุณครูอธิบายภาพเหล่านี้ว่าพระเจ้างี้พูดกับน้องๆ และน้องๆ สามารถพูดกับพระเจ้าได้โดยวิธีไหนบ้าง?

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา บทที่10ข้อ41

“พระเยซูตรัส(พูด) ตอบมารธาว่า “เธอกระวนกระวายและร้อนใจด้วย
หลายสิ่งงัก”

ระบายสีลงในช่องที่พระเยซูทรงพอพระทัยให้เราทำ

ขีดท่อน้ำ ทบทวนทุกบทที่ผ่านมา